

Κυψέλη

Paolo Giacometti

Η γυνή εις δεύτερον γάμον [La donna in seconde nozze]

Δράμα εις πράξεις τρεις

Μετάφραση: Γ. Κ. Σφήκας

Κυψέλη, Ζάκυνθος

1. τχ. 15 (Μάρτιος 1885), σ. 302-305
2. τχ. 15 (Απρίλιος 1885), σ. 325-328
3. τχ. 17 (Μάιος 1885), σ. 344-348
4. τχ. 19 (Ιούλιος 1885), σ. 385-387
5. τχ. 20 (Αύγουστος 1885), σ. 403-405
6. τχ. 21 (Σεπτέμβριος 1885), σ. 426-428
7. τχ. 22 (Οκτώβριος 1885), σ. 446-448
8. τχ. 23 (Νοέμβριος 1885), σ. 460-463
9. τχ. 24 (Δεκέμβριος 1885), σ. 485-487

ΡΑΟΛΟ ΓΙΑΣΟΜΕΤΤΙ

Η ΓΥΝΗ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΥ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

ΤΗ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Κα ΠΗΠΗΝΑ ΒΟΝΑΣΕΡΑ

ΕΙΣ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ ΒΛΑΧΙΣΤΟΝ ΑΠΕΙΡΟΥ
ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΑΥΤΗ ΑΝΑΤΙΘΕΤΑΙ.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα

Ἡ κυρία ΣΟΦΙΑ.

Ὁ κύριος ΑΜΕΔΑΙΟΣ, σύζυγός της.

ΑΜΑΛΙΑ } τέκνα ἐκ τοῦ πρώτου γάμου

ΕΡΡΙΚΟΣ } τῆς Κ.ας Σοφίας

Ὁ κύριος ΜΑΤΘΙΑΣ, γέρον πλοίαρχος.

Ἡ κυρία ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ, μήτηρ τοῦ κ. Ἀμεδαίου.

Ὁ κύριος ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

ΡΑΦΑΗΛ, νέος ζωγράφος.

ΒΑΡΒΑΡΑ, θλασμηπόλος τῆς κυρίας Σοφίας.

ΚΥΡΙΑΚΗΣ, γέρον ὑπηρετῆς τοῦ κ. Ἀμεδαίου.

Εἷς ὑπηρετῆς τοῦ κ. Μαθθία.

Ἡ σκηνὴ ἐν τινι παραλίῳ πόλει τῆς Ἰταλίας.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Λίθουσα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου Ἀμεδαίου.—Θύρα εἰσόδου ἐν τῷ μέσῳ φέρουσα καὶ εἰς τὸ περιθώριον.—
Δεξιὰ τὰ δωμάτια τοῦ Ἀμεδαίου καὶ τῆς Σοφίας καὶ τὸ
τῆς Ἀμαλίας. Ἀριστερὰ τὰ δωμάτια τῆς Βαλεντίνης.

ΣΚΗΝΗ Α΄

ΒΑΡΒΑΡΑ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΒΑΡΒ. (ἔρχεται ἐκ τοῦ μέσου κραυγάζουσα) Κοκο-
ανατετραμμένο! αὐθάδη! ἔτσι νὰ φερθῆ ἔς ἐμέ!;

ΚΥΡ. (ἐπιβή)

ΚΥΡ. (δεξιόθεν ἐρχόμενος ἀπροάξεται τὴν Βαρβάραν
καὶ σταματᾷ) Μὲ ποῖον τάχει ἡ κυρία Βαρβάρη;

ΒΑΡΒ. Δὲν εἶμαι κυρία ὑπηρετῶ κ' ἐγὼ οὐκ ἔ-
κλαμπρότης σας, ἀλλὰ κάποια πράγματα δὲν ἴμο-
ρῶ νὰ τὰ χωνεύσω.

ΚΥΡ. Ἄς ἀκούσωμεν.

ΒΑΡΒ. Νά! ἐπέπληξα μὲ εὐγένεια τὸν Κ.ον Βα-
λεντίνον.

ΚΥΡ. Τὸν Κ.ον Βαλεντίνον!

ΒΑΡΒ. Μάλιστα, ἐλάθε αὐτὴν τὴν εὐθερίαν,
διότι αὐτὸς ὁ κακὸς ἐσκοπούσε τὰ τριαντάφυλλα
τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ἀμαλίας, καὶ ὁ Κ.ος Βαλεντίνος
(εἰρωνικῶς) μοῦ εἶπε αἰσχρὰ λόγια καὶ μῶρφη σά-
πιζ μῆλα.

ΚΥΡ. (γελῶν) Ἄ χά! χά! τί πνεῦμα πῶχει ἐ-
κάνο τὸ παιδί, ὅκτῳ χρόνον, τὸ διαβολάκι!

ΒΑΡΒ. Εἶγε, Κυριάκη μου! λέγο τον καὶ σὺ
πνευματώδη ὅπως τον λέγουν ὅλοι εἰς αὐτὸ τὸ ἴσπι-
τι... ὁ μικρὸς αὐτὸς κατέργαρος εἶναι τὸ εἶδει-
λον ὄλων ἐδῶ μέσα, ἡ μητέρα τον λατρεῖ, ὁ πα-
τέρας του θὰ τον ἐτραγοῦ ἔς τὰ φίλια, ἡ μάμμη
του εἰπεῖτα... ἐκείνη δὲ ἡ καλὴ γυναῖκα εἶναι
μυιακὴ διὰ τ' ἀγγελάκι ποῦ φέρει τ' ὄνομά της
ἀλλοίμονον ἔς ἐκεῖν ποῦ τῆς τὸ παράξῃ! καὶ ὥστῳ-
σον τὰ παιδιὰ τοῦ πρώτου γάμου τῆς κυρίας Σοφί-
ας... ἅ! τὰ καυμένα! ἐκτός ἀπὸ μὲ καὶ τὸν Κύ-
ριον Μαθθίαν κανεῖς δὲν ἴμορῶ νὰ τὰ ἰδῆ...
καὶ ἐπὶ μάλιστα ὁ Ἑρρίκος, π.χ. εἶναι παιδί ἀξιο-
λάτρευτο ὅλος ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας του, καὶ
πῶς τοῦ μοιάζει!

ΚΥΡ. Ὦ! καλὸ τομάρι εἶναι!

ΒΑΡΒ. Ὁ Ἑρρίκος; εὐρετέ μου σὺς ἓνα παιδί
πλέον ἀξιαγάπητο, πλέον σεμνὸ.

ΚΥΡ. Ὅχι δὲ τόσο...

ΒΑΡΒ. Βέβαια! εἶναι δεκατριῶν χρόνων καὶ μὲ
τὸ πνεῦμα ὅπου δείχνει εἰς τὸ σχολεῖον, δὲν εἶναι
ἓνας ἀνήητος. Βλέπει τὰ πράγματα τὸ παιδί, βλέ-
πει τὰς προτιμήσεις, καὶ ἀπὸ κἄπου ὁμοῖται.

ΚΥΡ. Καὶ, ὅπως καὶ ἡ ἀδελφὴ του ἡ ὁποία δὲν

σέβεται οὔτε τὸν δευτέρου πατέρα της, οὔτε τὴν
κυρά... τὴν μόνη κυρά αὐτοῦ τοῦ ἴσπιτιοῦ, τὴν
μητέρα τοῦ κυρίου Ἀμεδαίου.

ΒΑΡΒ. Αἱ! ξέρω ἐγὼ τί ὑποφέρει... καὶ ἡ
κυρία Σοφία σιωπᾷ, καὶ ἰδοὺ τί μὲ κάμνει νὰ
θαυμάζω.

ΚΥΡ. Ἡ κυρία Σοφία εἶναι λογικὴ ἀγαπᾷ τὸν
ἀγαπητὸν Βαλεντίνον καὶ τὴν Ἀμαλία, πιστεύω, ἡ
ὁποία θὰ εἶχε τὸ θάρρος νὰ ἐλέγξῃ τὴν μητέρα
της διότι ἦλθεν εἰς δευτέρου γάμου. Ἀλλὰ ἴπατε
μου! ἔπρεπε νὰ μείνῃ χίρα εἰς ἡλικίαν εἰκοσιῶν
χρόνων διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν θυγατέρα... εἰ-
κοσιῶν χρόνων! μία ἀπὸ τὰς ὀρειστέρων γυναῖκας
ὅπου νὰ εἶδε κανεῖς!

ΒΑΡΒ. Μὲ συγχωρεῖτε ἡ Ἀμαλία δὲν ἐδόμησε
ποτὲ νὰ ἐλέγξῃ διόλου τὴν μητέρα της; ἐγὼ τὴν
γνωρίζω καλὰ ἀναστηθήκαμε μᾶζ' ἡ... πιστεύσα-
τέ με, δὲν ἴμορῶ νὰ φαντασθῆ κανεῖς κέρην ὀρει-
στέρην, πλέον ἀθῶαν...

ΚΥΡ. Ἀθόαν, ὄχι δὲ . . . καὶ ξεύρετε τί λέγω.

ΒΑΡΒ. Ἐξηγηθήτε ὀλίγον.

ΚΥΡ. Ἐγὼ δὲν ἠξεύρω τίποτε . . . ἀλλ' ὁ αἰσθηματίας ἐκεῖνος νέος ὁ ὅποιος ἐρχεται συχνὰ καὶ σὰς ζητεῖ . . . ἐκεῖνος ὁ μακρινὸς συγγενὴς σας, ἂν εἶναι ἀλήθεια! . . .

ΒΑΡΒ. Μάλιστα, ἀλήθεια εἶναι.

ΚΥΡ. Πιθανόν! ἀναστηθήκατε μαζί, τὴν ἀγαπήσατε . . . δὲν θάπον δύσκολο νὰ . . . Βαρβάρα, φρόνησι! διότι ἐγὼ εἶμαι γέρον . . . ἔχω καλὴ μύτη, εὐκόλα θρίσκω τὰ ἴχνη τοῦ λαγοῦ καὶ τότε τοῦ δίδω φωτιά· ἐκατάλαβες; προσοχή!

ΒΑΡΒ. (Τί παμπόνηρος γέρονς!)

ΣΚΗΝΗ Β΄.

Ἡ κυρία ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ καὶ οἱ ἄνω.

ΒΑΛ. (ἐκ τῶν δωματίων της) Ποῦ εἶναι τ' ἀγγελάκι μου; ὁ Βαλεντίνος μου; δὲν ἦλθε νὰ καλημερίσῃ τὴν μᾶμμη του; μήπως δὲν εἶναι καλὰ τὸ χρυσό μου; ποῦ εἶναι; μιλεῖτε λοιπόν.

ΚΥΡ. Εἰς τὸ περιβόλι εἶναι, κυρά.

ΒΑΛ. Μόνος; καὶ τὸν ἀφίνετε μόνον;

ΒΑΡΒ. Εἶναι μαζί τοῦ ὁ Κύριος Ἐρρίκος.

ΒΑΛ. Ὁ κύριος Ἐρρίκος! . . . ὠραῖος φύλαξ!

ΒΑΡΒ. Ἦμουν κ' ἐγὼ, ἀλλὰ μ' ἐδιώξε.

ΚΥΡ. Αἰότι τὸν φώναζες.

ΒΑΛ. Σὺ; φυλάξου νὰ μὴ τὸ κάμης πλέον, ἂν θέλῃς νὰ μείνῃς 'ς αὐτὸ τὸ σπίτι.

ΒΑΡΒ. Μὰ, κυρά μου, ἐχαλοῦσαταις τριανταφυλλιαὶς τῆς Κυρίας Ἀμαλίας.

ΒΑΛ. Τῆς κυρίας Ἀμαλίας! Ἡ κυρία Ἀμαλία

θεάκωνε καλύτερα νὰ ράπτῃ, ἀντὶ νὰ ἐνασχολῆται μὲ τ' ἄνθη.

ΒΑΡΒ. Ἀλλὰ ξεύρετε ὅτι μάργιψε 'ς τὸ πρόσωπο μὲ μύλα;

ΒΑΛ. Καὶ σ' ἐπέτυχε; ἄ! χὰ! χὰ! εὐγέ του! . . . καὶ κτυπᾷ καλὰ, αἰ! Τί πνεῦμα ἔχει τὸ παιδάκι μου καὶ εἰς τὰ μικρὰ πράγματα ἀκόμη! . . . θέλει καὶ καλὰ νὰ μοῦ εἶναι ἡ παρηγοριὰ τῶν γρηρατίων μου! Πήγαινε, Κυριάκη, πήγαινε σὺ εἰς τὸ περιβόλι . . . πρόσεχε μὴ τὸν κάμῃς νὰ κλαύσῃ ὁ Ἐρρίκος . . . καὶ μὴ τὸν φωνάζῃς, ξεύρεις;

ΚΥΡ. Ἐγὼ; ποτέ, μὴ φοβήσῃτε, κυρά.

ΒΑΛ. Καὶ ἂν ὁ Ἐρρίκος τὸν πειράξῃ, στείλῃ τον 'ς τὸ σπίτι νὰ μελετήσῃ τὰ μαθήματά του.

ΚΥΡ. Μὴ σὰς μέλῃ, κυρά, θὰ γαίνουν αἱ δικταγαὶ σας. (ἐξέρχεται).

ΒΑΛ. (πρὸς τὴν Βαρβάραν ποιοῦσαν κινήματα στενοχωρίας) Τί εἶναι; τί χαλᾷς τὰ μοῦτρά σου;

ΒΑΡΒ. Ὅχι.

ΒΑΛ. Σὲ καταλαμβάνω, ξεύρεις! Σὺ ὑπερασπιζέσαι τὸν Ἐρρίκον, ὑπερασπιζέσαι τὴν Ἀμαλίαν.

ΒΑΡΒ. Εἶναι πολὺ μικρὰ ἡ ὑπεράσπισίς μου, ἀλλὰ τοὺς ἀγαπᾷ, ναί, καὶ δὲν μπορῶ νὰ τὸ ἀρνηθῶ . . . Ὁ Ἐρρίκος ὁμοιάζει τόσο τοῦ καλοῦ ἐκεῖνου ἀνθρώπου τοῦ πατέρα του.

ΒΑΛ. Καὶ ὁ Βαλεντίνος ὁμοιάζει ἐμὲ . . . Ὅλοι τὸ λέγουσιν ἔχει τὰ μάτια μου, τὴν Ἑλληνικὴν μου μύτην . . .

ΒΑΡΒ. Καὶ αὐτὸς, μὲ συγχωρεῖτε, δὲν εἶναι λόγος νὰ κακομεταχειρίζεται τοὺς ἄλλους.

ΒΑΛ. Κάνεις δὲν τοὺς κακομεταχειρίζεται εἶναι ἀμελημένη ἡ ἀνατροφή των. Αἰ! ἂν τὰ ἀνέτρεφον ἐγὼ, τῶρα θὰ ἦσαν ἄξια περισσοτέρου σεβάσμου. Ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμω; εἶσαι ἀνόητη ἀροῦ φθελες ὁ υἱός μου ν' ἀγκυρᾷ τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὸν Ἐρρίκον ὡς τὸν Βαλεντίνον, ὁ ὅποιος εἶναι αἰμά του! καὶ ἐγὼ, ἡ μήτηρ τοῦ Ἀμεδαίου, νὰ μὴ τρελαίνωμαι ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸ τέκνον τοῦ υἱοῦ μου! πήγαινε, πήγαινε, δὲν ἐννοεῖς τίποτα.

ΒΑΡΒ. Αἰ! παρὰπολυ ἐννοῶ!

ΣΚΗΝΗ Γ΄.

ΑΜΑΛΙΑ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΜ. (ἐκ τῶν δωματίων της) Καλ' ἡμέρα, κυρία.

ΒΑΛ. Ἀπὸ ποῦ ἐρχεσθε;

ΑΜ. Ἀπὸ τὸ δωμάτιόν μου.

ΒΑΛ. Καὶ τί ἐκάμετε ὡς τώρα;

ΒΑΡΒ. (Ἄ! μὰ καταντᾷ ἀνυπόφορος μὲ τὰς ἐρωτήσεις τας!)

ΑΜ. Ἐσπούδασα τὸ μάθημά μου τῆς ἱστορίας

καὶ γεωγραφίας.

ΒΑΛ. Δὺς ἀνοησίας! Ἰδοὺ ἡ ἀνατροφή! ἀντὶ νὰ διδάσκουν 'ς τὰ κοράσια πῶς νὰ γαίνωνται καλὰ οἰκοκυραὶ, τὰ διδάσκουν ἐπιστήμας. Αἰ! ὅταν μὲ γυναίκα ξεύρει νὰ πλέσῃ, νὰ ράπτῃ, νὰ κοῦτῃ, νὰ κρατῇ τοὺς λογαριασμούς, ἠξεύρει ὅσα τῆς φθάνουν!

ΑΜ. Ὁ πατήρ μου δὲν ἐσκέπτετο οὕτως πολὺ δυστυχῆς ἦμην τερηθεῖσα αὐτοῦ! καὶ ἂν τώρα ἴδωτο νὰ μὲ ἴδῃ, ἐκεῖνος ὅστις μ' ἐκάλει τὴν μητέρα τοῦ Ἀμαλίας, μ' ἐκράτει ἐπὶ τῶν γυνάτων σου, καὶ μὴ εφίλει τὴν κόμην! . . . Ἄ! θεὸ μου! δὲν ἔλαβον πλεῖν τοιαύτας δωπίαις!

ΒΑΡΒ. (Τὸ καυμένο τὸ κορίτσι!)

ΒΑΛ. Ὅθ ἦτον ὅμως παρᾶξενον ἡ σὰς χορηγίη 'ς τὰ γυνάκα τὸ ὁ Ἀμεδαῖος! Ἀλλὰ διατί ἀντὶ νὰ ἐρχεσαι ἐδῶ νὰ μοῦ ψάλλῃς τὰ παραπόνά σου, δὲν ε-πῆγες 'ς τὸ περιβόλι νὰ προσέχῃς τ' ἀδελφικὴ σου;

ΑΜ. Ὁ Ἐρρίκος δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην ἐπιτηρίσεως· εἶναι φρόνημος νεανίσκος, ὁ ὅποιος ἀρχίζει νὰ γίνηται ἄξιος τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρός μας.

ΒΑΛ. Καὶ ὁ Βαλεντίνος δὲν εἶναι ἀδελφός σου! . . .

ΑΜ. Ναί, ἀλλ' ἂν συνέβαινε δυστύχημά τι τὸ πτωχμα εἰς ἐμὲ θὰ ἀπεδίδοτο καὶ ἄλλοτε μοὶ συνέβη τὸ τοιοῦτον καὶ ἠναγκάσθην νὰ ὑποφέρω τοὺς ἐλέγχους σιωπῶσα.

ΒΑΛ. Ὅθ ἦσο ἀξία.

ΑΜ. Ναί! (εὐπειθῶς) μοῦ πρέπουσιν ὅλα . . . εἶμαι κακὴ ἐγὼ! . . .

ΒΑΡΒ. Ὡ! δὲν εἶναι ἀλήθεια!

ΒΑΛ. Σιώπη σὺ αὐτὴ τῇ φορᾷ ἔχει δίκην ἡ Ἀμαλία! θὰ ὑπάγω ἐγὼ εἰς τὸ περιβόλι, διότι ὁ Κυριάκης εἶναι γέρον, . . . δὲν τὸν ἐμπιστεύομαι, καὶ ἐκ τὸς τούτου ἀκόμη δὲν εἶδα σήμερον τὸν Βαλετίνον μου, καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ἐντυπώσω ἕνα παχὺ φίλημα ἐπάνω 'ς τὸ ἀγαπητὸ ἐκεῖνο στό-

μα 'ποῦ τόσο πολὺ ὁμοιάζει τὸ 'δικό μου!...
καὶ σὺ πήγαινε νὰ βάλῃς. (ἔξέρχεται φαιδρὰ ἐκ τοῦ
μέσου).

AM. Ἀπέκαμον, δὲν ὑποφέρω πλέον τοὺς σκλη-
ροὺς τρόπους τῆς! Φέρεται πρὸς ἐμέ ὡς ἂν ἦμην ζέ-
νη 'ς αὐτὸ τὸ 'σπίτι.

BAPB. Ἐγὼ θαυμάζω μὲ τὴν μητέρα σας, ἡ ὁ-
ποία πολὺ σὰς ἠγάπη καὶ τώρα δὲν τολμᾷ οὔτε νὰ
κἀμῆ τοὺς ἄλλους νὰ σέβωνται τὰ παιδιὰ τῆς...
ἀλλὰ ἔτσι ἔπρεπε νὰ γείνη!...

AM. Καὶ ὅμως ὅταν ὁ κύριος Ἀμεδαῖος ἔρχετο εἰς
τὸ 'σπίτι, κατὰ τὴν χηραὶὰν τῆς μητρὸς μου, ἦτο τὸ
σον καλὸς! Ὑπέσχετο ν' ἀγαπᾷ ἐμὲ καὶ τὸν Ἑρρίκον
ὡς πατῆρ, καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ γάμου ἔτσι
ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του... ἀλλὰ μετὰ τὴν γίν-
νησιν τοῦ Βελεντίνου ὄλω; μεταβλήθη, αὐτὸν μόνον

ἔχεν ὑπ' ὄψει, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ μήτηρ μου... οἱμοί!
εἶναι στιγμὰί καθ' ἃς πείθομαι ὅτι ἔχασα τὴν σοφίαν
τῆς, καὶ κλαίω ὡς βρέφος... ὦ! ναί! δὲν μ' ἀγαπᾷ
πλέον ὡς ἄλλοτε, δὲν μ' ἀγαπᾷ ὡς ὁ πάππος μου.

BAPB. Ὁ κύριος Ματθίας;... αὐτὸ εἶναι φυσικόν·
ἀγαποῦσε τόσον τὸν υἱόν του, ὥστε δὲν μ' ἔμπορει παρὰ
θ' ἀγαπᾷ τὰ πλάσματά του. Αἱ! τί καλὸς γέρον!
κ' ἐνῶ, μόλις τὸν ἴδῃ κἀνείς, λαμβάνει κακὴν ἰδέαν δι'
αὐτόν, δὲν τοῦ δίδει ἐμπιστοσύνην· εἶναι ἔτσι τραχὺς,
θυμώδης... ἀλλὰ ἔχει καρδιά! Θαλασσινὸς τέλος
πάντων. Αἱ! καὶ ἂν ἐφ' ἑαυτὸν εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ υἱοῦ του
... Θεέ μου, Θεέ μου, τί τρικυμία! καὶ τέλος πάν-
των θὰ 'ξεσπάσῃ.

(ἀκολουθεῖ)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ

2.

PAOLO GIACOMETTI

Ἡ ΓΥΝΗ Εἰς ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ Εἰς ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συνέχεια· ὄρα φυλ. προηγ.]

AM. Ὅχι ὅμως ἐξ αἰτίας μου, σοὶ τὸ ὑπόσχομαι
ἀρ' ἐτέρου θείλω νὰ ἐλπίσω ὅτι ἡ μήτηρ μας ἀγαπᾷ
ὄλους ἐπίσης· πρέπει ἐρωτᾷ πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς, καὶ
ὅταν εἴμεθα ἐρωτευμένοι...

BAPB. Κ' ἐννοεῖτε σεῖς ἀπὸ ἔρωτα, ἀπὸ 'νοῆς,
βλέπω!...

AM. Ἐνωρίς, ἀφοῦ εἶμαι δέκα ἐξ ἑτῶν;

BAPB. Δὲν εἶναι ἀργὰ βέβαια καὶ μάλιστα ἐγὼ
πταίω.

AM. Καὶ διατί;

BAPB. Καὶ σὰς φαίνεται μικρὸ πρᾶγμα τοῦ ἐξ
αἰτίας τῆς πολλῆς ἀγάπης σας ἀπεράσιμα νὰ κάμω
ὅ,τι ποτὲ 'ς τὴ ζωὴ μου δὲν ἔκαμα;... δηλαδὴ...
ὦ! μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλ' ἦτο καλῆτερον ἂν ἠθέλετε
εὐχαρισθῆναι νὰ βλέπετε τὸν κύριον Ῥαφαὴλ ἀπὸ τὸ
παράθυρον, νὰ τοῦ γράφετε κἀνένα ῥαβασάκι...

AM. Λυπ. σου με. Ἐν μέσῳ τῆς περικυκλοῦσης με
μονώσεως, ἠστανόμην τὴν ἀνάγκην τοῦ ν' ἀγαπῶμαι.
νὰ ἐμπιστεύωμαι τὰς λύπας μου πρὸς τινὰ πιστὴν
καρδίαν.

BAPB. Ἄμ' ἐκεῖνο τοῦ ἔχω ἐγὼ ἐδῶ μέσα δὲν εἶ-
ναι καρδιά;... ἐκατάλαβα, δὲν ἦταν καρδιά ἀρσενι-
κὴ καὶ δι' αὐτὸ δὲν σὰς ἐχρειαζόσταν. Ἔτσι λοιπὸν
ἐγὼ παρα—πολύ καλῆ, εἴλεγα εἰς ὄλους ὅτι ὁ Ῥαφα-
ήλ ἦταν μακρυνός μου συγγενής, καὶ συχνὰ σὰς τὸν

ἔπειτα εἶπα... ὄσχημο πρῶγμα! καὶ ἐπειδὴ ὁ γέροντός μου, ὁ κατέρχων, Κυριάκος, εἶχε υποψία, καὶ εἶπε ὅτι εἶμαι ἄλλο... ὡ! σὺν τῷ μου ἂν καταλάβω τίποτε! εἶναι ἀλλοθὶ πῶς δὲν εἶναι τίποτε κατὰ τὴν μέση, καὶ ἐκεῖ γάμος... ἀλλ' ἐδῶ εἶναι ὁ κόμπος, κατὰ μου!... σὺς, εἴχετε μὲν καλὰ προίκια, καὶ ὁ καλὸς ὁ πατέρας εἶναι ἐκεῖ καλλιτέχνης πτωχὸς, μάλιστα καλλιτέχνης.

AM. Καὶ ὁ πατήρ μου δὲν μετέρχετο τὸν γλόπτην;

BARB. Τὸ ἔξω, μὰ τὴν γλόπτην ἦταν!... αἱ! γλόπτης ὅπου εἶνε ζῶν ἐς τὸ μάρμαρον, καὶ τὸν ἀπὸ πλάτωνος καλὰ... οἱ ζῶντες, ἐνοεῖται! καὶ ἐπειτὰ μὲν ὅσα ἐκλήρονήθησαν ἀπὸ τὴν μητέρα του ἦτο καλλιτέχνης ὅπως πρέπει καὶ ἡμῶς ἐν ἀρῇ μὲν καλὰ περυσία.

AM. Φθάνει, ἄ; ἐλπίσωμεν!... δὲν ἔχω ἄλλην παραγορίαν...

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

Ὁ κ. ΓΕΝΑΤΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

IGN. (ἐκ τοῦ μίσου) Καλὴμέρα σας, κυρία Ἀμαλία!

AM. Καλὴμέρα σας, κύριε Ἰγνάτιε.

IGN. Ἀγαπᾶται Βαρθολομαῖα, κάμετό μου τὴν χάριν νὰ ἰδῆτε ἂν ὁ καλὸς μου φίλος Ἀμεδάιος εἶναι εἰς τὸ ὄπισθεν καὶ ἂν ἴσχω νὰ τοῦ ἐπιπλάσω ἑργασίαν μερικὰ; ὑποθέσεις...

BARB. Ἀμέσως (ἐπιτίθεται δεξιότη).

AMAA. Καθίσατε, κύριε Ἰγνάτιε.

IGN. ὦ! εὐχαριστῶ! (ὁποδύσων αὐτὴν, λείπει καθ' ἑαυτὴν) Πόσον εἶναι χαρίεσσα! καὶ μὲ πεντήκοντα χιλιάδας λιρῶν προίκια... πόσον μ' ἀρέσει!

AM. Πῶς εἴχουσιν οἱ μικροὶ σας ἐκεῖνοι τρεῖς ἄγγελοι, κ. Ἰγνάτιε;

IGN. Ἀγγέλοι πραγματικῶς... ἀλλὰ δυσχερεῖς! καὶ δυσχερεῖς κ' ἐγὼ, ὡς ἐκ τῆς χρεῖας μου ἀπὸ ἐνὸς ἕως ἑξῆς εἶναι! Τί θέλετε! εἶχον συνήθειαν τίσον καλὰ τὸν σύζυγόν μου... καὶ ἐννοῶ ὅτι τὸ νὰ μὲν ἄγχαμος εἶναι ἐναντίον τοῦ ἰδιώματός μου, καὶ... ἐπομένως... ἄθελ.ν...

AM. (αὐθόρμη) Ὅχι, μὴ δώσετε ματριάν εἰς τὰ τέκνα σας!

IGN. Καὶ διατί;... ἀπὸ εἶρω ἐν καλὴν πλῆσμον... ἐγὼ εἶμαι τὰ ὅπου εἶσαι, δὲν δύναμαι νὰ ἐνασχολῶμαι μετὰ τὴν ἀναγκαστικὴν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀναγκαστικὴν. Ἀπ' ἐναντίας μὲν καλὰ γυνή... σὺς δὲ δὲν σκέπτεσθε νὰ λάβετε σύζυγον;

AM. Ἐγὼ;...

IGN. Χαμηλύνετε τοὺς ἐπαρρησιασμένους ἐκείνους ὁφθαλμοὺς σας;... αἱ! καταλαμῆσθε!... (ὁποῖον εἶρμον εἶναι εἰς τὴν καρδίαν μετὰ ἐν ἑσας χρεῖας!) ἂν ἀνυμνεύετε εὐχαρίστως;... Σὺς συμπαθεῖς φαίνεται

ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ὄπισθεν δὲν εἶναι ἀγαπᾶται πολλή.

AM. Ἀπακούσθε.

IGN. Τὸ γινώσκω, καὶ σκεπτόμαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου... μάλιστα... (ἀνὰ τὴν Βαρθολομαῖαν ὁφθαλμοὺς αὐτῆς ἀφίση θὰ ἀπολαύσῃ νὰ τῆ ἀπαρῆσαι τὴν εἰρήνην μου)... Ἀκούσατε, ἀγαπᾶται κυρία, ὅτι ὁ καλὸς σας εἶναι τίσον γινώσκω, τρυφερά, οἱ δὲ μικροὶ μου θὰ σὺς ἀρέσκον...

AM. Τί θὰ εἰδέτε;...

IGN. Λέγω ὅτι σὺς δὲν θὰ εἴδητε ματριάν, ἀλλὰ μὴτῆρ, μὲν μικρὰ ματριάντα!...

AM. Ἐγὼ;...

BARB. (ἐκ τῆς θύρας) Ὁ κύριος Ἀμεδάιος τώρα εἶναι ἐκείθεν; καὶ σὺς περιμένει...

AM. (καλοῦσα τὴν Βαρθολομαῖαν) Βαρθολομαῖα...

IGN. (διεκρίπτων αὐτὴν) Παράτατε καὶ ἴσως τοῦ ὅτι ἐργάζεσθε (ἢ Βαρθολομαῖαν ἀπέχεται) Ἀκούω μ' ἐπιμένετε;

AM. (ἐναρρωμένη) Μὲ συγχωρεῖτε...

IGN. Ὅχι, ὄχι, μὴ μὲ φοβέστε! ἰδῆτε μὲ περυσία ὅτι εἶμαι πτωχὸς;... εἶμαι τριάκοντα ἔτη ἐπὶ ἐπὶ,

AM. Εἰκοσι δὲν περυσίαι μου!

IGN. Αὐτὸ ἴσα ἴσα χρεῖζετε; ἐπειτὰ εἶμαι εἰρῆστος; ὡς ὁ Ἡρακλῆς, καὶ πλοῦτος; ἐκίνα κάτω... ὁ Ἀμεδάιος τὸ ἤξευρε.

AM. Τώρα τὸν κάμετε νὰ σὺς περιμένει.

IGN. Ἀλλὰ πρῶτον εὐσηπληγρησθε ἐμὰ, τοὺς ἄγγελους μου, οἰκταίρατε τὴν χρεῖαν μου (καθ' ἑαυτὴν) (πεντήκοντα χιλιάδας λιρῶν!) Κυρία Ἀμαλία, ἀρετὴ μὲ νὰ ἐλπίζω... (γρονθοπέτ)

AM. Ἀλλὰ κύριε Ἰγνάτιε, λησμονεῖτε τὸν ἐπιτόν σας!

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

Ὁ κύριος ΜΑΤΘΙΑΣ καὶ οἱ ἄνω.

MATΘ. (ἐκ τοῦ μίσου βλέπων τὸν Ἰγνάτιον ἐν τῇ στάσει ἐκείνῃ ἀνακρίσει) Εἴγε, μὰ τὸν Πασαδῶνα!

AM. (χαίρουσα) Ὁ πάππος!

IGN. (ἐγερθεὶς ἤδη) Μὲ συγχωρεῖτε... ἐκαμνον...

AM. Ναι, μοὶ ἐκαμνε πρίτταν γάμου.

MATΘ. Τί λέγετε, ἀδελφεῖ! γάμον μὲ τρία παιδιὰ ἢ τὸ ὄπισθεν καὶ σκεπτόμενος χρεῖδας εἰς τὴν βίβλιν;

IGN. Τριάκοντα ἔτη μόνον.

MATΘ. Ὁκαμῶ, κύριε Ἰγνάτιε, ἀλλὰ σὺς δὲν ἔχετε οὔτε κρίσιν, οὔτε εἴβας, οὔτε ἀνατροφήν, οὔτε κοινὴν νόον... καὶ ἐπειδὴ οἱ βαλκασσοὶ συνήθει; εἶναι φρόνιμοι... πρὸς τὸ πτωχὸν δὲν λέγω ἄλλα.

IGN. Ἐντιμὸς αἰτίας δύναται νὰ γείνη.

MATΘ. Ἦτε πῶς δὲν τὴν κάμετε οὔτε.

IGN. Ἐπιμονή! (ἐισερχόμενος λέγει καθ' ἑαυτὸν) Πεντήκοντα χιλιάδες λιρῶν! δὲν ἐγκαταλείπω τῆ!

ιδεάν, και τίς σίδε. φθάνει, θά ιδώμεν (εἰσέρχεται
παρά τῃ Ἀμαλίᾳ).

ΜΑΘ. (παρατηρῶν τὴν Ἀμαλίαν λίγει καθ' ἑαυτὴν)
(Εἶναι πράγματα αὐτὰ νὰ τὰ λέγῃ κανεὶς εἰς κέρην
ὡς αὐτὴν; νὰ χίγη τὸ φαρμάκι τῆς πονηρίας εἰς
καρδίαν ἢ ὑποία εἶναι ὅλη ἀφύπτης!..) Γὰρ πέ-
μου, κέρη μου, τί ερχεται νὰ κάμῃ ἐδῶ αὐτὸς ὁ
πονηρὸς, ὁ τοκογλύφος;

ΑΜ. Ἐγὼ υποθέσῃς; μὲ τὴν μητρειὸν μου. .

ΜΑΘ. Ἐποθέσῃς, αἰ; ὑποθέσῃς;—Και τί σοῦ
ἔλεγε;

ΑΜ. Ὅτι δὲν εἶναι τοῦ ιδιώματός του νὰ μὲνῃ
ἔγκριτος.

ΜΑΘ. (Βρὲ τὸν γαϊδάρο!) Καὶ σύ; .

ΑΜ. Ἀγκαλιὰ μου πάπια, ἀνθρώπου; τῆς ἡ-
λικίας ἐκείνης; .

ΜΑΘ. Ἄ! λοιπὸν ἐν ἤτο νεώτερος, ἄρχιότερος; .

ΑΜ. Τότε θεοαἰὸς; θά ὑπάρχει περισσότερα πι-
θανότης ὅτι κ' ἐγώ. .

ΜΑΘ. Ὅτι και σύ; . (πάει ἡ ἀφύπτης!) θά
ὑπανδρευθῆ; ἀλλὰ θά σκερθῶ ἐγὼ διὰ τοῦτο, και
εἶναι κενός; . θά θμιλήσωμεν ἔτιαν ἐπιστρέψω.

ΑΜ. (δυσχετετηθεῖσα) Θέλετε λοιπὸν ἀκολούτως
νὰ μᾶς ἀφήσετε;

ΜΑΘ. Εἶναι ἀνάγκη· ἔχω νὰ τακτοποιήσω μερι-
κά; ὑποθέσῃς μου εἰς Βασιλεύδα. . ἀλλὰ τοῦτο θά
εἶναι τὸ τελευταῖον ταξιδί μου, σοῦ τὸ ὑπόσχομαι.

Μόλις ἐπιστρέψω θά πωλήσω τὸ παλαιὸν μου πλοῖον
. και ἔμαι; θά μοῦ φανῆ πῶς ἀρίων ἐν μέρος;

τοῦ κόσμου, διότι κατὰ τὸ ἤμισυ τις ζωῆς, τὸ πλοῖ-
ον ἐκεῖνο ἦτο ὁ κόσμος μου. . Ἀλλὰ ὅλα τελειώ-
νουν, και δὲν πρέπει νὰ σκεπτόμεθα. Μάλιστα κί-
την τὴν φορὰν ἀναχωρῶ μὲ λύπην μου, διότι. .

ἐλλὰ τί θέλεις! δὲν ἔμπορὸν νὰ κάμω και διαγορε-
τικᾶ. (θεω εἰ τῆν Ἀμαλίαν ἀπομάττουσαν τοῖς ὄμματι-
μοῦς της) Κλαῖ; παιδί μου, Ἀμαλία μου; φοβέσῃς.

μὴ δὲν ἐπιστρέψω; . εἶμαι γέρον, εἶναι ἀλλοθια,
ἀλλὰ ἡ Παναγία θά μοῦ κάμῃ τὴν χάρι; ὦ! σύν-
τομο ταξιδί. εἶναι δι' ἐμὲ ὁ ὅσιος; εἶμαι συνειδησί-
μος; νὰ περῶ ἀπὸ τὴν μίαν ἔς τὴν ἄλλην ἀκρὴν τοῦ
κόσμου!

ΑΜ. Δὲν φοβεῖσαι διὰ τὴν ζωὴν σας, ἀλλὰ σεις;
θ' ἐμὲ κρατεῖτε θέσιν πατρός; εἶσατε ἄλλος; πα-
τήρ μου.

ΜΑΘ. Βίβλια, εἶμαι. και τοῦ Ἑρρίκου μάλιστα
ὁ ὅσιος; τότεν πολὺ μοῦ ἐνθυμίζει τὸν Κάρλοδ μου.

Ἀλλὰ ἐγὼ ἔλιπα μίση εἰς τὴν καρδίᾳ σου, ζεύ-
μαι, σοῦ φαίνεται ὅτι μ' ἐμὲ χάνεις τὸ μόνον σου
στήριγμα, διότι εἰσέλασσαι εἰς ἕνα σπῆτι ὀσοῦ. .

Εἰπέ μου, τί σοῦ κάμουν, τί κάμουν τοῦ Ἑρρίκου
. . πέ μου το.

ΑΜ. Τίποτε κακόν.

ΜΑΘ. Ἀλλὰ μαντεύων πολλὰ μοῦ εἶπην, ἄλλα
τὰ εἶδα ἐγὼ μὲ τὰ μάτια μου. Ὅλα τὰ χάρη
εἶναι διὰ τὸν Βαλεντινὸν ὁ ὅσιος; δὲν ἀξίζει ὅσο
ἕνα μάτι τοῦ Ἑρρίκου μου, ὅτι μίαν τρέχα ἀπὸ τὰ
μαλλιά σου. (ἠοπεύουσα τῆν κίμων της)

ΑΜ. Ὁ Βαλεντινὸς εἶναι ὁ Βασιλεὺς, εἶναι μικρός;
ΜΑΘ. Ναι, και ζεύρω ἀλόμα τί σοῦ εἶναι ἡ
κυρὰ μέμη.

ΑΜ. Ἀλλὰ και σεις εἴθε πάππος.

ΜΑΘ. Ὅμως πιστεύω ὅτι δὲν εἶμαι οὔτε ἀδι-
κος, οὔτε γελοῖος; και ὁ κύριος; Ἀρεδαῖος; .

ΑΜ. Ἀραπῆ πολὺ τὴν Βαλεντινὸν του ἔχει τό-
σα; ὑποθέσῃς ὅστε δὲν τῇ μὲναι κενός; νὰ ἐνα-
σκολαθῆ δι' ἡμᾶς;

ΜΑΘ. Βίβλια, βίβλια. . Και ἡ μητέρα σου;

ΑΜ. Ὦ! μᾶ; ἀραπῆ ἴλου; εἰσῆς.

ΜΑΘ. Ὅχι; ἡ Σοφία πρέπει ν' ἀραπῆ περισσό-
τερον τὴν καρδίαν τοῦ δευτέρου γάμου της. Ὁ Ἀρε-
δαῖος; εἶναι σιμά της; ἐνθ' ὁ Κάρλοδ μου ἀπέθανε,
και εἶναι πολὺ εὐκόλο εἰς τὴν γυναῖκα νὰ λησμονήσῃ
τὸν ἀνδρα ὁ ὅσιος; δὲν ὑπάρχει πλέον; ἡ γυναῖκα
εὐρίσκει νέας εὐχαριστήσας, νέους ερωτας, νέους
συζύγους, ἀλλ' ὁ πατέρας; δὲν εἰσῆται πλέον ἄλλο
τίκνον! Ἄ! πρέπει νὰ μιλήσω τῆς Σοφίας, εἶναι
πολὺ; κενός; ὀσοῦ κρατῶ ἕνα ἔκρο; ἐπάνω ἔς τὴν
καρδίᾳ μου και πρέπει νὰ τὸ ἀποῆσω.

ΑΜ. Μὴ τὴν ἐπιπλήξῃς, διότι δὲν εἶναι ἀξία ἐ-
λέγγων! ἴσως δὲν εἶναι εὐτυχής.

ΜΑΘ. Ὦ! πάντοτε ἡ γυναῖκα εἶναι εὐτυχής ἔ-
ταν ἀραπῆται!

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

Ἡ Κυρία ΣΟΦΙΑ και οἱ ἄνω.

ΣΟΦ. (ἐκ τῶν δωματίων της) Καλ' ἡμέρα, πατέρα!

ΜΑΘ. (Μίση ἔς τὴν ἄρα ἡλίε.)

ΣΟΦ. Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ μὲ εἰσακουάσῃς ὅτι
ἦσθε ἐδῶ; θά εσπευδὸν μὲ τὴν αὐτὴν εὐχαρίστη-
σιν, μεθ' ἧς τὰρα σας ἔλιπα και σας; ἔλιπα τὴν
χεῖρα. (τῇ πιστρῖσαι τὴν χεῖρα.)

ΜΑΘ. (διδὼν αὐτῇ τὴν χεῖρα μετὰ δυσχερεσίας)
Συνωμιλοῦσα ἄλλο μὲ τὴν Ἀμαλίτσα μου.

ΑΜΑΛ. (Και δὲν μοὶ λέγει τίποτε ἡ μητῆρ μου!)

ΜΑΘ. Ἀλήθεια, κατὶ ἔχω νὰ σας ἴπω. Ἀμα-
λία, ἔμπορῆς; παιδί μου, ν' ἀποσυρθῆς.

ΑΜΑΛ. (σιγὰ πρὸς τὸν Μαθίαν) Σᾶς παρακαλῶ μὴ
τὴν λυπήσῃς. (ἰπέρχεται βραδέως.)

ΣΟΦ. (αἰσῆσασα σκεπτικῆ ἔλιπει τὴν Ἀμαλίαν περι-
αλγῆ ἀναχωροῦσαν, και τείνουσα αὐτῇ τὴν χεῖρα τῇ
λέγει) Ἀμαλία! . . (ἡ Ἀμαλία τρέχει πρὸς τὴν μητῆρ)

ΜΑΘ. (διδὼν αὐτῇ τὴν χεῖρα μετὰ δυσχερεσίας)
Συνωμιλοῦσα ἄλλο μὲ τὴν Ἀμαλίτσα μου.

ΑΜΑΛ. (Και δὲν μοὶ λέγει τίποτε ἡ μητῆρ μου!)

ΜΑΘ. Ἀλήθεια, κατὶ ἔχω νὰ σας ἴπω. Ἀμα-
λία, ἔμπορῆς; παιδί μου, ν' ἀποσυρθῆς.

ΑΜΑΛ. (σιγὰ πρὸς τὸν Μαθίαν) Σᾶς παρακαλῶ μὴ
τὴν λυπήσῃς. (ἰπέρχεται βραδέως.)

ΣΟΦ. (αἰσῆσασα σκεπτικῆ ἔλιπει τὴν Ἀμαλίαν περι-
αλγῆ ἀναχωροῦσαν, και τείνουσα αὐτῇ τὴν χεῖρα τῇ
λέγει) Ἀμαλία! . . (ἡ Ἀμαλία τρέχει πρὸς τὴν μητῆρ)

ΜΑΘ. (διδὼν αὐτῇ τὴν χεῖρα μετὰ δυσχερεσίας)
Συνωμιλοῦσα ἄλλο μὲ τὴν Ἀμαλίτσα μου.

ΑΜΑΛ. (Και δὲν μοὶ λέγει τίποτε ἡ μητῆρ μου!)

ΜΑΘ. Ἀλήθεια, κατὶ ἔχω νὰ σας ἴπω. Ἀμα-
λία, ἔμπορῆς; παιδί μου, ν' ἀποσυρθῆς.

ΑΜΑΛ. (σιγὰ πρὸς τὸν Μαθίαν) Σᾶς παρακαλῶ μὴ
τὴν λυπήσῃς. (ἰπέρχεται βραδέως.)

ΣΟΦ. (αἰσῆσασα σκεπτικῆ ἔλιπει τὴν Ἀμαλίαν περι-
αλγῆ ἀναχωροῦσαν, και τείνουσα αὐτῇ τὴν χεῖρα τῇ
λέγει) Ἀμαλία! . . (ἡ Ἀμαλία τρέχει πρὸς τὴν μητῆρ)

ΜΑΘ. (διδὼν αὐτῇ τὴν χεῖρα μετὰ δυσχερεσίας)
Συνωμιλοῦσα ἄλλο μὲ τὴν Ἀμαλίτσα μου.

ΑΜΑΛ. (Και δὲν μοὶ λέγει τίποτε ἡ μητῆρ μου!)

ΜΑΘ. Ἀλήθεια, κατὶ ἔχω νὰ σας ἴπω. Ἀμα-
λία, ἔμπορῆς; παιδί μου, ν' ἀποσυρθῆς.

ΑΜΑΛ. (σιγὰ πρὸς τὸν Μαθίαν) Σᾶς παρακαλῶ μὴ
τὴν λυπήσῃς. (ἰπέρχεται βραδέως.)

ΣΟΦ. (αἰσῆσασα σκεπτικῆ ἔλιπει τὴν Ἀμαλίαν περι-
αλγῆ ἀναχωροῦσαν, και τείνουσα αὐτῇ τὴν χεῖρα τῇ
λέγει) Ἀμαλία! . . (ἡ Ἀμαλία τρέχει πρὸς τὴν μητῆρ)

MATΘ. Κατὰ τὰ ἐπίσημους ἐκείνους στιγμὰς αὐτός δὲν ἐσκέπτετο τὰ ἔργα τὰ ὁποῖα εἰμὸν ἀτελείωτα, εἰς τὸν νοῦν του δὲν εἰσφύοντο αἱ φαντασίαι, τὰ πλάσματα τοῦ καλλιτέχνου, τὰ ὁποῖα ἤθελε νὰ τοῦ ἀρπάσῃ ὁ θάνατος. εἰς ἡλικίαν τριῶντα δύο χρόνων, ἀλλὰ τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὸν Ἐρρίκον του ἐνθυμήθη μόνον. Ἐνθυμείσθε; σῆ; ἐστέκεσθε ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τῆς κλίνης του, ἐγὼ ἀπὸ τὸ ἄλλο, εἰς τοὺς δύο μας ἐσύστησε τὰ παιδιὰ του, ἀλλ' ἰδιαίτερω; εἰς σῆ; ἦτο δίκαιον. Αὐτὸ; σῆ; κατέστησεν ἐπίτροπον καὶ κυρίαν τῆς ἐπιταφίας τῶν εἰσοδημάτων του, ἕως οὗ ἐνηλικιωθῶσι τὰ ἀνίλικα; δὲν σῆ; ἐπέβαλε κἀνὲν δεσμὸν χρεῖας; . . . ἀλλ' ἴσως μυστικὰ εἰς τὴν καρδίαν του, σῆ; παρεκάλε, διὰ τοῦτο, ἐνῶ μὲ τὸ σῶμα σῆ; ἐλεγενὰ προσέξτε πολὺ; εἰς τὴν ἐκλογὴν, διὰ νὰ μὴ θυσιάσετε τὰ πλάσματά του εἰς δεύτερον σύζυγον.

ΣΟΦ. Καὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἐλησημόνησα τοὺς τελευταίους λόγους του.

MATΘ. Τὸ πιστεύετε; Ἐπειτα ἀπὸ δεκαεῖς μῆνας ἦσθε ἐρωτημένη.

ΣΟΦ. Δὲν εἴμεθα κίριοι ἡμῶν αὐτῶν.

MATΘ. Ἐγὼ τότε εἰρησκήμην εἰς Νίκην Ἰγνάνην μὲ ἐγγράφετε πάντοτε μακροτάτας ἐπιστολάς, καὶ μοὶ ἀφιλοῦσατε ὕλιγον διὰ τὰ ἐγγόνια μου, κατὰ πολὺ διὰ τὸν ἐρωτημένον σῆ;.

ΣΟΦ. Δὲν ἔβλεπον νὰ σῆ; κρῖνω τίποτε.

MATΘ. Ὅταν ἤμπερσα ἐπιστρέψα εἰς τὴν πατρίδα; μοὶ τὸν ἐπαρουσίασατε καὶ ἐγὼ σῆ; ἐκαμὰ κολλᾶς παρατηρήσεις. Ἡ μητέρα τοῦ Ἀμεδαίου μ' ἐφρόδιε ἕσον μία φαλαίνα . . . ἀλλὰ σῆ; ἦσθε ἐπιτηδῆα νὰ ἀνασκευάζετε τοὺς λόγους μου! ἐγὼ, κατὰ τὸ ἰδιωμα μου, ἔπερνα φωτιὰ, σῆ; ἀμέσως διεμαρτύρησα ὅτι χωρὶς τὸν Ἀμεδαίου, θὰ ἐτελειώνατε ἀπὸ μαρκαζόν, αἱ! τότε κ' ἐγὼ, ἔπαρτε τον,

σῆ; εἶπα, καὶ παχύνετε τὸν ἦμαρ καὶ ἐπαχύνετε.

ΣΟΦ. Ἀλλὰ δύνασθε ἴσως νὰ μ' ἐλέγξῃτε;

MATΘ. Καὶ πολὺ μάλιστα.

ΣΟΦ. ἴσως ἡ Ἀμαλία παρεπονέθη ἐναντίον μου;

MATΘ. Ἀπ' ἐναντίας; αὐτὴ εἰρήσκει ὅτι ὅλα ἔπειτα καλὰ, ὅτι ὅλοι εἶχον δίκαιον νὰ τὴν κακοματαμεταχειρίζονται; εἶναι ἀρνᾶκι ἡμερο ἡμερο.

ΣΟΦ. (Πτωχὴ Ἀμαλία!)

MATΘ. Ἐγὼ ὅμως εἶμαι μία ἀρκούδα, ὡς λέγουν; ἀλάσσιος λύκος καὶ χωρὶς νὰ τὰ στριφογυρίζωμε, σῆ; λέγω ὅτι γνωρίζω τί συμβαίνει εἰς αὐτὰ τὸ ἔσπιτι; γνωρίζω τὰς προτιμήσεις, τὰς ἀδικίας; . . .

ΣΟΦ. Ὁχι; ἐκ μέρους μου θεθαίως.

MATΘ. Τὰς ἀνέχεσθε, καὶ τοῦτο φθάνει.

ΣΟΦ. Τυφόντι συνέθη ὅτι λέγετε, ἴσως, κάποτε ὑπεχρεώθη νὰ πεισθῶ ὅτι εἶναι πικρία ἀπαράλιτα, καὶ τὰς ἠνέχων μετὰ φρονήσεως. Ἡ πενθερά μου εἶναι ἡ ἀπόλυτος κυρία εἰς αὐτὴν τὴν οἰκίαν, καὶ δὲν εἶναι πάντοτε λογική.

MATΘ. Ποτὲ δὲν εἶναι λογική.

ΣΟΦ. Ἀγαπῶ πολὺ τὸν Βαλεντίνον, ἀλλ' αὐτὸν ἀγαπᾶ πολὺ περισσότερο ἐμοῦ; ἡ στοργὴ τις εἶναι δυστόχημα δι' ὅλους ἡμᾶς, ἰδίως; δὲ διὰ τὸν Βαλεντίνον, διότι, ἐγὼ, σχεδὸν, δὲν εἶμαι κυρία νὰ τὸν διορθώσω; . . . ἀλλὰ τί νὰ κάμω; ὁ σύζυγός μου ποτὲ θεθαίως; δὲν νὰ δυσαρδέσει τὴν μητέρα του οὔτε νὰ τὸ ἐπέτρεπον; πρέπει λοιπὸν νὰ τὴν σέβωμαι, νὰ ὑποφέρω πολὺ; . . . χωρὶς, νὰ ὀμιλῶ.

MATΘ. Μάλιστα, νὰ ὑποφέρετε διότι αὐτὸ σῆ; πρέπει! Τώρα εἶχω μίαν ἐρώτησιν; νὰ σῆ; κάμω καὶ ἐν ἐνθύμημα; νὰ σῆ; ἀρῶμαι. Πῶς; πηγαίνου τὰ συμφέροντα τοῦ Ἀμεδαίου; ἐμαθαβτε; εἶλαβε μέρος; εἰς μεγάλα; κερδοσκοπικὰς ἐπιχειρήσεις. Εἶναι κέρδη; . . .

ΣΟΦ. (προσποιουμένη) θεθαίως.

MATΘ. Νομίζω λοιπὸν ὅτι ἀρῶ δὲν ἐξοδεύετε ὄλον τὸν τόκον τοῦ κεφαλαίου, θὰ τὸ θέλατε πάλιν; εἰς ἐνέργειαν.

ΣΟΦ. Καὶ ὀμιλήσατε μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου.

MATΘ. Χαίρω πολὺ. Τώρα τὸ ἐνθύμημα; μάθετε ὅτι ὁ κύριος Ἰγνάντιος; ἐξέφρασεν ἔρωτα; εἰς τὴν Ἀμαλίαν καὶ μάλιστα; τῆ; ἐπρότεινε γάμο.

ΣΟΦ. (λίαν ἐκπεπληγμένη) Ὁ Ἰγνάντιος! . . .

MATΘ. Διὰ κάθε ἐνδεχόμενον εἴμεθα σύμφωνοι, ὁ Ἰγνάντιος; δὲν εἶναι διὰ τὴν Ἀμαλίαν; μῆ;.

ΣΟΦ. Καὶ χωρὶς; τῆ; παραγγελίας; σας; ποτὲ δὲν θὰ ἐπέτρεπον τοῦτο.

MATΘ. Χαίρω ὅτι ἡ πετέρα; σῆ; ἐδίδαξεν ὅτι, ὅταν; μὴ; μπορεῖ; κἀνεῖς, εἶναι; καλόν; νὰ; μὴ; ἀνακατῶν; πούλα; ἀπὸ; δεῦ; φωνηαί; εἴμεθα; σύμφωνοι, καὶ; πρὸς; τὸ; παρὸν; ἔχομεν; εἰρήνην. (τῆ; ὀλίβει; τὴν; χεῖρα;)

Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ
(ἀκαλουθεῖ)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ

PAOLO GIACOMETTI

Η ΓΥΝΗ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συνέχεια: ὄρα φιλ. προηγ.]

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

Ἡ Κ. καὶ ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ καὶ οἱ ἄνω.

ΒΑΛ. (ἐκ τοῦ μέσου, ἐργουμένη ἀπὸ τὸ περιβάλλον) ὦ! καλῶς ὤρισάτε, κύριε πλοίαρχε Ματθία.

ΜΑΤΘ. (ἀποτόμως) Δουλός σας! κἄτι πολὺ εὐδιάθετον σᾶς βλέπω!

ΒΑΛ. Ναί, καὶ τὸ χρεωστῶ εἰς τὸν ἀγαπητόν μου Βαλεντίνον... εὐχαριστῶ, ὄραία νόμφη μου, εὐχαριστῶ ὅπου μοῦ ἐχάρισες ἐκεῖνον τὸν μικρὸν ἠθασκυρόν.

ΜΑΤΘ. Ἐκαμε καμμίαν εὐφύλαξ;

ΒΑΛ. Κἄτι περισσότερο! ἀπέδειξε θάρρος τὸ ὅποιον θὰ ἐφαίνετο ἀδύνατον διὰ τὴν ἡλικίαν του... ἀλλὰ τὸ εἶδα μὲ τὰ ἑμάτια μου, πρόκειται δι' ἓν ράπισμα τὸ ὅποιον ἔδωκεν εἰς τὸν Ἑρρίκον.

ΜΑΤΘ. Τί; ράπισμα εἰς τὸν Ἑρρίκον;... εἰς τὸν δεύτερον Κάρολόν μου;

ΣΟΦ. Πῶς;...

ΒΑΛ. Ναί, ἀλλὰ ράπισμα τόσῳ καλῶ δομένον!... φαντάσθητε!... Ὁ Ἑρρίκος εἶχε τὴν ἀπαίτησι νὰ μὴ πλησιάσῃ ὁ Βαλεντίνος εἰς ἓνα σωρὸν πληθῶ τὸν ὅποιον εἶχεν ἐτοιμάσει διὰ νὰ κάμῃ, ὡς ἔλεγεν, ἀγαλματάκια, καὶ μὲ θάρραρον τρύπο τὸν ἀπεμάκρυνεν ἀπ' ἐκεῖ μὴ καὶ δύο φορὰς, ὅταν ὁ Βαλεντίνος ἀναψε περὶ καὶ φράπ τοῦ καταφέρει τὸ ράπισμα... ἀλλὰ μὲ μίαν ἐπιτηδεύτητα, μὲ τόσῃ χάρι!...

ΜΑΤ. Καὶ δὲν τὸν ἐτιμωρήσατε;

ΣΟΦ. Ἐγὼ θὰ τὸν τιμωρήσω.

ΒΑΛ. Καλὲ τί λέγετε;... Ἄν τὸν ἐβλέπατε, θὰ ἐγέλατε καὶ σᾶς, καθὼς ἐγέλασα ἐγώ. (ἰδοῦσα τὸν κύριον Ματθίαν διευθυνόμενον πρὸς τὸ περιβάλλον) Ποῦ πηγαίνετε, πλοίαρχε;

ΜΑΤΘ. Πηγαίνω εἰς τὸ περιβόλι μὲ ἀτιμῆ.

ΒΑΛ. Νὰ σᾶς πῶ, μὴ λάθετε, παρακαλῶ, τὸ θάρρος νά... .

ΜΑΤΘ. ὦ! μὴ τὸ πιθεύσατε... πηγαίνω ἔτσι νὰ γελάσω κ' ἐγὼ λιγάκι... ἔχω διάθεσι... (καθ' ἐαυτὸν ἀναχωρῶν) (Ἀγαπητέ μου Βαλεντινάκη, θὰ σοῦ δώσω ἓ τὸ σῆμα ὅσας σοῦ λεί-

πουν) (ἐξέρχεται τρέχων.)

ΒΑΛ. Δὲν ἤθελα... ἀλλὰ τώρα εἶναι ὁ Ἄμεδαῖος ἓ τὸ περιβόλι... .

ΣΟΦ. Μὴ νομίσατε ὅτι θ' ἀφίκα ἀτιμωρήτων τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Βαλεντίνου.

ΒΑΛ. Σᾶς λέγω ὅτι δὲν θὰ τὸν τιμωρήσατε διόλου.

ΣΟΦ. Κυρία, εἶμαι μῆτηρ, καὶ εἰς ἐμὲ ἀνήκει ἡ ἀνατροφή του, διότι ἐγὼ ὀφείλω μίαν ἡμέραν νὰ δώσω λόγον.

ΒΑΛ. Ἀνατροφήν;... θυμόνατε διότι σᾶς ἐγγίξε τὸν Ἑρρίκόν σας, τὸν ἀγαπητόν σας Ἑρρίκον, ὁ ὁποῖος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του.

ΣΟΦ. Ὅταν εἰς μίαν οἰκογένειαν ὑπάρχωσι προτιμήσεις, γεννᾶται φυσικῶς τὸ μίσος μεταξὺ ἀδελφῶν.

ΒΑΛ. Πρέπει λοιπὸν νὰ τοὺς χωρίσωμεν, καὶ ἐπειδὴ παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία μιᾶς θέσεως εἰς τὴν κρατικτικὴν Σχολήν, ἃς σπεύσωμεν νὰ ἐτοιμάσωμεν τὰ χρεῖώδη τοῦ Ἑρρίκου, καὶ ἃς ὑπάγῃ.

ΣΟΦ. Ὅχι, ἀπολύτως ὄχι ὁ πατήρ του εἶχεν ἐναντίαν γνώμην· ἐπεθύμει καὶ παρεκάλεσεν ἵνα ὁ Ἑρρίκος γείνη καλλιτέχνης διὰ τῆς διαθήκης του τῷ ἀφίκα τὴν γλυφίδα του· ὀφείλω νὰ τὸ ἐνθυμοῦμαι.

ΒΑΛ. Αὐταὶ ἦσαν τρέλλαι γλύπτου.

ΣΚΗΝΗ Η΄.

Ὁ κ. ΑΜΕΔΑΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΜΕΔ. (ἐκ τοῦ περιβολίου) Σοφία, ἔρχομαι νὰ σοὶ παραπονεθῶ· δὲν θέλω οὐδεὶς νὰ λάβῃ τὸ δικαίωμα νὰ ὑπαγορεύῃ νόμους εἰς τὸ σπίτι μου.

ΣΟΦ. Ἴσως εἶδες τὸν κύριον Ματθίαν;

ΑΜΕΔ. Ναί· κατέβη εἰς τὸ περιβόλι ἀλλὰ μὲ τόσῃ ἀυθάδειαν ὡς ἀπέσω μὲ κατέλαβε θυμός· εἶχε τὴν ἀπαίτησιν ὅτι ἐγὼ ὀφείλω νὰ τιμωρήσω τὸν Βαλεντίνόν μου διὰ μίαν μηδαμινότητα, δι' ἓνα ἄσεισμον, καὶ ἐπειδὴ ἀπεποιήθη ἀνεχώρησε ψυθυρίζων δὲν ἤξεύρω κ' ἐγὼ τί.

ΣΟΦ. (Ὀῦμοι)

ΣΟΦ. Ἀρετέον νὰ λέγῃ, εἶναι τὸ ἰδιωματὸς του, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸν συγχωρῇ κανεὶς ὅσον εἶναι δυνατόν.

ΑΜΕΔ. Ἄς συμβουλεύῃ καὶ τιμωρῇ τὰ ἐγγόνα του ὅπως θέλει, ἀν ἡ σύζυγός μου τὸ ἐπιτρέπει, ἀλλὰ διὰ τὸν Βαλεντίνον ἃς μὴ φροντίξῃ καθόλου. Σοφία, ἤξεύρεις ἀν σὲ ἀγαπῶ, ἀγαπῶ τὰ τέκνα σου, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαίτησιν νὰ τ' ἀγαπῶ περισσότερον τοῦ ἰδικοῦ μου, οὐδεὶς δύναται νὰ καταστρέψῃ τὴν ἰσχὺν τῆς φύσεως.

ἄς μ' ἀρήσουν λοιπὸν ἡσυχίαν ἀπέκλιμον πλέον ἐκ τῆς διηγεοῦσας ταύτης διαπέλης, καὶ ἔχω ἀνάγκη ἡσυχίας διὰ τὰς ὑποθέσεις μου ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν ἀνανεοῦνται αὐταὶ αἱ δυσαρδέσειαι.

ΒΑΑ. Καὶ διὰ τοῦτο ἐπαναλαμβάνω νὰ γείνω μὲν φορῆ ἢ ἀπόρασις νὰ τελώμεν τὸν Ἑρρίκον εἰς τὴν Σχολήν.

ΣΟΦ. Δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἐπιτρέψω.

ΑΜΕΑ. Διότι καὶ σὺ δὲν βλέπεις εἰμὴ ἐκείνον, δὲν ἀγαπᾷς ἢ ἐκείνον.

ΣΟΦ. Ἐγὼ; . . .

ΑΜΕΑ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τι ἀξιοθαύμαστον. Ὁ Ἑρρίκος εἶναι ἡ ζωστὴ εἰκὼν τοῦ Καρόλου ὅστις ἦτο ωραιότερος, ἀγαθότερος ἐμοῦ, καὶ ἐπαρμένως πλέον ἀγαπητός. Ναὶ ζηλοτυπῶ τὴν μητέρα σου, ζηλοτυπῶ διὰ τὴν φορῆν τὴν ὅποιαν φέρεις πρὸς τὸν Ἑρρίκον, καὶ ἔχω δίκαιον, ἀραῦ τόσοσ ἀμείως φέρεσαι πρὸς τὸν Βαλεντίνον. . .

ΣΟΦ. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀληθές.

ΒΑΑ. Εἶναι ἀληθέστατον εἶπατε ὅτι θέλετε νὰ τὸν τιμωρήσετε, καὶ τοῦτο εἶναι ἀπόδειξις ὅτι δὲν τὸν ἀγαπᾶτε.

ΣΟΦ. Τοῦτο μάλιστα ἀποδεικνύει ὅτι τὸν ἀγαπῶ καλλίτερον ἀπὸ σᾶς.

ΑΜΕΑ. (πρὸς τὴν Σοφίαν) Πρόσεξον μὴ ἐγγίσης οὔτε τρίχα τοῦ Βαλεντίνου.

ΒΑΑ. Ὡ, αὐτὴ δὲν προσέχει εἰς τὰς διαταγὰς σου, ἔχει ἀνεξήγητον ἀποστροφὴν δι' ἐκεῖνο τὸ καυμένο τὸ παιδί.

ΑΜΕΑ. Ἀποστροφήν;

ΣΟΦ. (ἀπολέσασα πλέον τὴν ὑπομονήν) Ἀλλὰ Θεέ μου! ἕως ὅτου εἰσθε εἰς αὐτὸ τὸ σπῆτι, δὲν εἶ ἔχωμεν ἡσυχίαν!

ΒΑΑ. (ὀργισθεῖσα) Πῶς; σᾶς ἐνοχλῶ; εἰς αὐτὸ ἐφθάσαμε; (πρὸς τὸν Ἀμεδαῖον) καὶ σὺ ἀφίνεις νὰ προσβάλλωσι τὴν μητέρα σου; . . .

ΑΜΕΑ. Σοφίαν, ἀν ἄλλος τις ἔλεγε πρὸς τὴν μητέρα μου λόγον αὐθάδη, ἀλλοίμονον!

ΒΑΑ. Δηλαδή ἡ κυρία εἶ μ' εἰργάζε ἐξω ἀπὸ τὸ σπῆτι, ὅπου τὴν ἐδεχθήκαμε; ὅπου μόνη ἐγὼ διατάττω;

ΣΟΦ. Δὲν ἐνόησα. . . συγχωρήσατέ με. . .

ΑΜΕΑ. Πηγαίνετε μέσα, μητέρα μου, σᾶς παρακαλῶ!

ΒΑΑ. Ναι, ναι, εἶναι καλῆτερον. . . εἶμαι φρόνιμη ἐγὼ. (προβάσα ὅπως ἐξέλιθη, ἐπανέρχεται) Ἐγὼ, ἐξω ἀπὸ τὸ σπῆτι; . . . ἐγὼ; . . . (πρὸς τὸν Ἀμεδαῖον ζητοῦντα νὰ πρᾶσῃ αὐτὴν) Ναι, ναι, παιδί μου, πηγαίνω, ἀλλά. . . (ἀπορχομένη λέγει μετὰ θυμοῦ) Καλὸ, εἶ ξεθυμᾶνω μὲ τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὸν Ἑρρίκον [ἐξέρχεται].

ΑΜΕΑ. Σοφίαν, πρώτην φορᾶν σὲ βλέπω νὰ προχωρῆς τόσοσ καὶ σὲ βεβαιῶ ὅτι ἐκπληξὴν συνάμα καὶ ὀργὴν. ἀλλὰ πολλὴν ὀργὴν, μοὶ προξενεῖς.

ΣΟΦ. Συγχωρήσόν με, Ἀμεδαῖε, ἀλλ' ὀρεῖται νὰ ἐμολογήσης ὅτι ἡ μήτηρ σου δὲν εἶναι πάντοτε δίκαια.

ΑΜΕΑ. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ κρίνῃ τὴν μητέρα μου. . . οὐδεὶς. Ἐὰν ἔχῃ ἐλαττώματα, πρέπει νὰ τῆ τὰ συγχωρῶσι καὶ οἱ ἄλλοι ὡς τὰ συγχωρῶ ἐγὼ.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐνόησε ἡ ὑπομονὴ μᾶς ἐγκαταλείπει, καὶ τοῦτο καλῶς πρέπει νὰ γνωρίζῃς σὺ, ὅστις εἶσαι ὀργανικοῦ χαρακτῆρος. . .

ΑΜΕΑ. Τότε λοιπὸν ἄς λάβωμεν μίαν ἀπόρασιν, λάβε μὰζύ σου τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὸν Ἑρρίκον καὶ πήγαινε νὰ κατοικήσης ἄλλου· ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ χωρισθῶ ἀπὸ τὴν μητέρα μου.

ΣΟΦ. Νὰ σὲ ἐγκαταλείψω. . . (μετὰ μεγάλης φορηγῆς) νὰ ἐγκαταλείψω τὸν Βαλεντίνον! . . . ἀλλὰ δὲν σᾶς ἀγαπῶ καὶ τοὺς δύο περισσότερον τῆς ζωῆς μου! . . . λέγεις ὅτι προτιμῶ τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὸν Ἑρρίκον; . . . ὄχι, πλὴν καὶ αὐτοὶ εἶναι αἰμά μου. . . ὁ αὐτὸς κόλπος τοὺς εθρεψε, καὶ ὁ πατήρ των μὲ βλέπει ἐκείθεν ἐπάνω! Καὶ ὅμως, πολλὸ συγὰ μὴ θέλουσα νὰ ταράξω τὴν εἰρήνην σου καὶ φοβουμένη μὴ ἀπολέσω τὴν ἀγάπην σου, ἥτις εἶναι ἡ ζωὴ μου, ὑπῆρξα ἄδικος πρὸς αὐτούς, [ἐξακολουθεῖ χαμηλῇ τῇ φωνῇ καὶ μετὰ βαθέως ἀλγους] δὲν ἐφύλαξα πάντοτε ζηλοτύπως τὴν περυσίαν των, . . . καὶ μέγαν διὰ τοῦτο αἰσθάνομαι ἔλεγχον!

ΑΜΕΑ. Ἄν μοὶ ἐδώκας χρῆματα ληρθέντα ἐκ τῆς ἐπικαρπίας, καὶ τὸν ὅποιον εἶσαι κυρία, πάντοτε ἐνόησα ὅτι συνήψα ἱερὰν ὄρεϊλὴν τὴν ὅποιαν εἶ πληρώσω ἄλλως τε ἡ φιλοτιμία μου μοὶ τὸ ἐπιβάλλει. Μήπως δὲν σοὶ ἐπαρκῆς ἀπόδειξιν καὶ ὅλους τοὺς τύπους; [μετὰ βραχείαν σιωπὴν καὶ μετὰ πολλῆς στοργῆς] Μάλιστα, ἄς λησμονήσωμεν τὴν πρὸ μικροῦ λαθουσαν χώραν δυσαρδέσειαν, καὶ ἀκουσὲν με, καλὴ μου καὶ ἀγαπητὴ Σοφίαν. Σήμερον ἔχω ἀνάγκην χιλίων λιρῶν. . . λήγει μίαν συναλλαγματικὴν μου καί. . .

ΣΟΦ. Θεέ μου!

ΑΜΕΑ. Ὁ ἀπετεινόμενος πρὸς τὸν Ἰγνάτιον. . . ἀλλ' ἡξέουσι καλῶς ὅτι μοὶ ἐδάνεισε σπουδαῖον ποσόν, διὰ τοῦ ὁποίου ἠδυνήθην νὰ λάβω μετοχὰς ἐπὶ τῆς νέας ἐμπορικῆς ἐταιρίας τῆς ἰδρυθείσης ἐν Μασσαλίᾳ, καὶ εἶναι ἐπιχείρησις ἀσφαλῆς. . . καὶ ἐπειτα διὰ πᾶσόν τόσοσ μικρόν. . .

ΣΟΦ. Ὡ, Ἀμεδαῖε! ἂν εἶχον προίκα, οὐδὲ πρὸς στιγμήν εἶ ἐδίεξαζον, ἀλλ' ὅ,τι κατέχω εἶναι

κτῆμα τῶν τέκνων μου.

ΑΜΕΔ. Τὸ καράλκιον, νά, ἀλλ' οἱ τόκοι μέ-
χρι τοῦδε εἶνε ἰδικοί σου, καὶ ἐνοῶ νὰ ἀπο-
δώσω ὅσον τάχιον. . . Σα, προσθέσωμεν εἰς τὴν ἀ-
πόδειξιν καὶ τὰς χιλίας ταύτας λίρας. Ἐλκ λοιπὸν,
ἀγαπητὴ μου, ἅς ἀγαπήσωμεν πειρὰ. . . νὰ, ἐγὼ
δὲν εἶμαι θυμωμένος. [ἐναγκαλιζόμενος αὐτήν]

ΣΟΦ. Ὡς Ἀμεδαῖε [ἐν διαχυσεῖ], πῶσον σὲ ἀ-
γαπῶ!

ΑΜΕΔ. Καὶ μήπως ἐγὼ δὲν σὲ λατρεύω;. . .
ὦ! τὴν πτωχὴ μου τὴ Σοφίτσα! ὑποφέρει, τὸ κα-
ταχμαθάνω πλὴν τί νὰ γείνη; ἔχει ὑπομονὴν!

ΣΟΦ. Ἐχω, καὶ πολλήν! . . .

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΒΑΡΒΑΡΑ καὶ οἱ ἄνω.

ΒΑΡΒ. [ἐρχομένη δεξιόθεν καὶ ἰδοῦσα αὐτοὺς ἐνα-
γκαλιζομένους] Εἰρήνην ἔχουν οὗτοι, πόλεμον τὰ παι-
διὰ! Κύριε, σὲ περιμένει εἰς τὸ γραφεῖόν σας ὁ
κύριος Τωβίας.

ΑΜΕΔ. [σιγὰ πρὸς τὴν Σοφίαν] Εἶναι ἐκεῖνος, μὲ
τὴν συναλλαγματοκτικὴν. Ξέλεις νὰ χάσω τὴν ὑπέ-
ληψίν μου δι' ἐλάχιστον ποσόν;. . . [θωπεύων αὐτήν]

ΣΟΦ. [στεναζούσα] Πηγαίνωμεν! . . . [εἰσέρχεται
δεξιᾷ]

ΒΑΡΒ. Στεναγμοὶ ἀπὸ τῶνα μέρος, τρυφερότι-
τες καὶ νάζια ἀπὸ τ' ἄλλο, ἕνας ἀγριομούτσου-
νος τοκογλύφος εἰς τὸ γραφεῖο. . . Ἄοι, ἄοι! Ὁ
ἐφοχημάτιζα ὅτι. . .

ΣΚΗΝΗ Ι'.

ΡΑΦΑΗΛ καὶ ἡ ἄνω.

ΡΑΦ. (ἐκ τοῦ μέσου μετὰ προσηλάξεως) Βαρβαρούλα!

ΒΑΡΒ. (ἐκπληκτος) Σεῖ; ἐδῶ, κύριε Ραφαήλ! Ἄ!
αὐτὴ δὲν εἶναι ὦρα καλὴ.

ΡΑΦ. Μὲ συγχωρεῖς, Βαρβαρούλα μου, δὲν ἠδου-
νήθην νὰ κρατήσω περισσότερο τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ
νὰ ἴδω τὴν Ἀμαλίαν μου.

ΒΑΡΒ. Ὅσῳ διὰ σήμερον σὲς βεβαιώνω ὅτι δὲν
θὰ τὴν ἰδῆτε εἶναι ὅλοι 'ς τὸ 'σπίτι' ἔμπορεῖ νὰ μᾶς
γεννηθῆ καμμιά συμφορὰ—κοπιᾶστε 'ς τὸ καλὸ
καὶ 'πέτε πῶς τὴν εἶδατε.

ΡΑΦ. Μίαν λέξιν, μίαν μόνην λέξιν.

ΒΑΡΒ. Ὅχι, κύριε, ἀρκετὰ ἔκμακα δι' ἀγάπην τῆς
καλῆς μου ἀλλὰ δυστυχισμένης κυρατσούλας—τὸ
λὸς πάντων κοπιᾶστε 'ς τὸ καλὸ, εἰδεμὴ φεύγῃ
μὲ τὸ στανεῖθ.

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'.

ΑΜΑΛΙΑ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΜ. (ἐκ τοῦ δωματίου τῆς) Βαφαήλ!

ΡΑΦ. Ἀμαλία! . . .

ΒΑΡΒ. Ὡς, συμφορὰ τοῦ μ' ἐπλάκωσε! . . .

ΑΜ. Ἦκουσα τὴν φωνὴν σας καὶ ἔτρεξα νὰ
σὲ εἶπω. . .

ΒΑΡΒ. (εὐρίσκειται ἐν μέσῳ αὐτῶν) Ἀλλὰ δὲν μοῦ
λέτε μιὰ στιγμήν, τί μέρος μοῦ ἴδωσατε νὰ παίζω
τόρα;. . . Ἰγλίγωρα, σταθθετε μακριὰ! ὦ, θεέ μου!
ἔμῃ ἂν ἔλθῃ κανεὶς;. . . (παράτηρεῖ ἐδῶ κ' ἐκεῖ).

ΑΜ. Βαφαήλ. . . ἂν ἀληθῶς μὲ ἀγαπᾶτε, παρηρη-
σιασθετε λοιπὸν πρὸς τὴν μητέρα μου.

ΒΑΡΒ. Ναί, βγάλετε κ' ἐμὲ ἀπὸ τὴν μερλίνα.

ΑΜ. Δὲν ἀντέχω πλέον, λυπούμαι νὰ τὴν ἀπα-
τῶ περισσότερο.

ΡΑΦ. Μοὶ λείπει τὸ θάρρος· εἶμαι πτωχὸς ὀρφαν-
νὸς τὸν ὅποιον ἐξ εὐσπλαγγχνίας εἰλαβεν ὁ ζωγράφος
Δανιὴλ, σὲς ἔχετε πλουσίαν προῖκα· θὰ πιστεύω-
σιν ὅτι ἐκ συμφέροντος ὀρμώμενος θὰ ἐξήτουν τὴν
χεῖρά σας.

ΑΜ. Καὶ διατί;. . . ἡ εὐφυΐα σας λαμπρὸν δύ-
νεται νὰ σὲς ἀνοίξῃ στάδιον.

ΡΑΦ. Τὸ ὅποιον θὰ ὤφειλον πρὸς τὸν Δανιὴλ,
καὶ πρὶν ἢ ὁμιλήσω πρὸς τὴν μητέρα σας ὀφείλω
νὰ ἐμπιστευθῶ πρὸς τὸν διδάσκαλόν μου· τοιοῦτος
εἶναι ὁ σεβασμὸς τὸν ὅποιον μοὶ ἐμπνέει ὁ γέρον
ἐκεῖνος, ἄγγελος τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, τοσαύτη
εἶναι ἡ στοργή, ἡ εὐγνωμοσύνη τὴν ὅποιαν πρὸς αὐ-
τὸν τρέφω, ὥστε οὔτε ἔβημα ἄνευ τῆς συμβουλῆς
του δύναμαι νὰ προχωρήσω.

ΒΑΡΒ. Λοιπὸν συμβουλευθήτε τον.

ΑΜ. Διατί δὲν τὸ πράττετε;. . . Αἱ! . . . τὸ ἡξέ-
ρω! ὁ Δανιὴλ ἔχει ὄρατιαν θυγατέρα μετὰ τῆς ὁποί-
ας συνανετράφητε, τὴν ζωγράφου Μαρίαν. . . καὶ ἔ-
σω; ἐλπίζετε, ἴσως τὴν ἀγαπᾶτε. . .

ΡΑΦ. Τί λέγετε;

ΒΑΡΒ. Ἐτσι δὲ! καὶ ἴλιγη ζήλειά τώρα!

ΡΑΦ. Ἀλλὰ πιστεύετε ὅτι θὰ ἐτόλμων νὰ ὑ-
ψώσω τὰ ἐλέμματα μου μέχρι τῆς θυγατρὸς τοῦ
ἀεργέτου μου;. . . μὴ μὲ πιστεύσατε ποτὲ τόσον ἀ-
γνώμονα πρὸς αὐτόν, οὔτε τόσῳ φεύσῃ πρὸς ὑμᾶς.

ΒΑΡΒ. Τότε λοιπὸν νὰ τελειώνωμε μιὰ φορὰ. . .
ὦ! ὦ! κάποιος ἐρχεται, ἀκούω κτύπους, Ἰγλίγωρα,
φύγετε! . . .

ΡΑΦ. Χαίρετε, Ἀμαλία! ὅσον τὸ γρηγορότερον. . .
(θέλων νὰ λάβῃ αὐτὴν ἐκ τῆς χειρὸς).

ΒΑΡΒ. Αἱ ὦρα καλὴ, ἔτσι, 'ς τὴν παρουσία μου. . .

(τὸν ἄγει) Πηγαίνετε 'ς τὴν εὐχὴ τοῦ Κυρίου!
(ὁ Βαφαήλ ἀπέργεται) Καὶ ἂν τὸν ἰδῆ κανεὶς τώρα!
Ἐλίπετε τί παθαίνω ἐξ αἰτίας σας;. . .

ΣΚΗΝΗ ΙΒ'.

ΕΡΡΙΚΟΣ καὶ αἱ ἄνω.

ΕΡ. (ἐκ τοῦ μέσου, ἀπὸ τὸ περιβόλιον, τρέχων) Βα-

θήθειαν, ὑπερασπίσου με, ἀδελφὴ μου.

ΑΜ. Τί σοῦ συνέβη, Ἐρρίκο;

ΒΑΡΒ. Τί συνέβη; 'πέτε μας.

ΕΡ. Πάππε μου! ὄχι! ἐγὼ θέλω νὰ γείνω γλύπτης.
 ΜΑΤΘ. Ναι, ναι, παιδί μου. Θὰ γείνης ἔτι
 θέλεις. Αὐποῦμαι ὅτι πρέπει νὰ ἀναχωρήσω, καὶ
 δὲν ἔχω νὰ κάμω διαφορετικά· ὁ ἀνεμος εἶνε
 σφοδρὸς... ἀλλ' ὀμιλῶ πρὸς σᾶς, Σοφίᾳ φυλαχθῆ-
 τε καλὰ μὴ ἀπορασίσετε τίποτε ὡς πρὸς τὸ μέλ-
 λον τοῦ Ἑβραίου καὶ τῆς Ἀμαλίας, ἀν δὲν ἐπι-
 στρέψω, ἄλλω,...

ΒΑΛ. Ἡ Σοφίᾳ θὰ συμμορφωθῆ μὲ τὰς συμ-
 βουλὰς μας...

ΜΑΤΘ. Τί; μὲ τὰς συμβουλὰς σας;... ἂν
 ἀν δὲν ἦμην ἀναγκασμένος ν' ἀναχωρήσω.

ΣΟΦ. Θὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκον μου.

ΒΑΛ. Ἐγὼ θὰ σᾶς δεῖξω ποῖον εἶναι τὸ κα-
 θήκον σας.

ΜΑΤΘ. Σᾶς;... (Ἡ Ἀμαλία καὶ ὁ Ἑρῆκος πε-
 ρικουλοῦσι τὸν Ματθαῖον, ὅστις ἔτι μᾶλλον ἐξάπτεται.)

ΒΑΛ. Καὶ εἰς τὸν κύριον πλοίαρχον εὐχόμεθα
 κατευθύνει.

ΜΑΤΘ. Κατευθύνει!... κατευθύνει, αἱ! (ἐν πλῆ-
 ρει ὁργῆ, λαθὼν ἀπόφασιν τινα) Καλὰ, δὲν ἀναχωρῶ
 πλέον.

ΒΑΛ. Πῶς;

ΣΟΦ. [Χαίρουσα] Ἀληθῶς!

ΑΜΑΛ. Ἄ, πάππε!

ΕΡ. Εἶγε, πάππε!

(ἀκολουθεῖ)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ

PAOLO GIACOMETTI

Ἡ ΓΥΝΗ Εἰς ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ Εἰς ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συνέχεια· ἔρα φυλ. 17.ον]

ΜΑΤΘ. (πρὸς τὴν Βαλεντίνην) Δὲν μὲ γνωρίζετε,
 κυρία· μάθετε λοιπὸν ὅτι διὰ νὰ μὴ μοῦ ἔξανά-
 λθῃ ὁ πειρασμὸς ν' ἀναχωρήσω, θάβαζα φωτιά εἰς
 τὸ παλαιὸ πλοῖό μου... πηγαίω ν' ἀποσύρω τὰς
 διαταγὰς τῆς ἀναχωρήσεως, ἀποβιβάζω τὰ ἐμπυ-
 ρεύματα, σέλλω τοὺς ναύτας εἰς τὸ σπίτι των,
 καὶ μένω ἐδῶ, ἐδῶ διὰ νὰ ὑπερασπίσω τὰ παι-
 διὰ τοῦ παιδιοῦ μου, (ἐναγκαλιζόμενος αὐτά)

ΒΑΛ. Καὶ σὺ, Ἀμεδαῖε, δὲν ὀμιλεῖς;

ΑΜΕΑ. Ἐγὼ;... (θεωρεῖ τὴν Σοφίαν ἥτις τὸν
 παρακαλεῖ νὰ σιωπήσῃ) Ἐὰν ὀμιλοῦν!

ΜΑΤΘ. Ἐμπρός, εμπρός.

ΑΜΕΑ. Ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, κύριε, ἐν καιρῷ
 τῷ δέοντι (ἀπέρχεται).

ΒΑΛ. Λοιπὸν, πλοίαρχε, ἡμεῖς θὰ κτυπηθῶμεν.

ΜΑΤΘ. Μέχρι τελευταίου αἵματος... ἂν ἔχετε.

ΒΑΛ. Βλέπομεν (ἀπέρχεται).

ΣΟΦ. Καὶ ἐγὼ τί νὰ πράξω;

ΜΑΤΘ. Ὅτι σᾶς λέγει τὸ καθήκον σας καὶ
 ἡ σύστασις ἢ ἡ ὁποία σᾶς ἐγένετο ἀπὸ ἑνα ψυχρῶτα-
 γούντα.

ΣΟΦ. Νὰ παλαίσω κατὰ τῆς μητρὸς τοῦ συ-
 ζύγου μου;

ΜΑΤΘ. Σᾶς τὸ εἶχα πῆ ὅτι ἡ γρηὴ ἦταν
 χειρότερη ἀπὸ μὰ φάλακκα· δὲν μ' ἐπιστεύσατε
 ... χειρότερα διὰ σᾶς! Ἐλα, ἡ γγονάκια μου, μὴ
 λυπήσθε πλεῖα, παιδιὰ μου· ὁ πάππος δὲν κά-
 μνει βῆμα ἀπὸ σιμά σας, δὲν ἀναχωρεῖ... ἔλα,
 ἔχετε γειά! (ἀπέρχεται ἐκ τοῦ μέτου)

ΑΜ. [μετὰ γλυκεῖος ἐλέγχου πρὸς τὴν μητέρα της]
 Καὶ σῆς δὲν ἔχετε τὸ θάρρος νὰ μᾶς ὑπερασπί-
 σθε;...

ΕΡ. Μᾶς ἐγκαταλείπετε, μητέρα!...

ΣΟΦ. Ἐγὼ; ὦ τέκνα μου!... (ἐναγκαλιζο-
 μένη αὐτά) Παρακαλεῖτε νὰ μὲ συγχωρήσῃ ὁ πατήρ
 σας! (μένοντι ἐναγκαλισμένοι μέχρι οὗ καταπατασθῇ
 τὸ κατάβλημα)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΑΜΑΛΙΑ καὶ ΒΑΡΒΑΡΑ

ΒΑΡΒ. Ἐλα λοιπὸν, μὴ λυπήσθε τόσο· παρη-

γορηθῆτε λιγάκι.

AM. Καὶ πῶς θέλεις νὰ εἶδω παρηγορίαν; Εἶ-
χον ἀποφασίσει ν' ἀποκαλύψω τὸν ἐρωτὰ μου πρὸς
τὸν πάππον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς, ὁ ὅποιος εἶχεν ὑ-
ποσχεθῆ νὰ μὴ μ' ἐγκαταλείψῃ, ἠναγκάσθη ν'
ἀναχωρήσῃ εἰς Βαρκελλώνην.

BAPB. Ὁ! τὸν καυμένον! καὶ πῶς ἔμπορου-
σε νὰ κάμῃ διαφορητικά; Τοῦ ἔγραψαν ὅτι ὁ
πράκτωρ, ὁ ὅποιος διεχειρίζετο ὅλα του τὰ συμφέ-
ροντα εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καλῶς κι' ἀπίστος τῶκαφε
λάσπη, ἔτσι λοιπὸν καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε χωρὶς
νὰ ἔχῃ διάθεσι... τὸν εἶδαμε νὰ κλιθῆ ἀπὸ τὸν
Συμβούλου! Καὶ τί πταίει ἔπειτα ὁ καλὸς γέρον,
ἂν εἰς τὴν Βαρκελλώνη ἀφρόσθησε; ἀλλὰ πάλιν
εἶδω καὶ κάμποσον καιρὸ ἔγραψεν ὅτι ἰατρούθη, εὐ-
κολο λοιπὸν εἶναι ἔξαρτου νὰ τὸν ἴδωμε μίαν ἡμέραν.

AM. Ἐν τούτοις ἐπωφελέθησαν τῆς ἀπομακρύν-
σως του καὶ ὁ πτωχὸς Ἑβραῖος...

BAPB. Εἶναι ἔς τὴν τραγωδικὴν Σχολή!...
Τόσαις φωναίς καὶ ταραχαῖς ἔκαμην ἐκείνη ἡ γριὰ
σφίγη ὅπου ἡ μητέρα σας τέλος πάντων ἠναγκ-
άσθη νὰ ὑποχωρήσῃ.

AM. Ὁ! ναι! καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔλαβον τὸ
ἔξαρτο νὰ τῇ ἠμιλήσω περὶ τοῦ ἐρωτῆ μου αὐ-
τὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς θελήσεως ἐκείνων ὁπότε
μὲ μισοῦσι, καὶ δὲν τολμᾷ νὰ ἀποτινάξῃ τὸν ζυ-
γὸν ὑπερσπιζομένη ἡμῶς... ἂ! ἔχασα λοιπὸν τὴν
σφίγη τῆς μητρὸς μου;...

BAPB. Καλὴ τί λέγετε;...

AM. Ναι... αὐτὴ ἔκτισε τὰς συμβουλὰς τῶν
ἄλλων τὸν σύζυγόν της ἀγαπᾷ περισσότερον ἢ
ἡμῶς... ἂν δὲν ἦτο ὅτιω, θὰ ἐχωρίζετο ἀπὸ τὸν
Ἑβραῖον; Δὲν ἔχω πλέον ἐλπίδα! Ἄφ' ἑτέρου ὁ
Ραφαὴλ πρό τινας κατέστη τόσον μελancholicός,
σωπηλός... φαίνεται ὅτι ἔχει μυσικὸν τι νὰ μὴ
ἀποκαλύψῃ καὶ δὲν τολμᾷ ἀλλὰ θέλω νὰ τὸ
μῆνω... σκληρὰ ὑπνῶια μὲ κατέλαβε μὴ θέλῃ
νὰ μὲ ἐγκαταλείψῃ;

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΜΑΤΘΙΑΣ καὶ αἱ ἄνω.

ΜΑΤΘ. (ἔσωθεν) Ἑβραῖος... Ἀμαλία...

AM. (τιναχθεῖσα) Ὁ πάππος! (τρέχει πρὸς τὴν
ἐν μέσῳ θύραν.)

BAPB. Καὶ εἶναι δυνατὸν;...

ΜΑΤΘ. Ἄ! (ἐναγκαλιζόμενος ἐν παραφορᾷ τὴν
Ἀμαλίαν) Νὰ με τέλος πάντων.

AM. Ὁ, πῶς ἔχεις καλὴ μου πάππε;

ΜΑΤΘ. Καλὰ, καλὰ.

BAPB. Καθίστατε.

ΜΑΤΘ. Ἐχαριστῶ, Βαρβαρίλλα μου. Τὸν Ἑβ-
ραῖο, κάμει μου τὴ χάρι, τὴν Ἑβραῖά μου κρῖζε

ἡ γλιγορα.

AM. (ὄψω!)

ΜΑΤΘ. Λοιπὸν! τί σέλασθε; ἀγάλαματα εἶθε
καὶ ἡ δού; Μπὸν εἶναι ἄρρωστο τὸ παιδί;...

AM. Ὅχι ἄρρωστο, ἀλλὰ...

ΜΑΤΘ. Αἱ, λοιπὸν, λοιπὸν;...

BAPB. Εἶναι ἔς τὴν τραγωδικὴν Σχολή.

ΜΑΤΘ. Ὁ Ἑβραῖος; αἱ! μὲ περιπαίζεις τώρα.

AM. Ὅχι ἀλήθειαν σας εἶπε.

ΜΑΤΘ. (μὲ ὀργὴν) Ἄ! λοιπὸν ἐνίκησεν ἡ γριὰ
καλοσμένη!... ἠθέλησε νὰ νικήσῃ ἐπὶ τὸν καπα-
τὴν Ματθία; Τὴν μητέρα σου, θέλω νὰ ἴδω τὴν
μητέρα σου! ὦ, τὸν καυμένο τὸν Ἑβραῖό μου, τὸν
Κάρλο μου τὸν δεύτερον!... τραγωδικὴν νὰ μὴ
τὸν κάμουν!... κ' ἐπῆγε θεληματικῶς ἔς τὴ Σχολή!

BAPB. Ὅλω; διόλου! μάλιστα ἐκλαίει, ἐρώνα-
ζε ὅτι δὲν εἶχε κλίσι εἰς τὸ τραγωδικόν, ὅτι ἤθελε
νὰ γείνη γλυπτὴς καθὼς ὁ πατέρας του...

ΜΑΤΘ. Καὶ ὅμως τὸν ἔβλεπον; αἱ;... καὶ
ἐκλαίει;... Σοφία, πῶς εἶναι ἡ Σοφία;

AM. Ἦσυχάσατε, πάππε.

ΜΑΤΘ. Τὴ μητέρα σου, ἡ γλιγορα νάλλῃ ἡ
μητέρα σου, πῶς νὰ πάρῃ ἡ ὀργή!

AM. Συγχωρήσατέ την.

ΜΑΤΘ. Φωτῆ, φωτῆ θὰ βάλω ἔς τὸ ἴσπῆτι
ἂν δὲν μὲ φέρουν ἀμέσως τὸν Ἑβραῖό μου.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΣΟΦΙΑ καὶ αἱ ἄνω.

ΣΟΦ. (ἐκ τῶν δωμάτων της) Ἀγαπητὴ μου πεν-
θερὴ!... (πορευομένη ἵνα ἐναγκαλιεθῇ αὐτήν.)

ΜΑΤΘ. Σταθίτε μακριὰ ἀπὸ μὲ δὲν εἶμαι
πενθερὴ σας, κἀλλο νὰ μὴ ἦμιον ποτέ.

ΣΟΦ. Πῶς;...

ΜΑΤΘ. Τὸ πῶς θὰ σᾶς τὸ πῶς! φύγετε ἔ-
σπε, (πρὸς τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὴν Βαρβαρίαν).

AM. Καλὴ μου πάππε...

ΜΑΤΘ. Πήγαμε, σοῦ λέγω. (ὠθῶν τὴν μὴν Ἀ-
μαλίαν πρὸς τὸ δωμάτιόν της τὴν δὲ Βαρβαρίαν πρὸς τὴν ἴν
μέσῳ θύραν) (Ὁ Ματθίας περιφέρεται μωρμυρίζων καὶ
μεγάλῃ βραῖον.)

ΣΟΦ. Ποτὲ δὲν σᾶς εἶδον τόσην Συμωμένην, ἀλ-
λὰ μαντεύω τὸ αἶτιον.

ΜΑΤΘ. Τόσην τὸ καλύτερον! λαμπρὰ ἐξέστη-
σατε τὸ ἐνθιμημά μου ἀφελθήκατε ἀπὸ τὸν ἀπο-
σίαν μου καὶ τὴν ἀσθένειάν μου, διὰ νὰ ἴσπῆ-
τε ἀπὸ τὸ ἴσπῆτι τὸν καυμένο τὸν Ἑβραῖό μου
... νὰ τὸν ἐσοκίσσατε!

ΣΟΦ. Δύναται λαμπρὸν νὰ διανύτῃ σᾶς, καὶ
γεῖνη ὀφείλιμος πρὸς τὴν πατρίδα σου.

ΜΑΤΘ. Ἄν ἦτο τοῦτο!... ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας
τὸ πρᾶγμα διαφέρει πολὺ. Ἐγὼ δὲν ἀποδομακρῶ τί

πρακτικῶς σχολῆς ἴθελα νὰ ἦσαν ἀπ' αὐτάς ἀλλὰ καλὰ! ἐπειτὰ δὲν γεννῶνται ὅλοι διὰ νὰ γείνουσι πρακτικοί· δὲν ἦταν αὕτη ἡ Σέλησις Καρόλου τοῦ πρώτου, καὶ δὲν εἶναι ἡ κλίσις Καρόλου τοῦ δευτέρου.

ΣΟΦ. Ὁ διευθυντὴς τῆς Σχολῆς εἶναι φίλος τοῦ συζύγου μου καὶ φροντίζει πολὺ διὰ τὸν υἱὸν μου· αὐτὸς δὲ εἰσέβη εἰς τὸ τάγμα τοῦ Μηχανικοῦ... καὶ ἐπειτὰ, πιστεύετε μοι, μετὰ πολλοῦ κόπου ἐνέδωκα.

ΜΑΤΘ. Αἶ! τὸ φαντάζομαι· δὲ ἐναντιώθητε εἰς τὴν πενθερά, ἀλλὰ εἰς τὸν σύζυγον, ὅχι τὸν ἀγαπήσατε τόσον ὥστε προσεναίτε ἀηδίαν· αἶ! δὲν ἀγαπήσατε τόσον τὸν πτωχὸν Καρόλον μου!

ΣΟΦ. Τί λέγετε;

ΜΑΤΘ. Τὸν γνωρίζω ἐγὼ τὸν κύριον Ἀμεδαίου! ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν σας· ὅταν Σέλη νὰ ἐπιτύχη ἀπὸ σας καμμίαν χάριν, ἀμέσως σας πριμοῖζει, σας κἀνει δὴ ἡδὺν, ἕνα φιλάκι... καὶ τότε πλεῖα καλινύατα! ὅτι σας ἴπῃ τότε εὐχαρίσως τὸ κἀνετε καὶ χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς τιμὰς τοῦ εὐθυσάσατε τὰς κλίσεις καὶ ἴσως καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑρρίκου· αἶ! σεῖς αἱ γυναῖκες δὲν ἔχετε παρὰ ν' ἀγαπᾶτε, καὶ δὲν ὑπάρχει ἐγωισμὸς μεγάλῃ τερῶ ἀπὸ τὸν ἐγωισμὸν ἐρωτευμένης γυναίκης.

ΣΟΦ. Πολὺ αὐστηρῶς μὲ κρίνετε... πλὴν δὲ μὲ ἀκροασθήτε, πιστεύω.

ΜΑΤΘ. Ἀπὸ τῶρα φαντάζομαι τί δὲ μοῦ ἴπῃτε εἰς ὑπερήσπισίν σας.

ΣΟΦ. Ἡ εἰρήνη ἐξέλιπεν ἤδη ἀπὸ τῆς οἰκογενείας μας, διότι ἡ μήτηρ τοῦ Ἀμεδαίου ἐπέμενε πάντοτε εἰς τὴν ἰδέαν ἐκείνην καὶ...

ΜΑΤΘ. Ἐπρεπε νὰ τὴν ρεῖλετε ἰς τὸν διάβολον καὶ αὐτὸς δὲ τὴν ἐδέχετο.

ΣΟΦ. Ἀλλὰ νὰ γείνω φανερά ἐχθρὰ τῆς μητρὸς τοῦ Ἀμεδαίου...

ΜΑΤΘ. Ἦταν ὡς νὰ ἐχάνατε τὸν ἐρωτὰ τοῦ συζύγου σας, καὶ ἐπομένως σας εἰλειψε τὸ θάρρος.

ΣΟΦ. Τρόντι, μοὶ εἰλειψε τὸ θάρρος τοῦ νὰ ζῶ ἐν ἀδικαίπτῳ διαμάχῃ, δύο ἔντα ψυχρὰ, ἀδιάφορα, ἀείποτε πρόθυμα εἰς ἐρίδα, πολὺ κακῶς διάγουσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην! Καθ' ἐκάστην ἐπαρουσιάζετο καὶ μία ἀδιαφορία, πείσμα τι, δυσκρέσκειά τῆς, ἐξ ἧν μυσικὰ περικαλύβουσαν μίσην καὶ φανερὰ ἐχθρὰ καθ' ἐκάστην ἐλαφρὰ τις τοῦ Ἑρρίκου εἰλειψίς ὡς ἐγκλημα ἐθεωρεῖτο· ἐπρεπον αὐστηρῶς νὰ τὸν τιμωρήσω ἄλλως δὲ μὲ ἔλεγχον ἐπὶ ὑπερβαλλούσῃ ἐπιεικείᾳ ἢ μερληψίᾳ· ἀλλοίμονον δὲ ἂν ἐτιμώρουν τὸν Βαλεντίνον!... τότε ἤρην μήτηρ ἄδικος, σκληρὰ καὶ ἄλλῃρον ἀγαπᾶσα τὸν δεῦτερον σύζυγον!

Ἐκ τούτου δὲ προέκυπτεν ὅτι ὁ Βαλεντίνος καθίστατο ὑπερήφανος, αἰθόδιος, ὁ δὲ Ἑρρίκος μεγαλουργοῦς, ὀργίλος καὶ ἐχθρὸς πρὸς τὸν ἀδελφόν του... ἤδη φανερῶς ἐμισούντο... Τότε, τὴν

συμβουλίην ἀκολουθοῦσα καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, ὅστις πολὺ ἠγάπησε τὸν Ἑρρίκον, τότε ἐνέδωκα, θεθεῖα ὅτι δὲ ἀπέφευγον θανάτῳ μεγαλύτερα· τότε ἐπίστευσα ὅτι καλῶς δὲ ἐπραττον ἀπομακρύνουσα τὸν Ἑρρίκον ἐκ τῆς οἰκίας ταύτης ὅπου τόσον κατεδιώκατο, καὶ μετὰ μεγάλης λύπης ἐχωρίσθη ἀπ' αὐτοῦ... "Α! μόνος ὁ Θεὸς γνωρίζει τί ὑπέφερον, τί ὑποφέρω πάντοτε!

ΣΟΦ. Διότι σὰς εἰλειψε τὸ θάρρος· ἀλλὰ ἔχετε τί λέγει ἕνα παλαιὸν γνωμικόν; ἀίσχυρὸς εὐρήνης προτιμώτερος ὁ πόλεμος.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ καὶ αἱ ἀνω.

ΒΑΛ. (ἐρχομένη ἐκ τῶν δωμάτων τῆς) Ποῖος ἀνελί διὰ πόλεμον; (βλέπων τὸν Ματθαῖον) "Ω! πλοίαρχε Ματθαῖα, καλῶς ὠρίσατε!

ΜΑΤΘ. (μὲ συνεστριγμένους τοὺς ὀδόντας), Εὐχαριστῶ.

ΒΑΛ. Λοιπὸν; ... ὁ πράκτωρ σας;

ΜΑΤΘ. Αἶ, αἶ, τὸν συνέλαβον, καὶ ἐπληρώθηκα μέχρι λεπτοῦ· μ' ἐρᾶ, κυρὰ Βαλεντίνη, δὲν παίξει κἀνεὶς, δὲν νικῶμαι εὐκολα.

ΒΑΛ. "Α! τρώντι, πλοίαρχε! ἂν δὲν σφάλω, δὲν εἶχαμε μὴ πρόκλησιν;

(ἀκαλύθεται)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ

PAOLO GIACOMETTI

Η ΓΥΝΗ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συνέχεια· ὄρα φυλ. 19.ον]

MATΘ. Ναι, ἀλλὰ δὲν περιμένουν νὰ εἶναι μακριὰ ὁ ἐχθρὸς σῆθος μὲ σῆθος κτυποῦνται ἔς τὴν μάχη. . . τώρα παραδείγματος χάριν.

BAA. Ὁ πόλεμος ἐτελείωσε.

MATΘ. Ἀκόμη δὲν ἔργισαι ἐπήρατε δικαίωμα τὸ ὅποιον διόλου δὲν σᾶς ἀνήκει, γεννήσατε παιδιὰ, ἂν ἔμπορῆτε, καὶ τότε, κυρία μου, κάμετέ τὰ δεξιὰ, εἴτε ἀλλ' ἀφῆσε τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων. Διὰ τὴν εὐχάριστε ἐς τὴν σχολὴν τὸν Βαλεντίνου;

BAA. Ἐγὼ νὰ ζήσω χωρὶς τὸν Βαλεντίνου; . . .

ΣΟΦ. Κύριε Μαρτίνα, σᾶς παρακαλῶ. . .

BAA. Ἀλλὰ νομίζετε ὅτι εἶναι δυσύχημα διὰ τὸν Ἐξέτικον. . . εἰς ἰδίῃτε τί ὄραϊο στρατιωτάκι! . . .

MATΘ. Στρατιωτάκι; . . . (ἐξαπτόμενος)

BAA. Ἐπειτα εἰς τὸν σείλωμεν ἔς τὸν πόλεμον καὶ εἰς γαίην στρατηγός.

MATΘ. Ἐς τὸν πόλεμον; (λαμβάνων μεθ' ὄρου τὴν βακτηρίαν καὶ τὸν πλόντου) Δουλόσ σας!(ἀναχωρῶν)

BAA. Ποῦ πηγαίνετε; . . .

MATΘ. Χαίρετε ἔς τὸν πόλεμον; . . .

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἀκούσατε.

MATΘ. Χαίρετε. . . ἔς τὸν πόλεμον τὸ παιδί μου; χαίρετε. (φεύγει σπεύδων)

BAA. Τί θυμώδης γέρον! . . . παρατηρήσατε τώρα τί ἰδιώματα ἀπαντᾶ κάνεις εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον! Λυποῦμαι ὅτι ἐπέστρεψε σεις τώρα ἐξ αἰτίας του εἰς γίνετε ἄλλη ἐξ ἄλλης. . . κάρμα, σᾶς βεβαιῶ! ἦταν ἄριστος καιρὸς ὅπου ἐξούσαμεν μὲ πολλὴν ἁρμονίαν!

. . . (παρατηροῦσα τὴν Σοφίαν παρασσομένην ἤδη) Ἴδου, ἀρχίζει ἀπὸ τώρα ἡ κακὴ ἐπιδῶρασις τοῦ γέροντος, συγχίζεσθε. . . τὰ μάτια σας κοκκινίζουσι καὶ διατί;

ΣΟΦ. Μὲ ἐρωτᾶτε, κυρία; σεις, ἦτις μ' ἐχωρίζετε ἀπὸ τὸ τέκνον μου;

BAA. Καὶ δὲν σᾶς μένει ὁ Βαλεντίνος; αἰ; τὸ ἔξέρον πολὺ καλὰ, διὰ σᾶς ὁ Βαλεντίνος δὲν εἶναι τέκνον.

ΣΟΦ. Ἀλλὰ πρὸς χάριν μὴ μὲ βλασηρίζετε περισσότερο! ἐξαντλήθη πλέον ἡ ὑπομονή μου, δὲν δύναμαι πλέον νὰ ὑποφέρω. . . μὲ ἐνοεῖτε κυρία; ἀφετέ με λοιπόν. ἀφετέ με. (εἰσέρχεται εἰς τὰ δωμάτια τῆς)

BAA. Τί κακοῦ χαρακτηῆρος γυνή! δὲν ἔμπορῆ νὰ ζήσῃ ἡσυχῇ οὔτε ἐν τέταρτον τῆς ὥρας! ἐδοῖ χρειάζεται ὅλη ἡ ὑπομονή μου.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΑΜΕΔΑΙΟΣ καὶ ἡ ἄνω.

(Ὁ Ἀμεδαῖος εἰσέρχεται ἐκ τοῦ μέσου σύνουσι φέρων πλόν καὶ μαστίγιον).

BAA. Τί ἔχεις, παιδί μου; . . .

ΑΜΕΔ. Τίποτε.

BAA. Δὲν ἤξεύρεις τὸ νέον; . . . ἐπέστρεψεν ὁ κύριος Μαρτίνας.

ΑΜΕΔ. Καὶ τί μὲ μέλει; . . .

BAA. Πρέπει νὰ σὲ μέλη διότι ὁ πονηρὸς ἐκεῖνος γέρον εἶναι ἕνας κακὸς μ ο υ σ α φ ῆ ρ η ς ἔς τὸ σπῆτι μου, ἕνας κακίσιος σύμβουλος τῆς συζύγου σου. Καὶ τῶντι μὲν αὐτὴ ὠμίλησε μὲ τὸν πλοῦτον ἀρχον, ἔλλαξε τρόπους, καὶ μοῦ ἔχασε πάλιν τὸ σέβας, ὥστε, ἂν εἶχον ὀλιγωτέρην πρόνοιαν εἰς ἐπιλονοκοῦσαμεν καὶ εἰς ἔρχοντο τὰ ἄνω κάτω ἔς τὸ σπῆτι. (περιπατεῖ λίαν κακοδιάθετος) Δὲν ἀρκοῦσιν, ὄχι, αἰ σκέψεις, αἰ ὑποθέσεις, αἰ δυστυχίαι αἰτίνας ὡς βροχὴ πίπτουσι ἐπάνω μου, ἀλλὰ προσθέτονται καὶ τὰ παράποναι, αἰ οἰκιακὰ ἐριδες. . . ὦ! λάθετε καὶ σεις ὀλιγὴν ὑπομονήν!

BAA. Λοιπὸν εὐχαριστῆσαι νὰ μὴ σέβωνται τὴν μητέρα σου; . . .

ΑΜΕΔ. Ἀπ' ἐκνετίας; καὶ ἂν τις ἐτόλμα δὲν εἰς ἔμενον ἀτιμώρητος; σᾶς τὸ ὀρκίζομαι εἰς ὑπέμενον μᾶλλον προσβολὴν εἰς ἐμὲ γενομένην. Συγγνώμην, μητέρα μου. Ἀλλ' εἰς ἤξεύρατε πόσον πάσχω ἐδοῖ (δεικνύει τὴν καρδίαν)

BAA. (μετὰ σπουδῆς) Τί σοῦ συνέβη, γὰρ μου;

ΑΜΕΔ. Ἠξεύρατε πόσον ἔλπισα ἐκ τῆς ἐταιρίας τῆς Μασσαλίας.

BAA. Κ' ἐγὼ πιστεύω ὅτι ἀρκετὰ καλὸν τόκον εἰς σοῦ δώκουν αἰ μετοχὰί σου τριάντα χιλιάδων φράγκων.

AMEA. Τι λέγεται;... ἡ εταιρεία ἐχρησιμοποίησε ὑπερβαρῆς ἔτιμοι ἀπάτη, παγίε σθηθεῖς εἰς τοὺς «προνοήτους» τὸ κεφάλαιον ἦτο ἰδιαικόν...δὲν ὑπῆρχε!

ΒΑΑ. Τι ἀκούω, παιδί μου;...

AMEA. Ναι γαλλικὴ μηχανοφάρια! Καὶ ἤξευρετε ὅτι ὁ Ἰγνάτιος μοὶ ἐδάνεισε τὸ ποσὸν ἐκεῖνο, καὶ Κύριος οἶδε ὑπὸ ποίους ὄρους! Τώρα ἐλήξαν αἱ συναλλαγματικαὶ ὁ Ἰγνάτιος ἐλπίζων ἔχει ὑλιγώτερον ἐμοῦ εἰς τοὺς ἀγύρους τῆς Μασσαλίας θὰ συγκατένευεν εἰς τὴν ἀνανέωσιν αὐτῶν, ἀλλὰ σήμερον δὲν δύναμαι νὰ λάβω τίποτε πλέον παρ' αὐτοῦ, ἐννοεῖ νὰ κόμη ληΐσιν τῶν δικαιοματίων του.

ΒΑΑ. Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κερυθῆ;

AMEA. Μοὶ ἐπῆλθε μία σκέψις, ἀλλά...

ΒΑΑ. Τί, παιδί μου; 'πέ το 'ς τὴ μητέρα σου.

AMEA. Νομίζω ὅτι ὁ Ἰγνάτιος ἀγαπᾷ τὴν Ἀμαλίαν.

ΒΑΑ. Τὴν Ἀμαλίαν;...

AMEA. Ἐὰν διὰ τοῦ συνοικισμοῦ τούτου ἡδυνάμεθα...

ΒΑΑ. Βέβαια μὲ μιὰ προίκα πενήντα χιλιάδων φράγκων τὴν ὁποίαν θὰ καταβροχθίσῃ...

AMEA. Τὰ πάντα θὰ ἐδιορθοῦντο... ἀλλὰ φοβοῦμαι μὴ ἡ σύζυγός μου!...

ΒΑΑ. Ὡ, νὰ τῶδλεπα κι' αὐτὸ, νὲ φέρῃ δυσκολίας ὅταν πρόκειται νὰ διορθώσῃς τὰ συμφέροντά σου!

AMEA. Ὅπωςδήποτε εἶναι ιδέα ἄνευ βέβαιον!...

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΚΥΡΙΑΚΗΣ, ἔπειτα ἸΓΝΑΤΙΟΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΚΥΡ. Σᾶς ζητεῖ ὁ κύριος Ἰγνάτιος' ἔμπορεῖ νὰ ἔλθῃ;

AMEA. Εὐθὺς.

ΚΥΡ. (σιγὰ πρὸς τὴν Βαλεντίνην) Κυρὰ, κόπιασε μιὰ στιγμὴ 'ς τὴ σάλα γιατί κάτω ἔχω νὰ σᾶς 'πῶ. (Ἀμὴ, κυρὰ Βαρβαρούλα, τώρα θὰ μάθῃ ἡ κυρὰ ὅλα σου τὰ μυσικὰ.) (φεύγει)

AMEA. Ἄς ἴδωμεν ὁποῖας ιδέας ἔχει.

ΒΑΑ. Κἄμε τὰ πράγματά σου μὲ φρόνησιν, παιδί μου. (ἐξέρχεται)

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

ἸΓΝΑΤΙΟΣ καὶ ὁ ἄνω

ἸΓΝ. Φίλιτάτέ μοι.

AMEA. (γλυκῶς) Καθίσατε.

ἸΓΝ. Εὐχαριστῶ πολύ. Ἄν δὲν ἀπατῶμαι, ὡχρεῖτε ἰσχυρὰ ἐμπρὸς μου, καὶ δὲν ἔχετε δά και ἀδικον εἰς αὐτὸ τὸ ἀλλάκιον κρατῶ τὰς συναλλαγματικὰς σας, εἰς αὐτὸ τὸ ἄλλο, σιμὰ ε' τὴν καρδιά μου, εἶναι ἐν

ἐπιταγμα συλλήψεως, δι' ἡμᾶς, φίλιτάτέ μοι κύριε.

AMEA. Συλλήψεως;...

ἸΓΝ. Ναι· τὸ εἶλαθον πρὸ ὑλίων ἡμερῶν, μορὴ νὰ τὸ μεταχειρισθῶ, διότι θὰ ἐσυμφοροῦν εἰς τὴν ἀνανέωσιν τῶν συναλλαγματικῶν, μὲ μισθὸν πέντε τοῦ τόκου, ἔχει περισσότερον τοῦ εἰκοσι τοῖς ἑκατόν αἰ; τί διάβολο, χριστιανοὶ εἰρεθεῖ!... ἀλλὰ σήμερον δὲν δύναμαι εἰ μεταγοῖ σας ἐχρησιμοποίησιν ἰσχυρὰ!

AMEA. Λοιπὸν θέλετε νὰ πληρώσω;...

ἸΓΝ. Ἦμπορεῖτε;...

AMEA. Ὅχι.

ἸΓΝ. Τότε...

AMEA. Θέλετε νὰ διατάξωτε τὴν σύλληψίν μου.

ἸΓΝ. Ἴσως ναι, ἴσως ὄχι.

AMEA. Ἐξηγήθατε.

ἸΓΝ. Ἐξηγοῦμαι ἐγὼ, φίλιτάτέ μοι, εἰμαι ἐρωτευμένος.

AMEA. (Ἐσθάσκαμεν προσοχή!) ἸΓΝ. Ἀλλὰ τόσον ἐρωτευμένος, ὥστε εἰς ἑκατὸν τριάκοντα ὀκτώ ἐτῶν, ἡ καρδιά μου πενήντα χιλιάδας παλμούς κτυπᾷ εἰς μίαν ὥραν ἀγαπῶ μίαν κοραίαν καὶ χαριστάτην κόραν τὴν ὁποῖαν θέλω νὰ δώσω μητέρα εἰς τὰ τέκνα μου.

AMEA. Καὶ τί ἐπεμβαίνομαι ἐγὼ εἰς αὐτὰ;...

ἸΓΝ. Ἐπεμβαίνετε καὶ καλὰ μάλις, διότι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος εἶναι ἡ προγονή σας.

AMEA. (προσποιοῦμενος ἐκπληξίν) Πῶς; καὶ εἶναι δυνατόν;

ἸΓΝ. Ἐὰν δι' ὑμῶν λάβω τὴν χεῖρά της, ἴδτε ἂν εἶμαι ἢ ὄχι ἐρωτευμένος, κάμενα κομμάτια τὰς συναλλαγματικὰς σας.

AMEA. Τρόντι;...

ἸΓΝ. Ὅμως, νὰ ἐξηγηθῶμεν καλύτερα, ὁ ἔρωτός μου εἶναι μᾶλλον κλασικὸς ἢ βωμαντικὸς! Ὁλαδὴ, εἰ ἀνανεώσωμεν τὰς συναλλαγματικὰς, μὲ τὸν τόκον, ὡς σᾶς εἶπον, εἰκοσι τοῖς ἑκατόν. Δότε μοι λοιπὸν μίαν ἀπάντησιν.

AMEA. Ὑπάρχουσι πολλαὶ δυσκολίαι.

ἸΓΝ. Ἄς λείψωσι λοιπὸν οἱ τόκοι.

AMEA. Ἡ Ἀμαλία εἶναι δεκαεὶς ἐτῶν, καὶ σᾶς ἔχετε εἰκοσι δύο περισσότερον.

ἸΓΝ. Σᾶς παραχωρῶ διορίαν ἐνός ἔτους διὰ τὴν πληρωμίν.

AMEA. Εἶσθε χῆρος καὶ πατὴρ τριῶν τέκνων...

ἸΓΝ. Δύο ἐτῶν διορίαν λοιπὸν.

AMEA. Ἡ σύζυγός μου εἰ ἀντιστῆ.

ἸΓΝ. Σᾶς χαρίζω καὶ πέντε χιλιάδας φράγκων.

AMEA. Καὶ ὁ πάππος;...

ἸΓΝ. Ἐπέσροψε;...

AMEA. Βέβαια.

ἸΓΝ. Λυποῦμαι!

AMEA. Ἐ' ἀρνῆθῆ τὴν συγκατάθεσίν του.

ἸΓΝ. Τότε... τότε διατάττω τὴν σύλληψίν σας ἐπαντήσατέ μοι.

AMEA. Ἐπιστρέψατε μετὰ μίαν ὥραν

ΙΓΝ. Θα έλθω. (ἀπομακρύνεται ὀλίγον καὶ λέγει καθ'ἑαυτὸν) Δὲν εἶναι δὲ καὶ τόσο καλὴ δουλειά· ἂν ἴδωμεν τὸ εἶκοσι τοῖς ἑκατὸν εἰς τριάντα χιλιάδας φράγκων, εἰς ἕν ἔτος, φέρεται ἕξ χιλιάδας, καὶ πέντε χιλιάδες τὰς ὁποίας τῷ δίδω εἰς δῶρον, γίνονται ἕνδεκα χιλιάδες. . . πολὺ σοφίζεαι ἡ ὠραία καὶ χαριεστάτη! . . . ἔμως ἡ προῖξ ἀνέρχεται εἰς πενήντα χιλιάδας φράγκων. . . ἔπειτα ἡ κόρη πιθανόν νὰ κληρονομήσῃ καὶ ἀπὸ τὸν γέροντα, ὅπως ὁπωςδῆποτε 'γλιγορα Σ' ἀποθάνῃ. . . ναι, ἡ ὑπόθεσις δὲν εἶναι κακὴ, εἶναι ὑπόθεσις χρηματικὴ. Μετὰ μίαν ὥραν Σά ἐπιστρέψω καὶ τότε βλέπομεν. (ἀπέρχεται)

ΑΜΕΔ. Δύσκολος εἶναι ἡ πραγμάτωσις τοῦ συναισθήτου τούτου· ἀλλὰ διατί; . . . τὸ συνοικέσιον εἶναι ἐξάρτετον, καὶ ἔπειτα ἡ Σοφία συνείησε πλέον νὰ κάμῃ κατὰ τὴν γνώμην μου, καὶ ἡ Ἀμαλία Σά ὑπακούσῃ εἰς τὴν μητέρα της· δὲν θέλω νὰ χάσω καιρὸν (πλησιάζει εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Σοφίας καὶ κράζει) Σοφία, Σοφία

ΣΚΗΝΗ Η'.

ΣΟΦΙΑ καὶ ὁ ἄνω.

ΣΟΦ. Ἔχεις νὰ μοι εἴπῃς τίποτε;

ΑΜΕΔ. Ναι, πρέπει νὰ σοὶ ἀμιλήσω διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Συγατρὸς σου.

ΣΟΦ. Τῆς Ἀμαλίας;

ΑΜΕΔ. Οὕτω δὲ θέλεις πεισθῆ ὅτι ἀγαπῶ τὰ τέκνα σου ὅσο καὶ τὸν Βαλεντίνον, ἀφοῦ ἀσχολοῦμαι περὶ τὴν εὐτυχίαν των.

ΣΟΦ. Τέλος περὶ τίνος πρόκειται;

ΑΜΕΔ. Περὶ γάμου.

ΣΟΦ. Θέλεις λοιπὸν νὰ με χωρίσης καὶ ἀπὸ τὴν Ἀμαλίαν;

ΑΜΕΔ. Αἱ νεάνιδες, ἀγαπητή μου, ἡ 'γρήγορα ἡ ἐργὰ ὀρεῖται νὰ παρατηθῶσι τῆς οικογενείας των ἵνα εισέλθωσιν εἰς μίαν ἄλλην.

ΣΟΦ. Τὸ γνωρίζω! καὶ ἔχεις ἔτοιμον κἀνέναν κἀνὸν γάμον.

ΑΜΕΔ. Ναι, εἶναι ἐξάρτετος εὐκαιρία, ἀνὴρ πλούσιος.

ΣΟΦ. Ὅλιγον εἶπες ποῖος εἶναι; . . .

ΑΜΕΔ. Ὁ κύριος Ἰγνάτιος.

ΣΟΦ. Ὁ Ἰγνάτιος; . . . ἂ! πιστεύεις ὅτι οὕτως ἐκέρχῃς διὰ τὴν εὐτυχίαν τῆς Συγατρὸς μου;

ΑΜΕΔ. Τὸ πιστεῖω Σοφίᾳ.

ΣΟΦ. Ἠπατήθησιν πολὺ. Ἡ ἀπιστία τῆς ηλικίας, ὁ χαρακτήρ τοῦ Ἰγνατίου, Σά ἦσαν ἤδη δύο μέγιστα ἐμπόδια, ἀλλὰ μένει τὸ ισχυρότερον δι' ἐμέ.

ΑΜΕΔ. Καὶ τὸ ἐμπόδιον τοῦτο συνίσταται; . . .

ΣΟΦ. Εἰς τὰ τέκνα τοῦ πρώτου γάμου· καὶ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἠθέλον παρασκευάσει εἰς τὴν Συγατέρα μου αὐτοὺς μου τοὺς πόνους, ἀντὶ νὰ τοὺς ἀπομακρύνω διὰ παντὸς ἀπ' αὐτῆν; . . .

ΑΜΕΔ. Πολὺ διαφέρουσιν ὅμως τὰ πράγματα.

ΣΟΦ. Ἀλλ' οἱ γονεῖς τῆς ἀποθανούσης συζύγου τοῦ Ἰγνατίου ζῶσιν ἀκόμη, ἂν ἄλλα τέκνα γεννηθῶσιν, ἀναπόφευκτοί θέλουσιν εἶσθαι αἱ προτιμήσεις, τὰ παράπονα. . . σκληρὰν ἔλαβον πῆραν ἐγὼ αὐτῆ!

ΑΜΕΔ. Ὡστε μετεμελήθησ διὰ τὸν δεύτερον γάμον σου;

ΣΟΦ. Ὡ, Ἀμεδαίε! πιστεῖω ὅτι ἐπανειλημμένως σοὶ ἀπέδειξα τὸν ἔρωτά μου, πιστεῖω ὅτι ὑπῆρξα σύζυγος μᾶλλον ἢ μήτηρ.

ΑΜΕΔ. Ἀλλ' ἔχεις ἐναντίαν γνώμην περὶ τοῦ γάμου τῆς Ἀμαλίας.

ΣΟΦ. Τοῦτο θεωρῶ καθήκον μου.

ΑΜΕΔ. Καὶ ἂν ἡ ἀνάγκη ἐπέβαλλεν αὐτόν;

ΣΟΦ. Εἶναι ἀδύνατον.

ΑΜΕΔ. Ὅχι; . . . ἄκουσον. Ἡ ἑταιρία τῆς Μασσαλίας ἐχρῶσκόπησε.

ΣΟΦ. Πῶς; . . . καὶ αἱ μετοχαί σου; . . .

ΑΜΕΔ. Ἀπωλέσθησαν.

ΣΟΦ. Θεέ μου! . . .

ΑΜΕΔ. Γνωρίζεις ὅτι ὁ Ἰγνάτιος μοὶ ἐχορήγησε τὰς τριακοντακισχιλίας λίρας, ἀλλὰ δὲν γνωρίζεις ὅτι αἱ συναλλαγματικαὶ ἐληξάν, ὅτι ἔχει ἑντάλμα συλλήψεως κατ' ἐμοῦ, καὶ μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ γάμου εἶναι ἔτοιμος νὰ συμβιβασθῆ, νὰ ἀνανεώσῃ τὰς συναλλαγματικὰς, παρέχων μοι διατῆ παράτασιν πρὸς πληρωμὴν, ἄνευ τόκου, καὶ μάλιστα μὲ Συσίαν μέρους τῆς πρὸς αὐτὸν ὀφειλῆς μου.

ΣΟΦ. Ἄ!

ΑΜΕΔ. Λοιπὸν; . . .

ΣΟΦ. Αὕτη εἶναι ἡ σκληρότερα ὑψίστη δοκιμασία! καὶ τολμᾷς νὰ μοὶ προτείνῃς αὐτήν; ἐγὼ νὰ Συσιάσω, νὰ πωλήσω τὴν Συγατέρα μου, τὴν καρδίαν, τὸ μέλλον ὄλου τοῦ βίου της;—Ποτὲ δὲν Σά τὸ πράξω, τὸ ὀρρίζομαι, ποτέ!

ΑΜΕΔ. (ἐξαπτόμενος) Σ' εὐχαριστῶ! Ἐντὸς μιᾶς ὥρας λοιπὸν με περιμένει ἡ φυλακὴ τῶν ὀφειλετῶν.

ΣΟΦ. Θα εὐρωμεν ἄλλο μέσον. . . οἷονδῆποτε, ὄχι ὅμως αὐτὸ, ὄχι.

ΑΜΕΔ. Σὺ δὲν δύνασαι νὰ διαθέσῃς τίποτε, μοὶ τὸ εἶπες, ἐγὼ δὲν ἠξέβρω εἰς ποῖον ν' ἀποταθῶ. . . τὸ πᾶν λοιπὸν ἐτελείωσεν εἰς τὴν φυλακὴν! . . . ἀλλὰ πρὶν ἢ ὑποστῶ τοιαύτην ἀτίμωσιν Σά πράξω. . .

ΣΟΦ. Τί; . . .

(ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ)

(ἀκολουθεῖ)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ.

PAOLO GIACOMETTI

Η ΓΥΝΗ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συνέχεια: δρα φυλ. 20.ον]

ΑΜΕΔ. Τὸ πᾶν! . . . σὺ μὲ γνωρίζεις. . . ὑπάρχουσι στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶμαι πλέον κύριος τριφυτοῦ!

ΣΟΦ. Ἀμεδαῖε, πρὸς χάριν, ἔσο λογικός.

ΑΜΕΔ. (πάντοτε ἐπὶ μᾶλλον ἐξαπτομένους καὶ ἀπαλλαγείς τῆς Σοφίας προσπαθοῦσης νὰ πρᾶυνη αὐτόν) Αἶ, πόσον ἀνόητος ὑπῆρξα! ἔπρεπε νὰ περιμένω αὐτὴν τὴν ἄρνησιν! ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ Κάρολος, δὲν ἔχω τὰ σπάνια προτερήματά του ὡς νὰ εἶμαι ἄξιος ἴσου ἔρωτος!

ΣΟΦ. Σὺ ὁμιλεῖς οὕτω; . . .

ΑΜΕΔ. Ἴδου ἂν ἦσαι μήτηρ μᾶλλον ἢ σύζυγος! σὺ μὲ ἀγαπᾷς πολὺ ὀλιγώτερον ἢ τὰ τέκνα τοῦ Καρόλου! . . . Ὡς ἂν ἔθελον σοὶ προτείνει ὄλωσ' ἀπαρέσκοντα γάμον! . . . ὡς ἂν ὁ Ἰγνάτιος μὴ κατεῖχε πλούτον παρὰ πολλῶν νεανίδων ποθοῦμενον! Λοιπὸν ἀνὴρ τριάκοντα ἔκτῳ ἔτων δὲν δύναται πλέον νὰ ἀγαπήσῃ! ὅστις πάθῃ τὸ δυστύχημα τοῦ νὰ τερηθῇ τὴν σύζυγόν του εἰς τὸ ἄνθος τῆς γλυκίας του, δὲν δύναται, δὲν ὀφείλει νὰ ἔλθῃ εἰς δεῦτερον γάμον!

ΣΟΦ. Δὲν λέγω τοῦτο, ἀλλὰ. . .

ΑΜΕΔ. (ὡς ἄνω) Θὰ ἴδωμεν ποῦ θὰ εὕρῃς καλητέραν εὐκαιρίαν! . . . Τίς οἶδε ὅποιας ἔχεις ἐλπίδας! . . . θὰ στείλωμεν μίαν ἐγκύκλιον ἵνα παρουσιασθῶσιν εἰς τὸν συναγωνισμὸν οἱ ὀραιότεροι καὶ πλουσιώτεροι νέοι. . . θὰ ἐκλέξωμεν ἕνα ἄγγλον Λόρδον, ἢ ἕνα Ὀμότιμον τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Ἀφροδίτην ταύτην τῶν Μεδίκων! . . .

ΣΟΦ. Ἀμεδαῖε, Ἀμεδαῖε, εἶμαι μήτηρ, μὴ μοῦ πληγῶνης τὴν καρδίαν! . . .

ΑΜΕΔ. Νὰ τὴν ἐρωτήσωμεν τοῖλάχιστον καὶ ἂν εὐχαριστῆται. . .

ΣΟΦ. Ἡ Ἀμαλία; . . .

ΑΜΕΔ. Λοιπὸν ἔχει προκατεκλημμένην ὑπὲρ τινος ἄλλου τὴν καρδίαν;

ΣΟΦ. Ὁ, ὅχι! θὰ μοὶ τὸ ἔλεγε. . . δὲν ἔχει μυθικά δι' ἐμέ.

ΑΜΕΔ. Τότε ἂς τὴν ἐρωτήσωμεν τοῖλάχιστον ἂς ἀπορροσῆται αὐτὴ ἢ ἰδίᾳ. . . (καλῶν) Βαρβάρα!

ΣΟΦ. Εἶναι περιττόν.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΒΑΡΒΑΡΑ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΜΕΔ. Κράξατέ μοι τὴν Ἀμαλίαν.

ΒΑΡΒ. (Κάτι νέα θάχουμε!) (εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Ἀμαλίας)

ΣΟΦ. Διατί νὰ τὴν κράξῃς;

ΑΜΕΔ. Δὲν σοὶ τὸ εἶπον; διὰ νὰ τὴν ἐρωτήσω.

ΣΟΦ. Κι' ἐγὼ σοὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι τοῦτο εἶναι ὄλωσ' περιττόν.

ΕΜΕΔ. Λοιπὸν σὺ πρῶτη ἀνθίγασαι.

ΣΟΦ. Ἀλλὰ δὲν σκέπτεσαι τὸν κύριον Μαθίαν;

ΑΜΕΔ. Καὶ ποῖος εἶναι αὐτός; δὲν εἶμαι ἐγὼ κύριος, ἂν θέλω, νὰ τοῦ ἐμποδίσω ἀκόμη καὶ τὴν ἔξοδον εἰς τὴν οἰκίαν μου;

ΣΚΗΝΗ Ι'.

ΑΜΑΛΙΑ, ΒΑΡΒΑΡΑ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΜΕΔ. Πλησιάσατε, Ἀμαλία, (πρὸς τὴν Βαρβάραν) σεῖς πηγάζετε' ἔξω.

ΒΑΡΒ. (Περιέργεια ποῦ ἔχω, ἀλλά...) (εἰσέρχεται ἐκ τοῦ μέσου)

ΑΜΕΔ. (πρὸς τὴν Ἀμαλίαν) Μάθετε ὅτι ἐπαρροσίσθη καλὴ τις εὐκαιρία νὰ νυμφευθῆτε.

ΑΜΑΛ. Νὰ νυμφευθῶ; καὶ τὸν σύζυγον ἐξέλεξε ἢ μήτηρ μου;

ΑΜΕΔ. Δὲν θὰ τὸν ἐδέχεσθε ἴσως προσφερόμενο ὑπ' ἐμοῦ;

ΑΜΑΛ. Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε, ἀλλὰ δῶρα τοῦ αὐτοῦ εὐχαρίσω καὶ μετὰ περισσοτέρου θάρρους γίνονται δεκτὰ παρὰ τῆς καρδίας μητρὸς· βλέπω ὅτι αὐτοῦ σιωπᾷ. . .

ΑΜΕΔ. Αὐτὴ καὶ ἐγὼ εἴμεθα ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον. Ὁ ὀρισθεὶς σύζυγος εἶναι ὁ κύριος Ἰγνάτιος.

ΑΜΕΔ. Ὁ Ἰγνάτιος; . . . τῶρα κάλλιστα μοὶ εἰπείγεται ἢ σιωπῆ τῆς μητρὸς μου· ναί, ὁ κύριος Ἰγνάτιος μοὶ ἐπρότεινε γάμον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἀναφανδὸν τὸν ἀπέρριψεν ὁ πάππος μου, ἐπίρρευον ὅτι οὐδεὶς πλέον θὰ μοὶ ἔκαμνε περὶ τούτου λόγον· ἀφοῦ δὲ ὑμεῖς ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ προσφέρητε τὸν σύζυγον τοῦτον, ἐγὼ, χωρὶς νὰ σᾶς προσβάλλω, φρονῶ ὅτι δύναμαι νὰ τὸν ἀποποιηθῶ.

ΑΜΕΔ. Ν' ἀποποιηθῆτε; . . .

ΑΜΑΛ. Εὐπειθῶς θὰ ὑπετασσόμεν εἰς τὴν μητέρα μου, ἂν καὶ τὴν Σοφίαν τῆς καρδίας μου μοὶ ἐπέβαλλε. . . ἂς μὲ διατάξῃ

ΣΟΦ. Ὁχι, κύριε μου, δὲν δύναμαι νὰ σὲ διατάξω.

ΑΜΕΔ. Δὲν δύνασαι ; . . .
ΑΜΑΔ. Τότε περιττὸν νὰ γίνηται λόγος.
ΑΜΕΔ. Καὶ μὲ τόσῳ πικρὸν σαρκασμὸν μοὶ ἀποκρίνηθε ; . . . σὺς εἰς ἐμέ ;
ΣΟΦ. Ἄμεδαίε.

ΣΚΗΝΗ ΙΑ΄.
ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ καὶ οἱ ἄνω.

ΒΑΛ. Λοιπὸν, παιδί μου. . . ὁ κύριος Ἰγνάτιος ; . . .
ΑΜΕΔ. Καθ' ὅλα εἴμεθα σύμφωνοι ὡς πρὸς τοὺς γάμους τῆς δεσποινίδος. . . ἀλλ' αὕτη ἀποποιεῖται.
ΒΑΛ. Τί ; ἀποποιεῖται ; . . . τοῦτο εἶναι παράδοξον ! Ἐς τὸν καιρὸ μου μὴ νέα δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἀποποιηθῇ.
ΑΜΕΔ. Ἡ μήτηρ της ἔπειτα δὲν θέλει νὰ τὴν ὑποχρεώσῃ νὰ ὑπακούσῃ.
ΒΑΛ. Καὶ διατί δὲν θέλει ;
ΣΟΦ. Ἔχω τοὺς λόγους μου.
ΑΜΑΔ. Διότι εἶναι μήτηρ καὶ δὲν ἀντέχει ἡ καρδιά της νὰ μὲ θυσιάσῃ.
ΒΑΛ. Νὰ σὺς θυσιάσῃ ; αἶ ; κακὸ θηλυκό !
ΣΟΦ. Κυρία ; . . .
ΒΑΛ. Ἐεὐρω τί λέγω καὶ πιθεύω ὅτι ἐμάντευσα τὴν ἀληθῆ αἰτίαν αὐτῆς τῆς ἀποποιήσεως. . . συγκοιμῶν ὅτι ἡ κόρη μὲ τὴν καλὴν τῆς ἀνατροφήν ἔχει τριζόνια ἔς τὸ κεφάλι. . . Ἐὰ ἐβεβαίωσα ἀκόμη ὅτι κρυφὰ κρυφὰ κάμνει τὸν ἔρωτα μ' ἕνα νέον.
ΣΟΦ. Σεβάσθητε τὴν θυγατέρα μου σεβάσθητε ἐμὲ, κυρία.
ΑΜΑΔ. Ἐγὼ τέλος πάντων ἐξαρτῶμαι ἀπὸ τὴν μητέρα μου, δὲν ἀναγνωρίζω ἄλλους κυρίους.
ΒΑΛ. Ἀκούετέ την !
ΣΟΦ. Ἄμαλία ! . . .
ΑΜΑΔ. Ἀρκετὰ ὑπέμεινα !
ΑΜΕΔ. Καὶ ποῖος εἶναι ὁ αἴτιος ;
ΒΑΛ. Εἰσθε κόρη μὲ πολὺ κακὴν ἀνατροφήν.
ΑΜΑΔ. Δὲν μὲ ἀνεθρέψατε σὺς.
ΒΑΛ. Τί ; . . .
ΑΜΕΔ. Ἄμαλία, μὴ μὲ παροργίζετε (μετὰ πολλῆς ὀργῆς).
ΣΟΦ. Ἄμαλία, πήγαινε μέσα.
ΒΑΛ. Τί νὰ σὺς ἔπῳ, εἰσθε πολὺ ἀδιάνκροπος κόρη.
ΑΜΑΔ. Καὶ σὺς εἰσθε πολὺ κακὴ.
ΑΜΕΔ. (ἐκρηγνόμενος εἰς ὀργὴν) Ἄθλία, σεβάσθητε τὴν μητέρα μου, ἄλλως. . . (ὀφθαλμοὺς τῆς κόρης)
ΣΟΦ. (ἐκπέμπονσα κραυγὴν καὶ τρέμουσα) Ἄ ! τὴν κόρη μου ! (κρῖνται αὐτὴν εἰς τὰς ἀγκάλας της)
ΑΜΕΔ. (ἀποβρίσκων τὸ μαστίγιον) Νὰ σίβηται

τὴν μητέρα μου, νὰ τὴν σέβωνται ὅλοι !
ΣΟΦ. Ἔχεις δίκαιον ἡ Ἄμαλία παρεξέτραπε, ἔπταυσε, καὶ θὰ διορθώσῃ τὸ παιδίμιά της ἄλλὰ πρὸ πολλοῦ ὑποφέρει ὡς ἐγὼ, χωρὶς νὰ ἐκφέρῃ παράπονον, καὶ ἡ μήτηρ σου, τώρα πλέον, ἔπρεπε νὰ πειθῆ, ὅτι μόνη ἐγὼ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ διορθῶ τὰ τέκνα μου, ὅτι οὐδεὶς ὄφ' οἰκονομῆται πρὸς τὴν δικαιοσύνην νὰ ταπεινώσῃ αὐτά· οὐδεὶς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ νὰ νυμφεύσῃ, ὡς ἄλλοι θέλουσι, τὴν θυγατέρα μου πρόκειται περὶ τῆς εὐτυχίας ἢ τῆς δυστυχίας ὁλοκλήρου τοῦ βίου, καὶ μόνη ἐγὼ ὀφείλω νὰ σκερθῶ περὶ τοῦτου, καὶ πολὺ, καὶ μετὰ θερησκευτικοῦ ζήλου, ἵνα μὴ ἔπειτα θερμὰ χύσω δάκρυα μετανάστεως ! Ἄς εὐχαριστῆται λοιπὸν ἐπιβλέπουσα τὸν Βαλεντίνον, πρὸς τὸν ὅποιον ἀκούοντως κακὴν ἀνατροφήν ἔδωκεν ἦδη.

ΒΑΛ. Τί λέγετε ;

ΑΜΕΔ. Καὶ σὺ ; . . .

ΣΟΦ. Κ' ἐγὼ, καὶ, λέγω ὅτι πρὸ πολλοῦ κλείω εἰς τὰ στήθη μου. Νομίζω ὅτι ὑπέμεινα πᾶν ὅτι μήτηρ δύναται νὰ ὑπομείνῃ ! Ἐν τῇ συνειδήσει μου, καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου ὅστις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ μὲ βλέπει, καὶ μὲ κρίνει, ἔπταισα, ὑπῆρξα σκληρὰ πρὸς τὰ πλάσματά μου· ἀπέσπασα τοῦ στήθους μου τὸν Ἐρρῖκον καὶ ἐναντίον τῆς ἱερᾶς Θελήσεως τοῦ πατρὸς του, τὸν ἐκλείω εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν, παραβιάζουσα τὰς κλίσεις του· ἐγὼ ἴσως ἐπνίξα, ἐφρόνευσα τὴν εὐφροσύνην του· ἀλλὰ νὰ θέλητε πρὸς τοῦτους νὰ θυσιάσω τὴν θυγατέρα μου ταύτην, τὴν ὅποιαν ἀγαπῶ ὅσον ἐμὲ αὐτὴν, δίδουσα σύζυγον, ἀνδρα ψυχρὸν, ἐγωϊστὴν, ἀνθρωπὸν μόνου τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ, ὑπερβάντα ἴσως τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς καὶ πατέρα τριῶν τέκνων· καὶ ἐπειδὴ αὕτη ἀποποιεῖται τὴν ἐμπορεύειν ταύτην, διότι ἐν τῇ θλίψει της ἀπῆλθαν εἰς τὴν προσβολὴν, νὰ τὴν ἴδω ἀπειλομένην, καὶ ὡς δούλην σχεδὸν πληττομένην. . . Ἄ ! τοῦτο εἶναι πάρα πολὺ ! καὶ μέχρι βάθους τῆς ψυχῆς μου μὲ ταράττει. . . ἐγὼ ὀφείλω νὰ ὑπερασπίσω τὰ πλάσματά μου, τὸ αἷμά μου καὶ ἐναντίον σοῦ ἀκόμη. . . καὶ ὀρκίζομαι εἰς τὸν Θεὸν ὅτι θὰ τὰ ὑπερασπίσω, καὶ, θὰ τὰ ὑπερασπίσω ! (ἐναγκαλιζομένη παραρρώως τὴν θυγατέρα της).

ΑΜΕΔ. Ἄ ! (συγκινηθεὶς τρέχει πρὸς τὴν Σοφίαν, καὶ τείνας αὐτῇ τὴν χεῖρα, λέγει) Συγγνώμην ! συγχώρησόν με ἂν κατῆλθον εἰς πράξιν διὰ τὸν ὅποιον τώρα φρίττω ! . . . Ἀλλὰ τὸ εἶαιον τοῦ χαρκατηρῆς μου. . . Ὡ μήτηρ μου, διατί δὲν ἐπεχειρήσατε ἀπὸ τῆς παιδείας μου ἡλικίας νὰ διορ-

Θάσπετε τὸ ἐλάττωμά μου τοῦτο;
ΠΑΑ. Πῶς, τὴν μητέρα σου ἐπιπλήττει;
ΑΜΕΑ. (μεταμιληθεῖς) Ἄ! ὁ νοῦς μου ταρασσεται ἐμὲ μόνον ἀρεῖλω νὰ ἐλέγξω... συγχωρήστε με καὶ σὲς, μητὲρ μου! ἔλθετε μαζί μου, ὡς σὺ βασθῶμεν τὴν θλίψιν τῆς σύζυγού μου! (ἐπιχειρεῖται μετὰ τῆς μητρός του δεξιῶθεν).

ΑΜΑΑ. Πόσον λυποῦμαι, μητὲρ μου, ὅτι ἔγεινα ἀφορμὴ σκηνῆς τόσοῦ δυσχερέσου!... ἀλλὰ σὲς τοσαύτην μοὶ ἐπροξενήσατε εὐτυχίαν!... Ναι, διότι ἐπίστευον ὅτι δὲν με ἠγάπας πλέον.

ΣΟΦ. Αὐτὸ ἐπίστευσας;... εἶχες δίκαιον! συγχωρῶσόν με, Ἀμαλία...

ΑΜΑΑ. Ἐγὼ νὰ σὲς συγχωρήσω;...

ΣΟΦ. Ναι, ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ σκερθῶ πῶς νὰ σώσω τὸν Ἀμεδαῖον.

ΑΜΑΑ. Ἐχειῖσω ὑποχρεώσεις, πρὸς τὸν Ἰγνάτιον;...

ΣΟΦ. Ναι, καὶ αἱ ὅποιαι διὰ τῶν γάμων σου θὰ ἐξηλείφοντο...

ΑΜΑΑ. Σὲς λοιπὸν, μητὲρ μου, με ἠγαπήσατε περισσότερο ἢ τὸν σύζυγόν σας;... ὦ! πόσον εἶμαι εὐτυχής! Ἄλλ' αὐτὸς τώρα θὰ σὲς ἀγαπᾷ ἑλιγώτερον διὰ τοῦτο... θὰ τοῦ ζητήσω συγχώρησιν, καὶ τῆς μητρός του ἀκόμη, ναι, θέλω ὅλοι νὰ σὲς ἀγαποῦν ὡς σὲς ἀγαπῶ ἐγώ!

ΣΟΦ. Κόρη μου, κόρη μου, ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογῆσῃ τὴν ἀναγκαζομένη καὶ ἐξέρχεται ἐν συγκινήσει)

ΑΜΑΑ. Πτωχὴ μου μητέρα! τώρα ἐρυθριῶ διὰ τῆ ἐκρούφα τῶν ἐρωτῶν μου... Ἄλλὰ μετὰ τοὺς λόγους τῆς κυρίας Βαλεντίνης μοὶ ἔλειψε τὸ θάρρος... καὶ ὅμως ἄγρηγορα θέλω ν' ἀποσπάσω ἐκ τῆς καρδίας μου τὴν ἀκανθὴν ταύτην.

ΣΚΗΝΗ ΙΒ΄.

ΒΑΡΒΑΡΑ καὶ ἡ ἄνω.

ΒΑΡΒ. Κυρά μου, ὁ κύριος Ῥαφαὴλ ἦλθε.

ΑΜΑΑ. Τώρα; ὦ! δυστυχία! τί νὰ κάμωμεν;

ΒΑΡΒ. Ἐγὼ βέβαια εἶμαι περισσότερο ἀπὸ σὲς διαταραγμένη· ἀλλὰ τόσο με παρεκάλεσε... ὡς φαίνεται ἔχει μεγάλα πράγματα νὰ σὲς πῇ... ἤμηναι...

ΑΜΑΑ. Λοιπὸν διὰ τελευταίαν φορὰν τὸν εἰσάγεις κυρίως.

ΒΑΡΒ. Τὸ πιστεύω κ' ἐγώ! (πρὸς τὴν ὕψην) Ἐμπρός, ἴσπερ, ἀγαπητέ μου συγγενῆ, ἀπὸ μακρῶν... (παρεπηρεῖσά αὐτὸν) Τί σοβαρὸς ποῦ εἶναι σήμερον!

ΣΚΗΝΗ ΙΓ΄.

ΡΑΦΑΗΛ καὶ αἱ ἄνω, ἔπειτα ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

ΑΜΑΑ. Χαίρω τέλος ὅτι σὲς βλέπω, Ῥαφαὴλ, διὰ

νὰ σὲς εἶπω, ὅτι συνέβησαν πολλὰ σπουδαία πράγματα· θέλον νὰ με ὑπανδρεύσουν.

ΡΑΦ. Νὰ σὲς ὑπανδρεύσουν;...

ΒΑΡΒ. Τώρα ἐννοῶ!

ΚΥΡ. (ἐκ τοῦ μίτου ἀκραζόμενος) Νὰ τοὺς! τοὺς ἐπῆρα τέλος πάντων.

ΑΜΑΑ. Ἡ κυρία Βαλεντίνη εἶλεν ὑποψίας τοῦ.

ΒΑΡΒ. Καὶ ζεῦρετε, κυρούλα μου, ποῦς τὴν ἀνέβει περισσότερο, ἀπέναντι ὁ παμπόνηρος, ἢ τὴν ἀλωποῦ, ὁ Κυριάκης, ὅπου νὰ, βῆμα δὲν μετ' ἀφνει.

ΚΥΡ. Καλὰ λὰς, φαλίδου μου, καὶ ἴσα ἴσα πῶς νὰ τελειώσω τὴ δουλειά... (αἶγα σὺν εἰσέρχεται δεῖνα.)

ΑΜΑΑ. Τώρα πρέπει νὰ ὀμιλήσατε κ. Ῥαφαὴλ, καὶ πτετε τοὺς ὀρθαλοῦς σας!... διατί... ἐπιστέχετε τέλος τὴν συγκατάθεσιν τοῦ εὐεργέτου σας; εἶναι ἐναντίον θὰ ἦτο τόσο σκληρός;...

ΡΑΦ. Εἶναι ὁ ἄριστος τῶν ἀνθρώπων, ἐταίρη μου ἐμοῦ, πᾶρα πολὺ ἐσκέρθη... ὦ, ναι! εἶναι ἀνάγκη νὰ σὲς εἶπω τὰ πάντα.

ΣΚΗΝΗ ΙΔ΄.

ὁ κ. ΜΑΤΘΙΑΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΜΑΤΘ. Ἐδῶ εἶμαι νὰ... (βλέπει τὸν Ῥαφαὴλ, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζει, καὶ τὸν παρατηρεῖ μετὰ πρῶτοχῆς)

ΒΑΡΒ. (Ποῦ νὰ κρυφθῶ;)

ΜΑΤΘ. Ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ νέος;...

ΒΑΡΒ. Ῥαφαὴλ, εἶναι καὶρός πλέον νὰ πῆτε σταθερά...

ΜΑΤΘ. Τί σκηνὴ εἶναι αὕτη;...

ΑΜΑΑ. Μὴ συγχίζεσθε, ἀγαπητέ μου πάππε, καὶ ὑποσχέθητε νὰ με συγχωρήσατε.

ΜΑΤΘ. Νὰ σὲ συγχωρήσω; λέγε, μὴ με κάμνη νὰ ἰδρῶνω.

ΒΑΡΒ. (Κι' ἐγὼ ἰδρῶνω!)

ΑΜΑΑ. Ὁ νέος οὗτος... εἶναι ἐραστής μου.

ΜΑΤΘ. Ἐραστής σου;... ἔχεις λοιπὸν κρυφὸν ἐραστὴν; σὺ;... (πρὸς τὸν Ῥαφαὴλ) Κύριε, πῶς ὀνομάζεσθε;

ΡΑΦ. Ῥαφαὴλ Ῥενούκης.

ΜΑΤΘ. Δὲν ἐκατάλαθα τίποτε περισσότερο δύνασθε νὰ νυμφευθῆτε τὴν ὀρφανὴν μου;... ὀμιλήσατε...

ΡΑΦ. Κύριε, δὲν τολμῶ νὰ σὲς εἶπω ὅτι... ὦ! ποτέ! ποτέ! (ρεῦγει).

ΜΑΤΘ. Φεύγει;... Κύριε... ἀκούσατ' ἐδῶ (ὡς ἵνα τὸν παρατήσῃ) Κύριε!...

ΑΜΑΑ. Δὲν δύναμαι νὰ ἐνοήσω, εἶμαι τεταραγμένη...

ΜΑΤΘ. Καὶ τὸν ἐδέχθης κρυφά;... καὶ ἡ μητέρα σου δὲν τὸ γνωρίζει;... (πρὸς τὴν Βαρθάρα) καὶ σὺ, νὰ ποῦ με, ἐξαιρετὴ κα μεριέρα, ἐσκόθησες τοὺς ἐρωτᾶς τῶν λαμπρά.

(ἀκολουθεῖ)

(ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ.

PAOLO GIACOMETTI

Η ΓΥΝΗ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συνέχεια: δρα φυλ. 21.ου]

BAPB. Σχ; βεβαιώνω όμως ότι...

MATΘ. Φύγε, είδεμή, συρορά σου, φύγε, σέ λέγω!

BAPB. Αϊ, φεύγω βέβαια. (είσέρχεται θεϊχ και μετ' ου πολυ επιστρέφει)

ΑΜΑΑ. Πάππε μου, αγαπητέ μου, πάππε!...

MATΘ. Τι πάππος και πάππος! μία κόρη τριχ δεν έχει μωσικούς έρωτας.

ΑΜΑΑ. Εφοβούμην να τον φανερώσω προς την μητέρα μου, δέν είχαν πλέον εμπισσύνην εις αυτόν.

MATΘ. Ήμην εγώ...

BAPB. (επανέρχεται τεταραχμίνι) "Α, κόριε! πόση μζ; χρειάζεται η βοήθειά σας; ο γέρον Κυριάκης, οπού πάντα είχε ύποψιαι, ειδη τον νέον εκείνον, άκουσε κλπαια λόγια, και έτρεξε κ' επληροφόρησε την κυρία Βαλεντινή, η οποία τώρα συμβουλεύεται με τον κύριον Αμεδαίον, και φωνάζει και κώνει μιχ ταρχή διαβολική.

MATΘ. Έχεις δίκιο τώρα.

ΑΜΑΑ. Υπερασπίσθητέ με.

MATΘ. Δεν ήμπορω.

ΑΜΑΑ. Μάθετε ότι ήθελον να με νομφεύσω με τον Ήγνάτιον.

MATΘ. Καλά εκάμην.

BAPB. Δεν τή ακούτε πω; ούρλιάζει σαν το λύκο;...

MATΘ. Έγώ φεύγω.

ΑΜΑΑ. Έλεος πάππε μου!

MATΘ. Όχι, όχι. (προσποιείται ότι άπέρχεται δεξιόθεν, αλλά κρύπτεται όπισθεν του παραπετάσματος, εξ ου προβάλλει την κεφαλήν εκ διαλειμμάτων.

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'

ΑΜΕΔΑΙΟΣ, ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ και οι άνω.

ΒΑΑ. (εσωθεν) Που είναι εκείνη η αναζία η οποία ετόλμησε να με προσβάλλη;

BAPB. (Ο Θεός βοηθός τώρα).

ΒΑΑ. (εξελθοῦσα) "Α, να την χαμηλώνετε τα μάτια, ε, εταπεινώθητε, τέλος πάντων;.....

ΑΜΕΑ. Αποκριθήτε τώρα.

ΒΑΑ. Δεν είχα δίκιο όταν έλεγα πως εκάνετε κρυφά τον έρωτα;

BAPB. Αλλά πτεύσατε, κυρία, ότι...

ΒΑΑ. Σιώπη σό, γυναίκα χωρίς χαρακτήρα, και φύγε.

BAPB. (Είναι το καλύτερο οπού μπορω να κάμω. (φεύγει)

ΒΑΑ. Αλλά νάλλη η μητέρα της να γνωρίση τις σπανίας άρετάς της θυγατρός της... που είναι;

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ'

ΣΟΦΙΑ και οι άνω.

ΣΟΦ. Θεέ μου! τί συνέβη;...

ΒΑΑ. Ερωτίσατε την αγαπητή θυγατερούλά σας, η οποία προ ελίγου συνωμολούσα εδω, εις αυτό το δωμάτιον, μ' ένα ωραϊον νέον, οτις προ πολλού και μωσικώς έρχεται εις το σπίτι.

ΣΟΦ. "Οι, δεν είναι δυνατόν. Αμαλία, όμιλει, ειπέ ότι δεν είναι αληθής.

ΑΜΑΑ. "Οι μητέρ μου... αλήθεια είναι.

ΣΟΦ. Αλήθεια;

ΑΜΑΑ. Αλλά δεν υπάρχει τι το ελέγγον την διαγωγής μου.

ΒΑΑ. Ήίτε τώρα ότι άδίκως ύπεστήριξα ότι ητο κόρη κάποιου αναπεθραμμένη.

ΑΜΕΑ. (προς την Σοφίαν) Δύνασαι ν' αποδείξης το έναντίον;...

ΣΟΦ. (προς την Αμαλίαν) "Α, σό με κώνετε

BAPB. (Είναι το καλύτερο οπού μπορω να κάμω. (φεύγει)

ΒΑΑ. Αλλά νάλλη η μητέρα της να γνωρίση τις σπανίας άρετάς της θυγατρός της... που είναι;

ΣΚΗΝΗ ΙΣΤ'

ΣΟΦΙΑ και οι άνω.

ΣΟΦ. Θεέ μου! τί συνέβη;...

ΒΑΑ. Ερωτίσατε την αγαπητή θυγατερούλά σας, η οποία προ ελίγου συνωμολούσα εδω, εις αυτό το δωμάτιον, μ' ένα ωραϊον νέον, οτις προ πολλού και μωσικώς έρχεται εις το σπίτι.

ΣΟΦ. "Οι, δεν είναι δυνατόν. Αμαλία, όμιλει, ειπέ ότι δεν είναι αληθής.

ΑΜΑΑ. "Οι μητέρ μου... αλήθεια είναι.

ΣΟΦ. Αλήθεια;

ΑΜΑΑ. Αλλά δεν υπάρχει τι το ελέγγον την διαγωγής μου.

ΒΑΑ. Ήίτε τώρα ότι άδίκως ύπεστήριξα ότι ητο κόρη κάποιου αναπεθραμμένη.

ΑΜΕΑ. (προς την Σοφίαν) Δύνασαι ν' αποδείξης το έναντίον;...

ΣΟΦ. (προς την Αμαλίαν) "Α, σό με κώνετε

ΒΑΑ. "Α, συμφωνείτε και σεις;

MATΘ. Συμφωνώ ότι εις το μοναστήρι πρέπει να πηγάνουν αι γραΐαι.

ΑΜΕΑ. Κύριε! τι έννοείτε να ειπητε;

MATΘ. "Ο,τι αισθάνομαι.

ΒΑΑ. Αλλ' η μητέρα της έχει το δικαίωμα.

MATΘ. Δεν έχει πλέον κανέν δικαίωμα άφ' ου δεν ήδυνήθη να προσέχη την κόρην της.

ΣΟΦ. (Ω, ελεος!)

ΣΚΗΝΗ ΙΙΙ'

ΗΓΝΑΤΙΟΣ και οι άνω.

ΗΓΝ. (επί της θύρας) Τι ελέπω;... ο γέρον;...

ΑΜΕΛ. Ίγνάτιε;

ΣΟΦ. Οίμοι!

ΓΓΝ. Ήλθα δι' εκείνην τὴν ἀπάντησιν...

ΜΑΤΘ. Ἐγὼ θὰ σὰς δώσω τὴν ἀπάντησιν· μὴ φορὰ εἶπα ὅτι δὲν εἶχάτε οὔτε σέβας, οὔτε κρίσι, οὔτε ἀνατροφή, οὔτε κοινὸν νοῦν! τώρα προσθέτω...

ΓΓΝ. Αἶ, φθάνει! σὰς ἐνόησα. (στραφεὶς πρὸς τὸν Ἀμεδαῖον, τῷ λέγει ὀργίλως) Ἠξιοῦρετε ποῦαι ἦσαν καὶ συμφωνίαι μας. Οἱ λόγοι τοῦ κυρίου Ματθαίου θὰ σὰς στοιχίσουν πολὺ ἀκριβῶς! (φεύγει).

ΜΑΤΘ. Ἄ! ἦσαν λοιπὸν συμφωνίαι μεταξὺ σας;...

ΑΜΕΛ. (ὀργίλως πρὸς τὸν Ματθαῖον) Κύριε, σὰς παρακαλῶ νὰ σαρκώθητε ὅτι αὐτὴ εἶναι οἰκία μου, καὶ ὅτι δὲν ὑπερέσω κυρίως ἐντὸς αὐτῆς.

ΜΑΤΘ. Ναι· σὰς εἶπα ὁ κύριος τῆς οἰκίας σας, ὄχι ὁμοῦ καὶ τῶν τέκνων τοῦ οἴου μου, τὰ ὅποια δὲν ἀνήκουν εἰς σὰς, καὶ τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ ἀγαπήσετε, τοῖς ἀρχαιότερον ἀπὸ ἐγγνωμοσύνην, ἐνῶ ὅλοι γνωρίζουν ὅ-

τι μὲ τὴν παρουσίαν των διορθώσατε τὰ οικονομικὰ σας.

ΒΑΛ. Πῶς;...

ΣΟΦ. (βλέπουσα ὅτι ὁ Ἀμεδαῖος ἐξάττεται πλησιάζει πρὸς αὐτὸν ὅπως τὸν ἀναχαίτισσῃ) Ἀμεδαῖε...

ΑΜΕΛ. Εἶναι αἰματηρὰ προσβολὴ καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὴν ἀνεχθῶ, καὶ ἂν δὲν μὲ ἐκράτουν αἱ λευκαὶ σας τρίχες...

ΜΑΤΘ. Ἄλλ' ἐγὼ εἶμαι γέρον ὁ ὅποιος ἀξίζει ὅσον ἓνας, δύο, τρεῖς νέοι 'σάν κ' ἐσὰς, καὶ...

ΑΜΕΛ. Πάππε μου... (ἐμποδίζουσα αὐτὸν)

ΣΟΦ. (ικετεύουσα ἀμφοτέρους) Ἰσχυράσατε, παρακαλῶ!

ΜΑΤΘ. Μάθετε ὅτι ὁ Ἐρρίκος δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν... (πρὸς τὴν Βαλεντίνην) δὲν εἶναι περὶ στρατιωτικῆς... ἀλλὰ εὐρίσκειται εἰς τὸ 'σπῆτί μου, τὸ ὅποιον εἶναι 'σπῆτί του' (πρὸς τὴν Ἀμαλίαν) καὶ ὅπου εἶναι θέσις καὶ διὰ σέ!

ΣΟΦ. Ὅχι, ὄχι. ἀφήσατέ μου τὴν Ἀμαλίαν.

ΜΑΤΘ. Δὲν σὰς πρέπει.

ΑΜΕΛ. Ἄλλ' εἶναι μήτηρ μου.

ΜΑΤΘ. Ναι, μήτηρ ἢ ὅποια θυσιάζει τὰ παιδιὰ τῆς 'ς τὸν ἄνδρα τῆς.

ΒΑΛ. Ἄλλὰ σὰς ὑπερασπίζετε τόσο μὴ νέα ἢ ὅποια ἔκαμε...

ΜΑΤΘ. Ἐκαμε ὅτι θὰ ἐκάματε ἐδῶ καὶ πενήντα χρόνια. Ἐλα, Ἀμαλία μου μὴ ζητήσης οὔτε καππέλλο, οὔτε πέπλο, οὔτε τίποτε ἄλλο... Πρόσμεινε πρόσμεινε (εἰσάγει ἐν μανδύλιον καὶ τῇ καλύπτει τὴν κεφαλὴν), λαμπρὰ, ἔτσι, φαίνεται μὴ φουρναροπούλα... (πρὸς τὴν Σοφίαν) καὶ νὰ ἐνθυμήσθε ὅτι δὲν θὰ ἰδῆτε περὶ οὔτε τὴν Ἀμαλίαν, οὔτε τὸν Ἐρρίκο· ἐγὼ θὰ ἐπιστρέψω εἰς Βαρκελώνην, καὶ θὰ τοῦς πάρω μαζὶ μου.

ΣΟΦ. Ἄ, τί εἰπάτε;...

ΜΑΤΘ. Εἰς τὴν Βαρκελώνην μαζὶ μου.

ΑΜΕΛ. Ὦ, δὲν θ' ἀφήσω τὴν μητέρα μου!

ΜΑΤΘ. Αὐτὴ ἔχασε κάθε δικαίωμα ἐπάνω σου. Αὐτὴ δὲν ἔμπορεῖ νὰ σὲ ὑπερασπίσῃ ἔχει κυρίου· οἱ ὅποιοι σὲ μισοῦν καὶ προσεπάθουν νὰ ἐμπορευθῶσι τὴν προικὰ σου· ἀλλὰ ἐγὼ θὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν νόμον, ἂν ἔλθῃ ἀνάγκη... θὰ τῆς κραιφίσω τὴν ἐπιτροπείαν.

ΣΟΦ. Θεέ μου! Θεέ μου!...

ΒΑΛ. Δὲν θὰ τὸ πράξετε.

ΜΑΤΘ. Χρῆσθῶ νὰ τὸ πράξω, δύναμαι, καὶ τὸ θέλω (πρὸς τὴν Ἀμαλίαν) Ναι, σὺ εἶσαι κόρη μου, εἶσαι αἰμά μου... ἔλα, ἔλα, (εἰσέρχεται βιασίως σὺρων ὀπίσω αὐτοῦ τὴν Ἀμαλίαν διακρούουσαν καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλμούς ἐστραμμένους πρὸς τὴν μητέρα).

ΣΟΦ. (ἐν ἀπελπισμῷ) Ἄ! τὰ τέκνα μου! τὰ τέκνα μου! μοῦ τὰ φέρει εἰς τὰ ἄκρα τῶν θαλασσῶν... δύναται νὰ τὸ πράξῃ! (ἀπελπίσ τρέφεται πρὸς τὸν Ἀμεδαῖον καὶ τὴν Βαλεντίνην) Πίστευσατε λοιπὸν τώρα; ἀφοῦ μοι τ' ἀπεσπάσατε τῆς ἀγάλης μου;... ἂ! διατί, διατί νὰ ἔλθω εἰς δεύτερον γάμον; διατί δὲν ἀφέροσα τὸν βίον ὅλον εἰς τὰ τέκνα μου;... ἡ θυσία εἶναι ἡ ἀρετὴ τῆς καλῆς μητρός· εἶθε, αἰ ὡς ἐγὼ μητέρες, πρὸς τιμωρίαν τῆς ἐνόχου ἀδυναμίας των, νὰ τύχωσι πνευθεῖς, ἦτις, ὡς εἰς ἐμὲ σὰς ἐπράξατε, νὰ δηλητηριάξῃ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς ὥρας των διὰ τῶν πικρῶν λέξεων, τοῦ χαμαιζήλου μίσους, τῶν οἰκιακῶν διενέξεων νὰ εὐρεθῶσιν, ὡς ἐγὼ εὐρέθην, εἰς τὸ σκληρότατον δίλημμα, ἢ νὰ θυσιάσωσι τὴν θυγατέρα των, ἢ νὰ ἰδῶσι καταρχυμμένον καὶ εἰς τὴν φυλακὴν ἀπαχόμενον τὸν σύζυγον· εἶθε τέλος ἢ χεῖρ τοῦ λατρευομένου ἀνδρός νὰ πλαταγίσῃ τὸ μαζίγιον ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πλάσματός των, ὅπως ἕνεκα τοσοῦτων σπαραγμῶν, καταρῶνται τὰς τέφρας νέου ἔρωτος καὶ δευτέρου ὕμεναίου.

ΑΜΕΛ. Μὲ καταρῶσαι λοιπόν;

ΣΟΦ. Ὦ, ὄχι... δὲν ἔχω τὴν δύναμιν νὰ καταρασθῶ τινα. Ἄλλὰ σὺ ποτὲ δὲν μὲ ἀγάπησας ὡς ὄφειλες, δὲν κατέβης ποτὲ εἰς τὴν καρδίαν μου, δὲν ὑπελόγησας τὰς βρασάνους αὐτῆς, τὰς θυσίας...

ΑΜΕΛ. Ἐγὼ;...

ΒΑΛ. Ἡ λύπη σὰς τυφλώνει· καὶ δὲν φθάνει εἰς ἀνταμοιβὴν σας ἢ φορῆ τῷ Βαλεντίνου;

ΣΟΦ. Ὅχι, δὲν μοῦ ἀρκεῖ... μὴ μοι ὀμιλήτε περὶ αὐτοῦ· δὲν θέλω νὰ τὸν ἴδω. Δι' αὐτὸν ἔχμας τ' ἄλλα μου τέκνα· ἀλλ' ἀντὶ πάσης θυσίας θὰ μὴ ἀποδοθῶσιν... ἄρετέ με λοιπὸν, σεβάσθητε τὰς μητρικὰς βρασάνους μου... ἂ, τὰ τέκνα μου θέλω τὰ τέκνα μου (εἰσέρχεται δραμητικῶς καὶ ἐν μεγίστῳ ἀπελπισμῷ, ἐνῶ δὲ ἡ κυρία Βαλεντίνη καὶ ὁ Ἀμεδαῖος βρῖνουνσιν ὅπως σταματήσωσιν αὐτὴν, καταβιβάζεται τὸ κατάδελμα.)

Τέλος τῆς δευτέρας πράξεως,

(ἀκολουθεῖ)

(ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ)

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ,

PAOLO GIACOMETTI

Η ΓΥΝΗ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συνέχεια ὄρα φυλ. 22.ον]

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

Οἰκία τοῦ κυρίου Ματθία. Εἴσοδος ἐν τῷ μέσῳ. Θύρα δωματίου δεξιᾶ καὶ ἑτέρα ἀριστερᾶ· τραπέζι, καρέκλαι καὶ λ.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΑΜΑΛΙΑ καὶ ΕΡΡΙΚΟΣ

ΑΜΑΛ. Λοιπὸν εἶσαι εὐχαρισημένος ὅτι μένει μετ' ὁν πάππον;

ΕΡ. Ὄ! ἐνοεῖται, εὐχαρισημένος καὶ πολὺ μάλιστ'! μοὶ φαίνεται ὡς ἄνερον ὅτι ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν Σχολὴν ἐκείνην. . . Σὺ 'ξεύρεις πολὺ καλὰ ὅτι θέλω νὰ γείνω καλλιτέχνης ὡς ὁ πατήρ μας. . . διατί λοιπὸν ν' ἀντισταθῶσιν εἰς αὐτὴν μου τὴν κλίση; Ὁ πάππος ἐπ' ἐναντίας θὰ μὲ σπουδάσῃ, θὰ μὲ στείλῃ εἰς τὴν ἀκαδημίαν.

ΑΜΑΛ. Καὶ τὴν μητέρα δὲν τὴν σοχάζεσαι; .

ΕΡ. Πῶς δὲν τὴν σοχάζομαι; ἐγὼ τὴν ἀγαπῶ, αὐτὴ ὅμως δὲν μὲ ἀγαπᾷ.

ΑΜΑΛ. Ἀπαῖσαι, Ἐρρίκε. . . καὶ ἐγὼ αὐτὸ ἐπίστευον, ἀλλὰ συμβαίνει ὅπως τὸ ἐναντίον, ἡξεύρεις; . . ὦ, τὴν πτωχὴν μητέρα μας! ὑπέφερε πολὺ, καὶ δὲν δύναμαι πλῆθον ν' ἀντιῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τὴν ἐναγκαλισθῶ. . . ὁ πάππος δὲν θέλει, ἀλλ' ἐγὼ. . .

ΣΚΗΝΗ Β'.

Ὁ κ. ΜΑΤΘΙΑΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΜΑΤΘ. (ἐκ τοῦ μέσου) Παιδιὰ μου, ἐδῶ εἶμαι καὶ ἐγὼ χαῖρε καὶ χόρευε, ἀγαπητέ μου Κάρολε δευτέρε, διότι ἐφρόντισα δι' ἐσέ; ὠμίλησα μὲ ἕνα κενὸν γλύπτειν ὅστις ἦτο γενὸς φίλος Καρόλου τοῦ πρώτου, τοῦ πατέρα σου, καὶ θὰ σὲ πᾶρη μαζί του, θὰ γείνη διδάσκαλός σου.

ΕΡ. Ὄ, ποῖα εὐχαρίστησις! σ' εὐχαρισῶ, καλὲ μου πάππε.

ΜΑΤΘ. Ἐν τοσοῦτῳ πήγαίνε εἰς τὸ δωματίον σου νὰ μελετήσῃς.

ΕΡ. Ἀλλὰ πρῶτον ἴθιλα. . .

ΜΑΤΘ. Ὅσον τί;

ΕΡ. Μοὶ τὸ ἐπιτρέπεις;

ΜΑΤΘ. Σοὺ ἐπιτρέπω τὰ πάντα.

ΕΡ. Λοιπὸν θέλω νὰ σὲ φιλήσω.

ΜΑΤΘ. Ναι, ἀγαπητέ μου! (τὸν ἀπαῖσεται) καὶ νὰ γείνης ἄξιος, 'ξεύρεις; νὰ γείνης ἰκανώτερος ἀπὸ τὸν Μιχαὴλ Ἀγγελον.

ΕΡ. Κάτι θὰ γείνω βέβαια! ἔχε 'γεῖν καλὲ μου καλὲ μου πάππε. (ἀωέρεται)

ΜΑΤΘ. (θεωρῶν αὐτὸν ἀπερχόμενον) Ὁλος, ὅλος ὁ υἱός μου! μοῦ φαίνεται πῶς ἡ ψυχὴ του περιφέρεται ἐδῶ τριγύρω μου!

ΑΜΑΛ. Καὶ διὰ τὴν Ἀμαλίαν ἐφροντίσατε.

ΜΑΤΘ. (καθίσας) Δι' ἐσέ; Σὺ τὸ παραξήλωσες! σ' ἐπῆρα ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ σπῆτι, εἶναι ἀλήθεια, ὅμως πάντα εἶμαι Συμωμένος ἐναντίον σου. . . ἔλα 'δῶ, μικρὴ μουκατεργίρα. (καθίσας αὐτὴν ἐπὶ τῶν γονάτων του) Ἐνθυμῶμαι ὅταν ἦσουν πολὺ μικρὰ, σ' ἐχόρευα 'ς τὰ γόνατά μου. . . (ὡσεὶ θέλων νὰ πράξῃ τοῦτο καὶ τώρα) ἀλλὰ τώρα εὐρίσκω δυσκολίας! Πέ μου μὲ εὐχαρίστησί σου μένει; μετ' ὁν πάππο; . . ἀνασπάζεις; . . δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη; . . (ἀπομακρύνων αὐτὴν) Καὶ τί σκέπτεσαι; . .

ΑΜΑΛ. Τὴν μητέρα μου! . . .

ΜΑΤΘ. Ἐνόμιζα ὅτι ἀκόμη ἐσκέπτεσο ἐκεῖνο τ' ἀργοντάπουλο. . . πρόσσε, 'ξεύρεις! πρέπει νὰ τὸν λησμονήσῃς μὴ φορὰ διὰ πάντα. . . δὲν τὸν εἶδες ὅπου ἔφυγε;

ΑΜΑΛ. Ἐμελλε νὰ μοὶ φανερώσῃ ἐν μουσικόν ἤλθατε σεῖς ἐξαφνα, καὶ αἰς τὴν παρουσίαν σας δὲν ἐτόλμησε. . .

ΜΑΤΘ. Ποῶς 'ξεύρει τί μουσικό!

ΑΜΑΛ. Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴ γνωρίσωμεν. . . Ἐάν σεῖς, παραδείγματός χάριν, τὸν ἐζητοῦσατε;

ΜΑΤΘ. Ἐγὼ; καὶ νομίζεις ὅτι εἶχον καλὸ αὐτό;

. . . (Καὶ δὲν 'ξεύρει ὅτι τρεῖς ὥρας ἔτρεχε νὰ τὸν εἰρῶ καὶ ἔχασα τὸν κόπο μου!)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Εἰς ΥΠΗΡΕΤΗΣ καὶ οἱ ἄνω.

ΥΠΗΡ. Κύριε πλοίαρχε, ἕνας νέος ζητεῖ νὰ σας ἀμιγύσῃ.

ΑΜΑΛ. Μήπως εἶναι! . . .

ΜΑΤΘ. Πῶς ὀνομάζεται;

ΥΠΗΡ. Ῥαφαὴλ Ῥενόουκκης.

ΑΜΑΛ. Ἄ! αὐτὸς εἶναι! (χαίρουσα) εἰπέ του νὰ ἐλθῇ. . .

ΜΑΤΘ. Ὅχι. Τί εἶναι; σ' ἔκαμα νοικοκυρὰ 'ς τὸ σπῆτι μου; πέ του νάλλῃ. (ὁ ὑπηρέτης ἐξέρχεται)

ΑΜΑΛ. Τώρα θὰ τὸν παρακαλέσω ἐγὼ ἡ ἰδία. . .

ΜΑΤΘ. Ὅχι, κυρία. . . θ' ἀποσυρθῆς εἰς τὸ δωμάτιόν σου.

ΑΜΑΛ. Ἀλλὰ τί κακὸν θὰ ἦτο ἂν εἰς τὴν παρουσίαν σας. . .

ΜΑΤΘ. Πήγαίνε μέσα, σοῦ λέγω.

ΑΜΑΛ. Εἶσθε κακός!

ΜΑΤΘ. Ἐχω εὐχαρίστησι 'ποῦ τὸ ἔμαθα; καὶ πρόσσε μὴ κινηθῆς ἀπὸ ἐκεῖ.

ΑΜΑΛ. (Δι. . . θέλω νὰ τὸν ἴδω!) (ἐξέρχεται).

(→ ΣΥΝ)

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

ΡΑΦΑΗΛ και ὁ ἄνω.

ΡΑΦ. Κύριε. . .
 ΜΑΤΘ. (σοβαρῶς) Δουλός σας καθήσεται.
 ΡΑΦ. Σᾶς εὐχαρισῶ πρώτον φορὰν μὲ εἶδετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀνεψιᾶς σας.
 ΜΑΤΘ. Ναι, κατὰ δυστυχίαν σας.
 ΡΑΦ. Ἐγὼ τότε ἔμεινα ἀμνηχανῶν, δὲν ᾔξευρα τί νὰ σᾶς εἶπω, καὶ ἔφυγον· τίς οἶδεν ὅποιαν γνῶμην ἐσχηματίσατε δι' ἐμέ.
 ΜΑΤΘ. Πολλὴ κακίην.
 ΡΑΦ. Τὸ ἐγνωρίζω, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον νὰ δικαιολογηθῶ, ἵνα μάθῃτε τουλάχιστον ὅτι ἂν κακὴ μῦθρα μὲ καταδιώκῃ, ἔμωσ εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος. Ἠγάπησα καὶ ἀγαπῶ τὴν ἀνεψιάν σας· ἐφέβην ὡς νέος, δηλ. ἀπερισκέπτως, ἐρχόμενος κρυφίως εἰς τὴν οἰκίαν τῆς. . . ἄλλ' ὁ πτωχός ροβεῖται πάντοτε κακῶς· ἐπράξα καὶ αἰσθάνομαι ἐλέγχους συνειδήτου· μάλιστα σπαράσσεται ἡ καρδιά μου σκεπτομένου τὴν Ἀμαλίαν ἥτις βεβαίως μὲ ἀγαπᾷ ἀκόμη, καὶ θέλει καταδικασθῆ νὰ νυμφευθῆ τὸν κύριον Ἰγνάτιον.
 ΜΑΤΘ. Δὲν θὰ τὸν νυμφευθῆ διόλου μάλιστα.

ΡΑΦ. Ἀλλὰ τότε θὰ τὴν υποβάλλω εἰς σκληρὰ πέντε βρασμούς.
 ΜΑΤΘ. Ὅχι, κύριε, διότι ἡ Ἀμαλία εἶναι ἐκεῖ, εἰς ἕκαστον τὸ δωμάτιον.
 ΡΑΦ. Καὶ εἶναι δυνατόν; . . .
 ΜΑΤΘ. Δὲν τὸ ἤξεύρατε; (ἔλαμα τὴν κουταμάρα καὶ τοῦ τὸ εἶπα!)
 ΡΑΦ. Κύριε, ἂν βρεῖλω νὰ μὴ τὴν ἴδω ποτὲ πλέον, ἔγω καθέκων νὰ δικαιολογηθῶ πρὸς αὐτήν.
 ΜΑΤΘ. (πρώτον) Ἄ! . . . νὰ δικαιολογηθῆτε; . . .
 ΡΑΦ. Ἡ συγγνώμη τῆς εἶναι ἀναγκαῖα ἐπιτρέψτε ἵνα ἐπὶ μίαν μόνον στιγμὴν τὴν ἴδω.
 ΜΑΤΘ. Ποτὲ δὲν θὰ τὴν ἴδῃτε.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΑΜΑΛΙΑ καὶ οἱ ἄνω.

ΑΜΑΛ. (προβᾶσα ἤδη, τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι πλησίον τοῦ Μαρτίου, λαβομένη δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ λέγει) Διατί;
 ΡΑΦ. Ἀμαλίαι!
 ΜΑΤΘ. Ἄ! φύγε ἰγλόωρα, ἀδιάντροπη.
 ΑΜΑΛ. Ἐλα λοιπόν, ἡσχάσατε τώρα, παππούλακι μου!
 ΜΑΤΘ. Φύγε, σοῦ λέγω (τὴν ὠθεῖ εἰς τὸ δωμάτιον) (φύθο ποῦ μῶγε! ἐμπρός, κύριε, πέτε μου αὐτὸ τὸ μυστικὸν ὅπου ἠθέλησατε νὰ ραγερώσετε εἰς τὴν ἀνεψιάν μου ὅταν ἐξῆρα σας ἐπισσα.
 ΡΑΦ. Δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα ἦλθον ἀκούσατέ με. Τετραετής ἔμεινα ὄρφανός. Ὁ ζωγράφος Δανιὴλ, γεννός φίλος τοῦ πατρὸς μου, πτωχὸς καλλιτέχνης, λαβὼν αἰκτὸν ἐμῶν μὲ εἶλαβεν εἰς τὴν οἰκίαν του, μὲ ἀνέθεβε, μὲ ἐξεπαίδευσεν ἐν τῇ τέχνῃ αὐτοῦ, ἀγαπῶν

με ὡς υἱόν του· ἐγὼ τὰ πάντα βραῖλω πρὸς αὐτόν, θὰ ἔμην δὲ ἀγνώμων ἂν ποτὲ ἤθελον λησμονήσαι τὰς εὐεργεσίας του. Οὗτος ἔχει θυγατέρα, ἥτις ὀνομάζεται Μαρία, με! ἥς διήλθον τὴν παιδικίαν μου ἡλικίαν, καὶ ὡς ἀδελφοὶ συνανετράχηρον καὶ ἀγαπήθημεν. Πρὶν ἢ ζητήσω τὴν χεῖρα τῆς Ἀμαλίας, ἔθελον νὰ λάβω πρώτον τὴν συγκατάθεσιν τοῦ δευτέρου πατρὸς μου, ὅταν μίαν ἡμέραν μ' ἐκάλεσε καὶ τρυφερῶς ἐναγκαλιζόμενός με μοι εἶπεν ὅτι εἶχει ἀποφασίσει ν' ἀνταμείβῃ τὴν πρὸς αὐτὸν σιγῆν μου διὰ τῆς χειρὸς τῆς θυγατρὸς του ὅτι αὕτη πάντοτε ὑπερῆξεν ἢ ἐπιθυμίᾳ του ἢ προσφιλεστέρᾳ ἐλπίδι του.
 ΜΑΤΘ. Καὶ σεις ποῦ εἴχατε τὴ γλώσσά σας;
 ΡΑΦ. Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνον, σᾶς τὸ θυμολογῶ, δὲν ἠδυνήθην ν' ἀρθεῖσθε λέξιν. Ἰδὼν τὴν σὺβασίν ἐκεῖνον ἄνδρα εἰτόντα τὴν τρέμουσαν χεῖρα του ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, ἐκλείψοντά με ὀδύρην καὶ σύντριψιν τῆς

θυγατρὸς του, ἀκαριασσοῦμαι ἐν μόνῳ ὡσεὶ ἔφρησα δὲ ἐπὶ πύργῳ ἄρρηκτον, ὅτι δὴ τὰ ἄνω χεῖρας αὐτοῦ σφίγγει ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου καὶ τὴν οἰκίαν του κλείρει, μὴ μὴ μὲ ἔκλυτον, πάλιν καὶ κλίει τὴν χεῖρα, δὲν εἶδον τὴν ἰσθμὸν ἢ ἴσχυράν τινι πατρικῆν χεῖρά σου καὶ εἶλκα τὸ πρὸς οὐρανὸν τῆς εὐεργεσίας μου.

ΜΑΤΘ. (συγγνωμένως) ἔλεος ἄνελ, ἔμωσ σὺ εἶχε ἔπρεπε νὰ θυμολογῆτε, ἐλάματε ποῦ κακὰ, διότι ἐπρόκειτο διὰ τὴν καρδίαν καὶ ἴσως διὰ τὴν ὑπάκουσιν μὲς ἕλλησι κέρως.
 ΡΑΦ. Ἰδὼν τὸ πλάσμα μου καὶ ἡ διαγνώσις τῆς συνειδήσεώς μου· ἀλλὰ πολλὴν θὰ ἔρριψι κατὰ τὴν γέροντα ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος εἰς τὴν γῆρα μου εἶναι πε τὴν εὐτυχίαν τοῦ πλάσματός του· ἄλλ' ἔλα ἔλα ἴσως, ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶλαβον τὸ θάρρος ἢ ἀντοχήν μοι ἐμπνεῖσθαι φρίκην.
 ΜΑΤΘ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ὅποιος κερὰ ἐμβάθει εἰς τὸ σπῆτι μὲς νέας, ὁ ὅποιος μὲ γίλας ὅς πανουργοκαχόμενα κατορθώνει ὡς αὕτη νὰ τὴν ἀγαπήσῃ, καὶ ἐπειτα τὴν ἄρνηι ἔς τὰ κρῖα τοῦ λαοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; ποῖον ἀποτέλεσμα φέρει εἰς τὴν παιδείᾳ σας. . . ἂν ἔχετε συνείδησι;
 ΡΑΦ. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἀμαλία δὲν θὰ μὲ συγχωρήσῃ.
 ΜΑΤΘ. Ὦ! θὰ σᾶς περιορῶνῃ μάλιστα. . . . (ὡ τὴν πτωχὴν μου Ἀμαλίαι!)

ΑΜΑΛ. Περιγράφατέ τῆς σᾶς τὴν θέσιν μου.
 ΜΑΤΘ. Δὲν ξέρω ἐγὼ νὰ περιγράψω καὶ μὲ μὲ σκοπίζετε. . . πηγαινέτε, πηγαινέτε λοιπόν νὰ νυμφευθῆτε τὴν ὀραίαν θυγατέρα τοῦ Δανιὴλ. . . τὴν γνωρίζω ὀραία; . . . Τῆς Ἀμαλίας θὰ τῆς εἶρω ἐγὼ σὺ γοῦν, ἑκατόν θὰ τῆς εἶρω, διότι εἶναι πολὺ καλύτερα ἀπὸ τὴν μνηστῆ σας. . . Ἡ Ἀμαλία εἶναι ὅτι καλὸν καὶ ὀραῖον δυνάται νὰ πλάσῃ ὁ Πλάστης.
 ΡΑΦ. Τὸ ἤξεύρω.
 ΜΑΤΘ. Ἀλλ' ἴσως τὰ λέγω αὐτὰ διὰ νὰ ὑπάγετε καὶ νὰ πῆτε εἰς τὸν εὐεργέτη σας κύριε, ἀγαπῶ, ἀγαπῶμαι, δὲν ἔμπορῶ καὶ δὲν θὰ ἠμπορέτω ποτὲ νὰ καταρῆσω εὐτυχῆ τὴν Μαρίαν σας; ὅτε δι' ὄνειρον δὲν τὸ σάπτωμαι, ὄχι. . . (Καὶ δὲν τρέχει ἀκόμη εἰς τὸν Δανιὴλ! . . .) Ὅπως ὄψαστε ἐγὼ θὰ ἐναντιώμην ἢ Ἀμαλία δὲν εἶναι διὰ σας. . . (αὐτοχρῆς Ἀμαλίαι).

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

ΡΑΦΑΗΛ και ὁ ἄνω.

ΡΑΦ. Κύριε. . .
 ΜΑΤΘ. (σοβαρῶς) Δουλός σας καθήσεται.
 ΡΑΦ. Σὺς εὐχαρισῶ πρώτην φοράν μὲ εἶδετε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀνεψιᾶς σας.
 ΜΑΤΘ. Ναί, κατὰ δυστυχίαν σας.
 ΡΑΦ. Ἐγὼ τότε ἔμεινα ἀμνηστών, δὲν ᾔξευρα τί νὰ εἶπω, καὶ ἔφυγον· τίς οἶδεν ὅποιαν γνώμην ἐσχηματίσατε δι' ἐμέ.
 ΜΑΤΘ. Πολὺ κακὴν.
 ΡΑΦ. Τὸ ἐγνώρισον, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον νὰ δικαιολογηθῶ, ἵνα μάθητε τοῦλάχιστον ὅτι ἂν κακὴ μοῖρα μὲ καταδιώκῃ, ὅμως εἰμαι τίμιος ἄνθρωπος. Ἠγάπησα καὶ ἀγαπῶ τὴν ἀνεψιάν σας· ἐφέρθαν ὡς νέος, δηλ. ἀπερισκέπτως, ἐρχόμενος κρυφίως εἰς τὴν οἰκίαν τῆς. . . ἄλλ' ὁ πτωχὸς βοεῖται πάντοτε· κακῶς ἐπραῖα καὶ αἰσθάνομαι ἐλέγχους συνειδήτου· μάλιστα σπαράσσεται ἡ καρδίκα μου σκεπτομένου τὴν Ἀμαλίαν ἧτις βεβαίως μὲ ἀγαπᾷ ἀκόμη, καὶ θέλει καταδικασθῆ νὰ νυμφευθῇ τὸν κύριον Ἰγνάτιον.
 ΜΑΤΘ. Δὲν θὰ τὸν νυμφευθῇ διόλου μάλιστα.

ΡΑΦ. Ἀλλὰ τότε θὰ τὴν ἀποβάλλω εἰς σκληρὰ πέτρας βράχων.
 ΜΑΤΘ. Ὁχι, κύριε, διότι ἡ Ἀμαλία εἶναι ἐκεῖ εἰς ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον.
 ΡΑΦ. Καὶ εἶνε δυνατόν; . . .
 ΜΑΤΘ. Δὲν τὸ ἠξοῦρατε; (ἐξαίκα τὴν κουτσομπάρα καὶ τοῦ τὸ εἶπα!)
 ΡΑΦ. Κύριε, ἂν βρεῖται νὰ μὴ τὴν ἴδω ποτὲ πλέον, ἔχω καθῆκον νὰ δικαιολογηθῶ πρὸς αὐτήν.
 ΜΑΤΘ. (τρέμων) Ἄ! . . . νὰ δικαιολογηθῆτε; . . .
 ΡΑΦ. Ἡ συγγνώμη τῆς εἶναι ἀναγκαστικὰ ἐπιτηρῶντες ἵνα ἐπὶ μίαν μὲν στιγμήν τὴν ἴδω.
 ΜΑΤΘ. Ποτὲ δὲν θὰ τὴν ἴδητε.

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

ΑΜΑΛΙΑ και ὁ ἄνω.

ΑΜΑΛ. (προβάστα ἤδη, τὴν στιγμὴν ταύτην εἶναι πλησίον τοῦ Μιτῆρα, λαβομένη δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ λέγει) Διατί;
 ΡΑΦ. Ἀμαλία!
 ΜΑΤΘ. Ἄ! φύγε γλίγωρα, ἀδιάντροπη.
 ΑΜΑΛ. Ἐλα λοιπόν, ἡσυχάσατε τώρα, παππούλκι μου!
 ΜΑΤΘ. Φύγε, σοῦ λέγω (τὴν ὠθεῖ εἰς τὸ δωμάτιον) (φύγε ποῦ μῶχει! ἐμπρός, κύριε, πέτε μου αὐτὸ τὸ μυστικὸ ὅπου ἠθέλατε νὰ φανερώσατε εἰς τὴν ἀνεψιάν μου ὅταν ἔξερνα σὺς ἐπίασα.
 ΡΑΦ. Δι' αὐτὸ ἴσα ἴσα ἦλθον ἀκούσατέ με. Τετραετῆς ἔμεινα ὁραγνός. Ὁ Ζωγράφος Δανιὴλ, γενὸς φίλος τοῦ πατρὸς μου, πτωχὸς καλλιτέχνης, λαθὼν αὐτὸν ἐμοῦ μὲ ἐλαβεν εἰς τὴν οἰκίαν του, μὲ ἀνέβρασε, μὲ ἐξεπαιδεύσεν ἐν τῇ τέχνῃ αὐτοῦ, ἀγαπῶν

μὲ ὡς υἱόν του· ἐγὼ τὰ πάντα βρέβηκα πρὸς αὐτόν, θὰ ἔμην δὲ ἀγνώμων ἂν ποτε ἤθελον λησμονῆσαι τὰς εὐεργεσίας του. Οὗτος ἔχει θυγατέρα, ἧτις ὀνομάζεται Μαρία, μεθ' ἧς διήλθον τὴν παιδικὴν μου ηλικίαν, καὶ ὡς ἀδελφοὶ συνανετρέφθημεν καὶ ἀγαπήθημεν. Πῶν ἡ Ζητίσω τὴν χεῖρα τῆς Ἀμαλίας, ἤθελον νὰ λάβω πρώτον τὴν συγκατάθεσιν τοῦ δευτέρου πατρὸς μου. Ὅταν μίαν ἡμέραν μ' ἐκάλεσε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐναγκαλιζόμενός με μοι εἶπεν ὅτι εἶχεν ἀποφασίσει ν' ἀνταμείψῃ τὴν πρὸς αὐτὸν τρυφὴν μου διὰ τῆς χειρὸς τῆς θυγατρὸς του ὅτι αὐτὴ πάντοτε ὑπῆρξεν ἡ ἐπιθυμία του ἢ προσφιλεστέρη ἐλπίς του.
 ΜΑΤΘ. Καὶ σεῖς ποῦ εἶχετε τὴ γλώσσά σας;
 ΡΑΦ. Τὴν στιγμήν ἐκεῖνην, σὺς τὴ ὁμολογῶ, δὲν ἠδυνήθην ν' ἀρθρώσω λόγον. Ἴδων τὸν σεβαστὸν ἐκεῖνον ἄνδρα δέοντα τὴν τρέμουσάν μου χεῖρα τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, ἐκλέγοντά με ὡς γόνυ καὶ σύντρονον τῆς

θυγατρὸς του, ἀναμνηστικῶς ὅτι μόνος αὐτοῦ ἔφρονισα δι' ἐμὲ πτωχὸν ἄρραγόν, ὅτι διὰ τῆς κακῆς μοῖρας αὐτοῦ πορρῆ, ἐπὶ τὴν ἐμὴν τρέμουσαν χεῖρα, μὴ μὴν με ἀδύνατον, πολὺν καὶ κατὰ τὴν ἐμὴν, δὲν κελθόν τὴν ἰστέν ἢ ν' ἀπαυθῶ τὴν πατρικὴν χεῖρά σου καὶ ἐλθὼν τὴ χεῖρα ἐπίσταται τῆς εὐεργεσίᾳ μου.

ΜΑΤΘ. (συγκατακείμενος) Εἰς ἄλλ' ὅπως ὄντως εἶχε ἐπρεπε νὰ ὁμολογῆτε ἐλάττω πάλιν κακῶ, διότι ἐπρόκειτο διὰ τὴν καρδίαν καὶ ἔτσι διὰ τὴν ὑπόληψιν μὴς ἄλλως κίρη.
 ΡΑΦ. Ἴδου τὸ πῶς μὲ καὶ ὁ εὐαγρὸς τῆς συνειδήσεώς μου, ἀλλὰ πολλοὶ θὰ ἔφερον ἴσως εἰς τὸν γέροντα ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος εἰς τὴν γῆμιν μου ἔλασπε τὴν εὐτυχίαν τοῦ πλάσματός του· οὐκ ἔθ' ὅμως ἴσως, ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἐλάθην τὸ εὐάρεστον ἢ ἠρωμαστικὸν μοι ἐμπνεῖσι φρεῖν.
 ΜΑΤΘ. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁ ὅποιος κορυφὴ ἐμβάίνει εἰς τὸ σπῆτι μὴς νέας, ὁ ὅποιος μὲ γλίκα θεοπανουργοκακώματα κατορθώνει ὡς αὐτὴ νὰ τὴν ἀγαπήσῃ, καὶ ἔπειτα τὴν ἀφίνει ἑς τὰ κρῖα τοῦ λοιποῦ, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποῦν ἀποτελέσμα φέρει εἰς τὴν συνειδήσά σας. . . ἂν ἔχετε συνείδησι;

ΡΑΦ. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἀμαλία δὲν θὰ μὲ συγχωρήσῃ.
 ΜΑΤΘ. Ὁ! θὰ σας περιφρόνησῃ μάλιστα. . . . (ὡ τὴν πτωχὴν μου Ἀμαλία!)
 ΑΔΦ. Περιγράφάτε τῆς σεῖς τὴν θέσιν μου.
 ΜΑΤΘ. Δὲν ἔξοῦρω ἐγὼ νὰ περιγράψω καὶ μὲ μὲ σκοτιζέτε. . . πηγαίνετε, πηγαίνετε λοιπόν νὰ νυμφευθῆτε τὴν ὡραίαν θυγατέρα τοῦ Δανιὴλ. . . τὴν γνωρίζω ὡραία; . . . Τῆς Ἀμαλίας θὰ τῆς εἶρω ἐγὼ σύγγον, ἔκατόν θὰ τῆς εἶρω, διότι εἶναι πολὺ καλλίτερη ἀπὸ τὴν μνηστῆσας. . . Ἡ Ἀμαλία εἶναι ὁτι καλὸν καὶ ὡραῖον δύναται νὰ πλασῇ ὁ Πλάστης.
 ΡΑΦ. Τὸ ἠξοῦρω.
 ΜΑΤΘ. Ἄλλ' ἴσως τὰ λέγω αὐτὰ διὰ νὰ ὑπάγατε καὶ νὰ πῆτε εἰς τὸν εὐεργετὴ σας κύριε, ἀγαπῶ, ἀγαπῶμαι, δὲν ἠμπαρῶ καὶ δὲν θὰ ἠμπαρῶσω ποτὲ νὰ καταστῆσω εὐτυχὴ τὴν Μαρίαν σας; οὐτε δι' ὄνειρον δὲν τὸ σκέπτομαι, ὅχι. . . (Καὶ δὲν τρέχει ἀκόμη εἰς τοῦ Δανιὴλ! . . .) Ὅπως δὴ ποτε ἐγὼ θὰ ἐναντιοῦμαι ἢ Ἀμαλία δὲν εἶναι διὰ σας. . . (λυσιγῆς Ἀμαλία!)

ΣΚΗΝΗ ΣΤ΄.

ΣΟΦΙΑ και οι άνω.

ΣΟΦ. Κύριε . . . .

ΜΑΤΘ. (ιδών την Σοφίαν όργιζεται) Είς καλήν

επιάν έρχεσθε! Ίδού ο νέος ο όποιος έκαμν' έρωτα με την Σοφίαν σας, χωρίς ποτέ να τή ένοήσεται, τή μόνον και μόνον διά τόν σύζυγόν σας έρρωτήσατε. . . . . Ίδού τον, εύχαρισθήτε τώρα.

ΣΟΦ. Μεγάλως, κύριε, καταγορώ την διαγωγή σας και δικαιούμαι να σας ζητήσω . . . . .

ΡΑΦ. Άλλ' ό κύριος ήξεύρει . . . . .

ΜΑΤΘ. Ναι, ήξεύρω πολύ καλά πράγματα! . . . ήξεύρω ότι άφου ήλθε κυριέ εις τό σπίτι, άφου οι άερνοι και άνηρωι έσχολλάσαν τό κίνημά του αυτό, ήξεύρω, ναι, ότι δεν ήμπορει να την νομπευθή.

ΣΟΦ. Και είναι αληθής;

ΜΑΤΘ. Άληθέρτατον, διότι έχει προηγουμένη υπόσχεσιν' είναι μνησμευμένη με την Σοφίαν του διδασκάλου του.

ΣΟΦ. Άλλά σεις λοιπόν ήθέλετε να προδώσате την ιδιικήν μου; . . . . .

ΡΑΦ. Όχι!

ΣΟΦ. Και με όποιαν έλπίδα; ήνάψατε εις τό στήθος της την φλόγα ενόχου έρωτος; . . . . .

ΡΑΦ. Άλλ' εγώ τότε ήγνούον τους σκοπούς του εύεργέτου μου.

ΜΑΤΘ. Και αυτό φθάνει, ένοείτε; (πρός την Σοφίαν) Και με αυτήν την ώραϊαν πρόφασιν μάς δείχνει τας κλέπταις του και μάς άφίνει την καλήν νύκτα.

ΡΑΦ. Άλλ' εγώ . . . . .

ΜΑΤΘ. Αί, φύγετε, φύγετε έως ού είμαι κύριος του έκουτού μου, πηγαίνετε μακριά από την παρουσία μου, διότι είσθε νέος άπερίσκεπτος και χωρίς τιμή!

ΡΑΦ. Χωρίς τιμήν εγώ; . . . .

ΜΑΤΘ. Και σής τό άποδείχνω! . . . . .

ΡΑΦ. "Α, κύριε! μοι έρρίψατε κατά πρόσωπον τρομερόν λόγον! εγώ ήτιμος; εγώ υιός κκλητιέχρους; . . . . (καλυπτόμενος εις τό πρόσωπον διά τών χειρών) Α, σής τό όρκίζομαι εις την τιμήν μου, ναι, με τον θεόν, εις την τιμήν μου, εγώ σας επανίδω! άπίρχεται διά της έν μέσφ θύρας λίαν τελορυθμίνος).

(έν τού 'Ιταλικού)

Τό τέλος εις τό επόμενον φυλλάδιον.

Γ. Κ. ΣΦΗΚΑΣ.

Η ΓΥΝΗ ΕΙΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΑΜΟΝ

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

[Συλόγημα και τέλος; άρα φυλ. 25.ον]

ΜΑΤΘ. (πρός την Σοφίαν) Τώρα είσθε εύχαριστήμενη, όσν είναι αληθής;

ΣΟΦ. Άλλά δική τήν άπεπέμφατε;

ΜΑΤΘ. Και τί να τόν κίμων; . . . και ήμπορούμε τάχα να τόν υπογράψωμεν, όταν ή άνθρωπος ή όποιος τον ήφερε από τόν άνδρο, τήν και άγαπή ως πατέρα. Είδη να τού δώτη γυνάικα την μοναχικήν Σοφίαν

παι; . . . .

ΣΟΦ. Καλέσατε λοιπόν την Άμαλίαν, θέλω να τήν ήδω.

ΜΑΤΘ. Θέλω, εις τό σπίτι μου; . . . και ύσας εγώ έτολμούσατε να επιπλήξατε την δυσχήν κόνιν; Α, ναι, τιμωρήσατέ την διότι, βλέπουσα ότι όλοι τήν έγκατέλειψαν, ήσθάνθη την άνάγκην ν' άγαπήσθ, και να άγκαληθή; διότι έπίστευσεν εις τας υπόσχέσεις ενός νέου, εις ήλικίαν καθ' ήν τά πάντα πιστεύει τή! Αύτη όμως έστρεψέ τας ψυχάς εκείνας εις όποιαν περιμένουσι τον άγγελόν όστις εγώ εκήλμη αύτάς υπό τόπον εξήλωστος. . . . Ο τίπος ούτος δι' αύτήν ήτο τό σπίτι της μητρός της! . . . Σής είπα ότι δεν εγώ έδωκατε πλέον την Άμαλίαν ούτε τον Έβραϊκόν, και εγώ κρατήσω τον λόγον μου πάλι διαστήρια είναι άνοικτά!

ΣΟΦ. Τόσον σκληρός θέλετε να φεθήτε προς εμάς;

ΜΑΤΘ. Όχι, εύσπλαγγικη μέλιτα. Τά παιδιά του Καρόλου μου έφερον τήν άγώνικα εις τήν οικίαν γενεϊάν σας. . . . τώρα εγώ έχετε την ειρήνην τώρα εύχαριστήστε, μεθυσθήτε από τά χάδια και τά κινήματα του Βαλεντίνου, γλυκυτάτων καρπών τών έμπαιθών έρώτων σας με τον κύριον Άμεδαϊον.

ΣΟΦ. Ο Άμεδαϊός, πισεύσατέ με, ποτέ δεν έμίσησε τά τέκνα μου, μέλιτα πολύ λυπηταί διότι με έσπερήσατε αύτάν, και ότι ήλθεν εις λόγους με σας, ή όποιος όμως τόν προσεδάλατε.

ΜΑΤΘ. (ειρωνικώς) Πρέπει να τήν προσκαλέσω να με συγχωρήσθ;

ΣΟΦ. Άπ' εναντίας, επιθυμώ να φιλιωθήτε πάλιν.—Αν έγνωρίζετε εις όποιον εύρίσκαται κατάστασι, σεις ή τόσον καλός, βεβήκιος εγώ τόν ελυπήσατε.

ΜΑΤΘ. Και πώς είναι; δεν ένοώ . . . . .

ΣΟΦ. Διά ν' άγορήσθ μετοχάς επί της τραπέζας της Μασσαλίας εδανείσθη τρικακονταμισθία; άρα από τόν κύριον Γρηγάτιον, όστις έλαβεν ήδη τό κατ' αντ' ένταλμα συλλήψεως.

ΜΑΤΘ. Ένόησα! (ψυχρώς) και εγώ παρητήσα από τά δικαιώματά του άν τήν παρεχόμενα ή χείρ και ή προίξ της Άμαλίας!

ΣΟΦ. Τρώντι μη γνωρίζων ός ότι ή Άμαλία έσχεν ήδη προκατειλημμένην τήν καρδίαν, ή Άμεδαϊός έπίστευεν. . . . ήλπίζε. . . .

MATΘ. Ἠλπίζε νὰ κλείσῃ τὴν συμφωνίαν, νὰ πω-
λήσῃ μίαν ψυχὴν... (ὀργισμένος) Μὰ τὸ βλέπετε, κυ-
ρία, βλέπετε τὰς συνειδήσεις τοῦ δευτέρου γάμου;

ΣΟΦ. Ὁ Ἀμεδαῖος ἐγνώρισε τὸ λάθος του, καὶ
μετεμελήθη, δύνανται νὰ σᾶς βεβαιώσω περὶ τούτου. Ὁ
Ἀμεδαῖος κυριεύεται μὲν ὑπὸ τῆς πρώτης τοῦ Θεοῦ
ὀργῆς, ἀλλὰ γρήγορα ἐρχεται εἰς ἐκνότην. Ὁ ἄτυχος
... ἀπατηθείς ὑπὸ τῶν τῆς Μασσαλίκης, καταδικωμέ-
νους ὑπὸ τοῦ Ἰγνατίου, προσβλήθεις ὑπὸ τῶν λόγων
σας, ἄγνοσέ εἰς ποῖον ν' ἀποταθῆ; καὶ ἐγώ, πειραχθεὶς
παντός ἄλλου μέσου, ἐλάβον τὸ Σάββος, καὶ πλήρη
ἔχουσα πεποιθήσασιν εἰς τὴν εὐκαίτητον καὶ γενναίαν
ψυχὴν σας, ἀπεράσισα νὰ εἶθω πρὸς σᾶς; καὶ νὰ σᾶς
παρακαλέσω...

MATΘ. (συνεπείθως) Τί...
ΣΟΦ. (ἐπιεικῶς) Ἄ! Ἐν... δένειον.

MATΘ. Λέν δανείζω χρήματα, δὲν ἔχω... καὶ ἂν ἔ-
χο, τ' ἀπέδωκα μὲ πάλιν ἰδρώτα καὶ διὰ ἐθελουσί-
ου, ἀνάγκη εἰς τὴν Ἀρχαλίαν καὶ εἰς τὸν Εὐβόικον. Μὰ
τίποτε μοῦ, παρακαλῶ, ἔχει καὶ τὸ Σάββος ἢ σύζυγός
σας νὰ ἀποτινάξω εἰς ἐμέ;

ΣΟΦ. Ὦ! βεβαίως, αὐτὸ δὲν ἴθασε, καὶ ἔχει ἐνεκα
ὕπερφηρνας, ἀλλὰ πεπεισμένος ὅτι ἔπραξα πρὸς σᾶς;
... ἐγὼ ἐκουσίως, ἦλθον ν' ἀνταμιωθῶ τὴν δικαίαν
ὀργὴν σας, ἐγὼ σᾶς παρακαλῶ καὶ σᾶς ἐφορῶ νὰ μὴ
μὰς ἐγκαταλείψετε. Ἐκρίνατε καλὸν νὰ μὲ γερήσατε
τῶν τέκνων μου, λοιπὸν ἂν ἀμετάπειστος ἐμμένετε εἰς
τὴν ἀπόρριψιν ταύτην, εὐπειθῶς δὲ ὑπομείνω τὸν
σκληρὸν τούτων χωρισμὸν... ἀλλὰ μὴ ἀρκίκατε τὸς αὐ-
τὴν νὰ ὑποστῇ ἀίχρην ἢ σύζυγός μου... τῆ εἶναι ἄ-
δύνατον... καὶ ἴδη τρομερὸν σκῆψιν ἐνόησα διελευθ-
σαντῆς διανοίας του... Ὦ! ἐνθραμήθητε, κύρια, ὅτι πᾶν-
τοτε ὑπέρεξ ἢ πρὸς τοῦ υἱοῦ σας; σύντροπος, ὅτι τὸν ἡ-
γάπησα, μετ' ἀρροσιώσεως τὸν περιεποιθήην κατὰ τὴν
μακρὰν καὶ ἐπώδυνον ἀσθενείαν του, ὅτι εἶμαι ἡ μήτηρ,
τῶν τέκνων του, τὰ ὅποια σᾶς ἀγαπᾶτε! Ἐνθραμήθητε,
ὅτι κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην ὥραν ἐλαβε τὴν χεῖ-
ρά σας καὶ τὴν ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ μ' ἐ-
σπῆσεν εἰς τὴν πατρικὴν καρδίαν σας... καὶ τὴν
ἦλθον ἐδῶ καὶ σᾶς ζήτησά μίαν χάριν (θελεῖ νὰ γονατί-
σῃ ἀλλ' ὁ Ματθίας τὴν ἀνεγείρει.) Ἄ! κύρια, σᾶς εἰ-
σπε καλῶς, οἱ ὀρθολογῶί σας πληροῦνται δακρῶν...

MATΘ. Λέν εἶν' τίποτε, συνέχευ, ἀκούθημά το!....

ΣΟΦ. Ναι, σᾶς δὲν ἴδωσθε νὰ μὰς ἐγκαταλείψετε. Τὴν
καρδιανισατὴν γνωρίζω, ὑπέσχεσθε νὰ μὰς βοηθήσετε. Ἦ
ὁ Ματθίας θελεῖ νὰ ἐπιλέσῃ, πλὴν ἡ Σοφία τὸν ἐμ-
πειθεῖ ἐγκαλοῦσθαι μετὰ ζήσεως.) Ὦ! εὐχαριστῶ
πρῶτον νὰ παρηγορήσω τὸν Ἀμεδαῖον, ὁ ὅποιος δὲ ἐλ-
θη νὰ βρῆθῃ εἰς τὰς ἀρχαλίας σας... Ἀυτὸς οὗτος ὁ
Κάρλος σᾶς βλέπει ἀπ' ἐκεῖ ἐπάνω καὶ σᾶς παρα-
καλεῖ ὑπερ' ἐμοῦ. Ἄ! πᾶτερ μου, πᾶτερ μου!...
καυθάνει τὴν χεῖρά του καὶ παραδίδει μὲτ' αὐτῆν
τῶν ὀλίγων ἐπιστηρῶν [φρέγγει δρομαίως.]

MATΘ. (ἀκίνητος) Καὶ κἀνεμα, καὶ λέγει ὅλα
μὴν τὰς! ἐκείνη ὄμως ἢ ἀπαίτησις ὅτι ἐγὼ ἐλά-
νω... ἐγὼ; (ἀπορίστων τοῦ ὀφθαλμοῦ του) Ἀλλ' ἔλα, κ...

κλῶ... τοῦ κινῶ, ἂ! γυναῖκες, γυναῖκες! οὕτε ὁ
Ἡμετέρος ἠμῶν ν' ἀνισταθῆ εἰς αὐτὰς. Ὅλα πᾶν
κἀλα, ἀλλὰ ν' ἀπαίτη νὰ πληρωθῶ ἐγὼ... νὰ πλη-
ρωθῶ ἐγώ;... ὄχι, κἀθε ἄλλο, διὰ πολλοὺς λόγους
... Ἄν δὲν ἦτο ἡ τὰ μισοῦ ἐκείνη ἢ παλιόγρηγο,
ἴσως, ποῦν; ἔξω!... ὄμως ἢ γρηγο...

ΣΚΗΝΗ Ζ΄.

Ἡ κυρία ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ καὶ ὁ υἱός.

ΒΑΛ. Κύρια πλοίαρχε Ματθία...
MATΘ. Νά ται!... θυλῶς σας!... (ἀπεργίαισε).
ΒΑΛ. Ἐλα δὲ, μὴ μοῦ κἀνεμα τὴν προσβούλη-
ν ἢ γρηγοῦ θακ ἦλθον ἐγὼ νὰ σᾶς ἐμῶσσω περὶ
συνειδήσεων πραγμάτων. (καυθάνει καὶ αὐτὴ) Κἀκίτα.
MATΘ. Ἐργαστῶ, μένω ὄχιος.

ΒΑΛ. Κἀνεμά μου τὴν χάριν.
MATΘ. Ἄ! [κἀθέτει συστακτικῶς].
ΒΑΛ. Λοιπὸν;...
MATΘ. Λοιπὸν;...
ΒΑΛ. Πῶς δὲ διαβῆθαι κἀτα ἢ ἀκούσας;
MATΘ. Πῶς;...
ΒΑΛ. Σᾶς ἀλείψατε ἀπὸ τὸ ὀρθολογισμὸν σᾶς
εἰς τὸν υἱὸν μου, εἰς ἐμέ εἰς τὸν υἱὸν μου, διὰ τὴν
ἀσπίστα μίαν κἀριν ἢ ἄποια μὰς ἔπαισαν ὄχιος.
Λοιπὸν δὲ ὑπέρεξ εἰς τὸ μακαρίτη;
MATΘ. Ὅχι.
ΒΑΛ. Θὰ νυμφεῖθῃ τὸν Ἰγνατίου;
MATΘ. Ὅχι.
ΒΑΛ. Θὰ τὴν δώσατε εἰς τὸν ἐραστὴν τῆς
MATΘ. Δὲν τὸ εἰδέω.
ΒΑΛ. Προσέχετε! ἐγὼ ἐπιληροφρήθην εἰς ἐμῶν
νὸς τὸν ὅποιον κἀποιος; ἐπὶ εἰς ἀπὸ εὐσπλαγγίαν.
MATΘ. Καὶ μᾶλλον εἶναι ἐγκαλῆρα νὰ εἶναι τὸ
ὀργῶν;

ΒΑΛ. Δὲν ἔχει τίποτε.
MATΘ. Ἐχει μάλιστα πᾶρα πολλὰ.
ΒΑΛ. Καὶ τί ἔχει;
MATΘ. Μεγαλοφῶν καὶ χροσφῶν.
ΒΑΛ. Ἀκαμρὸν, πλοῦτον ἔχει!... εἶναι καλλιτέχνης.
MATΘ. Καλλιτέχνης εἰς καλλιτέχνης παρὰ εἰς ἐκα-
τομμυριοῦχος. Αὐποῦμαι ὅτι ὑπέρεξον ἐμποδία, ἐ-
δεμῆ...
ΒΑΛ. Ἄ! τί νὰ σᾶς πῶ, ὄραία εὐκαίμα δὲ ἡ-
το διὰ νὰ ἐξοστραλίστατε τὰς 50000 λίρας!

MATΘ. Ἀκούσατε. Ὁ Παρκαλ δὲν δύναται νὰ
νυμφεῖθῃ τὴν Ἀρχαλίαν διότι ὁ διδάσκαλός του ἐ-
λεῖ νὰ τοῦ δώσῃ τὴν Φουγάτσα του... ἀλλ' ἐν ἐ-
ξοκαλοῦθητε νὰ μ' ἐνοχλήτε μετὰ τὰς παρατηρήσεις σας.
πηγαίνω εἰς τοῦ ζωγράφου Δανιὴλ, τοῦ λέγω πῶς ἔ-
χουν τὰ πράγματα, τὸν κἀνω νὰ ἐνοήσῃ, τὸν πᾶ-
θῶ... καὶ νυμφεῖθῃ τὴν Ἀρχαλίαν μετὰ τὸν Παρκαλ πρὶν
νυμφεῖθῃ, τὸ μᾶλλον εἰς τὸ πᾶσμά σας.

ΒΑΛ. (ἐγείρει τὴν θρηνητικῶς) Τότε δὲ ἐτοιμασί-
τε νὰ δώσατε λόγον εἰς τὸν υἱὸν μου...
MATΘ. (ἐγείρει ἡσυχῶ) Ἐγὼ νὰ δώσω λόγον...
Ἰδέτε!... πρὸ ὀλίγου ἦτο ἐδῶ ἡ Σοφία διὰ νὰ μὲ πα-
ρακαλέσῃ νὰ διαβῶσω τὰ χεῖρά τοῦ υἱοῦ σας, καὶ ἡ
μὴν σχεδὸν ἐτοίμος; νὰ βάλω τὸ χεῖρ' εἰς τὴν σακκούλα...
ΒΑΛ. Σαίρ... καὶ δικάτι δὲν μοῦ τὸ εἶπτε πρῶτον;
ἀλλὰ τὸ λέγον νὰ δώσατε!... ὅλα συναρμολογη-
σαν, ἀγκυρῶν πλοίαρχε.

ΣΚΗΝΗ Γ.

ΡΑΦΑΗΛ και οι άλλοι.

ΜΑΤΘ. (προσπερνώντας μες' αὐτὸν) Δικαί' ἐπιτρέψατε.

ΣΟΦ. Ραφαήλ!...

ΒΑΑ. Είναι ὁ ἀγνωστός ἄσπαστος;...

ΡΑΦ. Κύριε βασιλεῦς μ' ἐπέλεξε νὰ λόγιος σου, καὶ πάλι τὴν θάβριον ἐβάρησα καὶ προσέπεισα εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀσπαστοῦ μου, φανερὸν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν, ὃ δὲ καλῶς

γέρον μὲ ἀνέγνω λόγιος ἔτι δὲν θέλει νὰ με καταπύσῃ θυσιάζ' διὰ μὲς ἐπιτροπείας.

ΜΑΤΘ. (χαίρων) Καὶ εἴσοθ' ἐλευθέρως!...

ΡΑΦ. Ἐλευθέρως καὶ δυνάμει νὰ εἶς ἀποδείξῃς ὅτι εἶμαι τίμιος ἄνθρωπος.

ΜΑΤΘ. [Ἐναγκαλιζόμενος αὐτὸν τὸν ἀσπαστοῦ μου, νεισημαίνοντα ἔπειτα παραμένοντα πρὸς τὸν Βαλεντινὸν λέγει αὐτῷ] Τώρα ἤματι, κυρία, ἡμεῖς!... (ἀρτίζει) Ἀμαλία, Ἀμαλία, Δία, περπάτα, τίσις!...

ΣΚΗΝΗ Δ.

ΑΜΑΛΙΑ καὶ οἱ ἄλλοι.

ΑΜΑΔ. Μητέρα μου, Ραφαήλ!...

ΜΑΤΘ. Ζήτησον τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὸν ματρία σου νὰ προσφέρῃς ἀμίστως τὴν χειρὰ σου πρὸς τὸν Ραφαήλ.

ΑΜΑΔ. Ἄ! μητέρα μου!...

ΣΟΦ. Ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογήσῃ!...

ΒΑΑ. Ἐγὼ δὲν ἤξερω τί γίνεσαι!

ΣΚΗΝΗ Ε.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ καὶ οἱ ἄλλοι.

ΙΓΝ. Ποῦ εἶναι ὁ κύριος Ἀμαδαῖος;...

ΑΜΕΔ. Τρῆντιε!...

ΜΑΤΘ. Μὲς' εἰς τὴν ὄρα ἐβήκατε διὰ νὰ παρουθεύητε εἰς τοὺς γάμους τῆς Ἀμακίας θὰ χροπυμωσάτε ὡς μέγρους.

ΙΓΝ. Ἐγὼ;... ἀλλὰ θὰ λάβω τοὺλάχιστον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδω τὸν Ἀμαδαῖον εἰς τὴν φορακὴν.

ΜΑΤΘ. Ὅχι, ἀσυνεῖδόν τε τοκογλόροι! σὲ πλερώνω ἐγὼ!

ΙΓΝ. Εἴσοθε ἤρω!

ΑΜΕΔ. Σεῖς;

ΒΑΑ. Ἐγενεὶ πλέον εἰρήνη, πλοίαρχε!

ΜΑΤΘ. Ἀλλὰ θὰ δικαιοῦσθ' οὐδέν.

ΑΜΕΔ. Κύριε, ἡ εὐγνωμοσύνη μου!...

ΜΑΤΘ. Τοῦτο ἄς εἶναι εἰς ἀκοίθην τῆς ἀγάπης τὸν ὅποιον εἶχατε εἰς τὴν ἐργασίαν μου, ἀλλὰ ἡ Ἀμαλία ὑπανδρεύθη... ὁ Ἑρρίκος μὲνει μαζί μου.

ΣΟΦ. Νὰ τὸν ἴδω τοὺλάχιστον!... Ἑρρίκος, Ἑρρίκος! (εὐλογεῖ αὐτὸν).

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΕΡΡΙΚΟΣ καὶ οἱ ἄλλοι.

ΕΡΡ. Μητέρα μου!

ΣΟΦ. Ἑρρίκος μου, παιδί μου! [Ἐναγκαλιζόμενος αὐτὸν παραπύρως]

ΑΜΕΔ. Κύριε Ματθία, ἀρετὴ μοι τὸν Ἑρρίκον, ὅρκειζομαι δὲ νὰ τὸν ἀγαπῶ ὡς τὸν Βαλεντινόν.

ΜΑΤΘ. Είναι ἀδύνατον δὲν ἀναχωρῶ πλέον εἰς Βερκελλόσταν, ἡ δὲ Σορία θὰ τὸν ἐλθεῖν ἀπ' ἡμερῶν.

ΣΟΦ. [Ἐναγκαλιζόμενος τὸν Ἑρρίκον καὶ τὴν Ἀμαλία] Ἦναι μου, ὡς πρὸς ἐπρεπε νὰ γίνῃ! ὄνειμι καὶ χροπυμωσάτε, διδεδόχθητε ἐκ τοῦ παραδείγματός μου!... [κάνει τὴν κερὰν ἐπὶ τῆς τῶν εἰκῶν τῆς Καταπαύσεως τοῦ κατεδάφματι].

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

(ἐκ τοῦ Ἰταλικού)

Γ. Κ. ΣΥΝΚΕΣΣ

ΜΑΤΘ. Ὅχι, ἄς ὑπάγῃ εἰς τὴν φορακὴν εἰς τὸν ἔξω ἀπ' ἐδῶ, δὲν δίδω λεπτῶ.

ΒΑΑ. Ἀλλ' ἀκούσατε.

ΜΑΤΘ. Οὔτε λέξην.

ΒΑΑ. Ἀγαπητὸ κύριε Ματθία!...

ΜΑΤΘ. (παρηφύως λαμβάνει μίαν καρδίαν καὶ θέσας αὐτὴν ἐνώπιον τῆς Βαλεντινῆς λέγει) Μ' αὐτὴν ὑμάλισατε. (εἰσέρχεται εἰς τὴν δωμάτιόν του)

ΒΑΑ. Ὡ, ὦ, τί ἔκαμα;... δὲν ἤξευρα... ἀλλ' αὐτὴ, εἶνε, ἄνθρωπος, ποῦ δὲν ἀκούει κανένα!...

... ὡς καὶ ἡ χαρακτῆρ!

ΣΚΗΝΗ Η.

ΣΟΦΙΑ, ΑΜΕΔΑΙΟΣ καὶ οἱ ἄλλοι.

ΣΟΦ. Ἐλθὲ εἰδί, Αμεδαῖος! αὐτὸς συνεινεθή... εἰς ἐδῶ, κυρία!

ΑΜΕΔ. Εἶθετε τὸν πλοίαρχον!

ΒΑΑ. Ναι, τίμα ἔσο ἐδῶ, καὶ μὲ ἀρῆκεν ἀποτόμως.

ΣΟΦ. Πιστεῖς ὅτι δὲν θὰ τὸν παρουσιάσω;

ΒΑΑ. Μπα, τοῦ ἐμάλισα μὲ ὅλην τὴν εὐγένειαν, ὡς κατὰ... ἀλλὰ σὲ; τὸν ζήτησα... κατὴ εἶναι ἔριον!...

ΑΜΕΔ. Τοῦ ὅποιον ἔρω; ἔχοντες ἀνάγκην... καὶ ἐν μ' ἐγκατέλειπον!...

ΒΑΑ. Μάθε, χροπ μου, ὅτι ἂν καὶ τοῦ ἐμάλισα ὡς κατὰ, ἂν καὶ τὸν παρεκάλεσα, ὅμως διαμαρτυρεῖται ὅτι δὲν θέλει νὰ πληρώσῃ οὔτε λεπτῶν.

ΣΟΦ. Ἀλλὰ πῶς, ἀπὸ ἐγὼ τὸσον καλῶ; εἶχον δικαιοσύνην τὴν ψυχὴν σου!

ΑΜΕΔ. Τίς εἶδεν ὅποιον ἀπεισισκεπτοὶ λόγοι διέβρον τὰ χροπ σου! ὦ, δὲν θέλω νὰ ἐκατῶ εἰς τὴν ἄγνη τὸν Γνωρίζω ὅτι ἐπαρῶντα, ἡδύναμον ἢ κινῶν τὸν ποταμὸν, νὰ εἰσὶν ἐμυστὸν... ἀλλὰ τίμα; πρὸς τὴν Σορίαν; Γνωρίζεις τὸν χαρακτῆρά μου, τὸν ἴδιον σου!... εἶναι ἀδύνατον! ἀπομακρύνεμα!

ΣΟΦ. Ὅχι, Ἀμεδαῖε!

ΒΑΑ. Ἐὰ τὸν καταπαύσω ἐγὼ μὲ τὸν καλὸν μου τρόπον χροπ σου.

ΣΚΗΝΗ Θ.

ΜΑΤΘΙΑΣ καὶ οἱ ἄλλοι.

ΜΑΤΘ. (εἰς τὴν ὄραν) Ἐρω;... [ῥίπτει τοὺς ἄνω βιβλία σου, συναρροῦσθαί καὶ παρκατέθ' ὀμοειδῶς.]

ΒΑΑ. (πυγαίνει πρὸς αὐτὸν καὶ μετα γλυκότητος τῶ λόγι) Κύριε πλοίαρχε!...

ΜΑΤΘ. (τῷ πτόρει τὸ νόση) Ἐκ τὸν διάβολον!...

ΣΟΦ. (πλησιάζει πρὸς αὐτὸν καὶ λαμβάνει τὴν χειρὰ του λέγωντα) Ἀγαπητὸ μου πατήρ!...

ΜΑΤΘ. Μάλισα... πῶς... πατέρα μὲτ' ἑνὸς σ' ἄγας) κύριε Ἀμαδαῖε, ὄντι ἐμπερὶ; ἡ μητέρα σου ἤλθε καὶ μοι εἶπεν ὅτι σὲ; ὄρα μὲ λόγι... δὲν ἤξερω τίνας... ἔδον σὲ παρακαλῶ νὰ ἐξηγηθῆτε.

ΑΜΕΔ. Δὲν εἶχον ἀνάγκην νὰ καταρῶ εἰς ἄλλον τίνα πρὸς ἐμπερὶ τὸν πρὸς ἑμὲ; ἀσπαστοῦ μου! ἐγὼ δὲν ἀπαιτῶ τίποτε... ἐπιθῶ νὰ τὸχα τῆ; ὀποῖ μὲν ἐν ὄρα.

ΜΑΤΘ. Ἀσπῶν αὐτὴ θέλε... λέγει δὲν δίδω λόγιον εἰς τὰς γυναῖκας; καὶ μάλισα εἰς γυναῖκας... Σὲ; προσκυνῶ. [ῥίπτει χροπ σου.]